

ΣΧΟΛΗ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΕΙΟΝΟΜΙΑΣ, ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΟΝΟΜΙΑΣ
& ΜΟΥΣΕΙΟΛΟΓΙΑΣ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
«ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΚΑΙ ΑΝΑΔΕΙΞΗ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ»

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Περιγραφή της Υμνολογίας της Ορθόδοξης Εκκλησίας με εχέμα μεταδεδομένων

ΕΥΘΑΛΙΑ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΥ

ΣΧΟΛΗ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΕΙΟΝΟΜΙΑΣ, ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΟΝΟΜΙΑΣ
& ΜΟΥΣΕΙΟΛΟΓΙΑΣ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
«ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΚΑΙ ΑΝΑΔΕΙΞΗ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ»

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Περιγραφή της Υμνολογίας της Ορθοδόξου Εκκλησίας με εχέμα μεταδεδομένων

ΕΥΘΑΛΙΑ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΥ

ΤΡΙΜΕΛΗΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΖΑΝΑΒΑΡΗΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΕΤΑΛΛΗΝΟΣ

ΜΑΡΙΟΣ ΠΟΥΛΟΣ

Copyright © Ευθαλία Ξανθοπούλου, 2023.

Η παρούσα διπλωματική εργασία διατίθεται με τους όρους της άδειας χρήσης Creative Commons Αναφορά, Μη Εμπορική Χρήση Παρόμοια Διανομή 4.0 [1] ή μεταγενέστερη, Διεθνής Έκδοση.

Ερωτήματα που αφορούν τη χρήση της διπλωματικής για κερδοσκοπικό σκοπό πρέπει να απευθύνονται προς τον συγγραφέα.

Η έγκριση της διπλωματικής εργασίας από το Ιόνιο Πανεπιστήμιο δεν δηλώνει αποδοχή των γνώμών του συγγραφέα.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Οι μεθοδολογίες και οι τεχνικές ταξινόμησης ψηφιακών πληροφοριών από τον χώρο του πολιτισμού (αρχαία, βιβλιοθήκες, μουσεία) αποτελούν ένα σημαντικό αντικείμενο έρευνας της Επιστήμης της Πληροφορίας. Ένα από τα βασικά σημεία στο οποίο εστιάζουν είναι η παραγωγή μεταδεδομένων με σκοπό την παραγωγή εγγράφων, η οποία βελτιώνει την έκφραση, διάθεση, μεταφορά και αποθήκευση πληροφοριών. Η παρούσα διπλωματική εργασία στοχεύει στη δομική οργάνωση και ταξινόμηση κατάλληλων χαρακτηριστικών, ως βάση για την ηλεκτρονική δημοσίευση κειμένων της Υμνολογίας της Ορθοδόξου Εκκλησίας, προκειμένου να διευκολυνθεί με τη χρήση Τεχνολογιών Πληροφορικής και Επικοινωνιών (ΤΠΕ) η μελλοντική μελέτη ύμνων από την επιστημονική κοινότητα και από κάθε ενδιαφερόμενο.

Με την παρούσα Διπλωματική εργασία ολοκληρώνεται ο κύκλος των Μεταπτυχιακών μου Σπουδών με τίτλο «Διαχείριση και Ανάδειξη Πολιτιστικής Πληροφορίας», στο Τμήμα Αρχειονομίας, Βιβλιοθηκονομίας και Μουσειολογίας του Ιονίου Πανεπιστημίου. Θα ήθελα να αποδώσω ευχαριστίες στο διδακτικό προσωπικό για τη γνώση που προσέφερε καθ' όλη τη διάρκεια του Προγράμματος, στους καθηγητές, κ. Δημήτρη Μεταλληνό και κ. Μάριο Πούλο για τη συμβουλευτική τους υποστήριξη, ως μέλη της τριμελούς εξεταστικής επιτροπής της εργασίας, και την ευγνωμοσύνη μου στον επιβλέποντα καθηγητή, κ. Σπυρίδωνα Τζαναβάρη, η καθοδήγηση και συμβολή του οποίου έπαιξε καθοριστικό ρόλο στην αποπεράτωση του έργου αυτού, και τέλος, θα ήθελα να ευχαριστήσω την οικογένειά μου για τη συμπαράσταση που μου παρείχε όλα αυτά τα χρόνια στην προσπάθειά μου να πραγματοποιήσω τις σπουδές μου.

Ευδαλία Ξανθουαύλου

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Αρχικά με τον όρο Υμνολογία της Ορθοδόξου Εκκλησίας εννοούνται όλα τα κείμενα που συνέχουν τα Ιερά Μυστήρια και Ακολουθίες, είτε αποδίδονται εμμελώς, είτε μουσικά, είτε με ανάγνωση. Υπόκεινται δε, για λόγους τάξεως και ευπρέπειας, σε μία καθιερωμένη διάρθρωση, το λεγόμενο Τυπικό, με σκοπό τη δοξολογία του Τριαδικού Θεού. Η παρούσα διπλωματική εργασία αποτελεί ένα εγχείρημα καταγραφής της Υμνολογίας της Ορθοδόξου Εκκλησίας σε σύστημα μεταδεδομένων. Δημιουργώντας έναν τύπο εγγράφου σε μορφή προκαθορισμένου προτύπου (Document Type Definition – DTD), επιδιώκεται η καλύτερη οργάνωση και καταγραφή των κειμένων, αλλά και ελέγχεται η εγκυρότητα των στοιχείων και των ιδιοτήτων που θα προσδιοριστούν κατά τη χρήση τους σε ένα έγγραφο XML. Εκεί, θα καθοριστεί η ιεραρχική δομή, η εσωτερική οργάνωση και η κατάτμηση σε πεδία της όλης συλλογής στοιχείων. Για την επαλήθευση της λειτουργικότητας του παραπάνω σχεδίου, ως πεδίο εφαρμογής θα επιλεγεί η Ακολουθία του Αγίου Σπυρίδωνος του Θαυματουργού, της 12^{ης} Δεκεμβρίου, αποτελούμενη από τον Εσπερινό, τον Όρθρο και τη Θ.Λειτουργία.

Λέξεις κλειδιά: Υμνολογία Ορθοδόξου Εκκλησίας, Μεταδεδομένα, XML, DTD

TITLE & ABSTRACT

“Description of the Orthodox Church Hymnology through a metadata schema”

The term Orthodox Church Hymnology refers to all the texts that contain the Holy Mysteries and Masses, whether recited melodically by byzantic music or by reading. For reasons of order and propriety, they are set to an established structure, the so-called Standard, for the purpose of glorifying the Triune God. This thesis is a project to record the Hymnology of the Orthodox Church in a metadata system. By creating a document type in the form of a predefined Document Type Definition (DTD) template, it is intended to better organize and record the texts, but also to check the validity of the elements and properties that will be specified when they are used in an XML document. There, the hierarchical structure, internal organization and fielding of the entire data collection will be defined. In order to apply the template, the Order of Saint Spyridon of Trimythous the Wonderworker, of December 12th, consisting of the Vespers, the Orthros and the Divine Liturgy, has been selected.

Keywords: Orthodox Church Hymnology, Metadata, XML, DTD

ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΕΣ

Ελληνική

ΜτΧΕ	Μεγάλη του χριστού Εκκλησία
ΤΠΕ	Τεχνολογίες Πληροφορικής και Επικοινωνιών
[]	Σημείωση συγγραφέα
χ.χ.	Χωρίς χρονολογία
Βλ. ή βλ.	Παραπομπή για συμπληρωματικές πληροφορίες σε άλλο σημείο του κειμένου

Ξενόγλωσση

DTD	Document Type Definition
HTML	HyperText Markup Language
UTF	Universal Character Set Transformation
W3C	World Wide Web Consortium
XML	Extensible Markup Language

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.....	iv
ΠΕΡΙΛΗΨΗ.....	v
TITLE & ABSTRACT	vi
ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΕΣ.....	vii
ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ	viii
1. Εισαγωγή.....	xii
1.1 Αντικείμενο της διπλωματικής εργασίας	xii
1.2 Χαρακτηριστικά του προβλήματος.....	xii
1.3 Συνεισφορά της διπλωματικής εργασίας.....	xii
1.4 Δομή της διπλωματικής εργασίας	xiii

ΜΕΡΟΣ Ι ΘΕΩΡΗΤΙΚΟ ΥΠΟΒΑΘΡΟ

2. Τυπική διατάξη της ακολουθίας του Εσπερινού, του Όρθρου και της Λειτουργίας των Κυριακών και των λοιπών Εορτών όλου του ενιαυτού.	2
Η Θ΄ Ώρα.....	2
2.1 Η Θ΄ Ώρα	2
Ο Εσπερινός	2
2.2 Ως προς το Ευλογητός ο Θεός	2
2.3 Ως προς τον Προοιμιακό Ψαλμό.....	3
2.4 Ως προς το Α΄ Κάθισμα του Ψαλτηρίου	3
2.5 Ως προς την Α΄ Στάση του Ψαλτηρίου	3
2.6 Ως προς τον ΡΜ΄ Ψαλμό «Κύριε εκέκραξα»	3
2.7 Ως προς τα πρώτα Εσπέρια Στιχηρά	4
2.8 Ως προς το Α΄ Εσπέριο Δοξαστικό	4
2.9 Ως προς το προκείμενο του Εσπερινού.....	5
2.10 Ως προς τα Αναγνώσματα του Εσπερινού	5
2.11 Ως προς την Αρτοκλασία	5
2.12 Ως προς τα Εσπέρια Απόστιχα.....	6
2.13 Ως προς το Δοξαστικό των Αποστίχων.....	6
2.14 Ως προς το Νυν Απολύεις και το Τρισάγιο	6
2.15 Ως προς τα Απολυτίκια	7
2.16 Ως προς την Απόλυση γενικά.....	7
Ο Όρθρος	8
2.17 Ως προς το Μεσονυκτικό	8
2.18 Ως προς τον Εξάψαλμο	9
2.19 Ως προς το Θεός Κύριος	9
2.20 Ως προς το Ψαλτήρι	10
2.21 Ως προς τα Καθίσματα.....	11
2.22 Ως προς τα Ευλογητάρια της Υπακοής, των Αναβαθμών και του Προκειμένου	11
2.23 Ως προς τους Κανόνες	11
2.24 Ως προς τους Στίχους που ψάλλονται πριν από τα Τροπάρια των Κανόνων	12

2.25	Ως προς το Κάθισμα της Γ' Ωδής	13
2.26	Ως προς το Κοντάκιο και τον Οίκο	13
2.27	Ως προς τις Καταβασίες	13
2.28	Ως προς το Εωθινό Ευαγγέλιο του Όρθρου της Κυριακής	14
2.29	Ως προς τη Στιχολογία του «Μεγαλύνει η ψυχή μου» στην Θ' Ωδή	14
2.30	Ως προς τα Εξαποστειλάρια	14
2.31	Ως προς τα Στιχηρά των Αίνων	15
2.32	Ως προς το Δοξαστικό των Αίνων	15
2.33	Ως προς το μετά το Δοξαστικό των Αίνων Θεοτοκίο	16
2.34	Ως προς τη Δοξολογία	17
2.35	Ως προς το Απολυτίκιο του Όρθρου της Κυριακής «Σήμερον Σωτηρία»	17
Θεία Λειτουργία		17
2.36	Ως προς τα Τυπικά και τους Μακαρισμούς	17
2.37	Ως προς τα Αντίφωνα	18
2.38	Ως προς τη Λειτουργία των Εισοδικών	18
2.39	Ως προς τα μετά την Είσοδο Απολυτίκια	19
2.40	Ως προς τα Κοντάκια που ψάλλονται στη Λειτουργία	19
2.41	Ως προς τον Τρισάγιο Ύμνο	20
2.42	Ως προς τον Απόστολο και το Ευαγγέλιο	21
2.43	Ως προς το «Αλληλούια» του Αποστόλου	21
2.44	Ως προς τον Χερουβικό Ύμνο	22
2.45	Ως προς το «Άξιον εστί»	22
2.46	Ως προς το Κοινωνικό	22
2.47	Ως προς το «Είδομεν το Φως»	23
2.48	Ως προς το «Είη το όνομα Κυρίου»	23
2.49	Ως προς το «Ευλογία Κυρίου»	24
2.50	Ως προς το «Δι' ευχών»	24
3. Μεταδεδομένα		25
3.1	Διαφορά δεδομένων και μεταδεδομένων	25
3.2	Πρότυπα μεταδεδομένων	26
3.3	Η γλώσσα XML	27
3.3.1	Ορισμός	27
3.3.2	Ιστορία	27
3.3.3	Χαρακτηριστικά XML	27
3.3.4	Κωδικοποίηση XML	28
3.3.5	Σύνταξη XML	28
3.3.6	Δήλωση XML	28
3.3.7	Σύνταξη για δήλωση XML	28
3.3.8	Κανόνες δήλωσης XML	29
3.3.9	Παράδειγμα δήλωσης XML	29
3.3.10	Σχόλια XML	29
3.3.11	Σύνταξη για σχόλια XML	29
3.3.12	Ετικέτες και στοιχεία XML	29
3.3.13	Κανόνες ετικετών και στοιχείων XML	30
3.3.14	Ιδιότητες XML	30
3.3.15	Κανόνες ιδιοτήτων XML	31
3.3.16	Ιδιότητα έναντι Στοιχείου	31
3.3.17	Οντότητες XML	31
3.3.18	HTML έναντι XML	31
3.3.19	XML DTD	32
3.3.20	XML DOM	33
3.3.21	Εγκυρότητα XML	33

3.3.22	Επεξεργαστές XML	33
3.3.23	Αναλυτές XML	34
3.3.24	Πλεονεκτήματα της XML	34
3.3.25	Μειονεκτήματα της XML	34

ΜΕΡΟΣ II ΕΡΕΥΝΑ

4.	Προκαθορισμένος Τύπος Εγγράφου	36
4.1	Δομή.....	36
4.2	Γραφική αναπαράσταση	38
4.3	Μεθοδολογία.....	46
4.4	Προκαθορισμένος Τύπος Εγγράφου	46
5.	Ακολουθία Αγίου Σπυρίδωνος του Θαυματουργού	55
6.	Συζήτηση.....	73
6.1	Συζήτηση.....	73
6.2	Περιορισμοί	74

ΜΕΡΟΣ III ΣΤΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ - ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ

7.	Συμπεράσματα - Προοπτικές.....	76
7.1	Συμπεράσματα	76
7.2	Προοπτικές.....	76

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	78
---------------------------	-----------

ΜΙΚΡΟ ΓΛΩΣΣΑΡΙ	81
-----------------------------	-----------

ΕΥΡΕΤΗΡΙΑ.....	85
Ευρετήριο Εικόνων.....	85
Ευρετήριο Όρων	85

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ	88
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α: Τυπικόν κατά την τάξιν της του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας (Εξώφυλλο)	88
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β: Ανάτυπο (εξώφυλλο) από το Τεκμήριον 9 της Επιστημονικής Επετηρίδας του Τμήματος Αρχαιονομίας, Βιβλιοθηκονομίας και Μουσειολογίας του Ιονίου Πανεπιστημίου	89
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ: Ακολουθία τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Σπυρίδωνος	90
Εσπερινός.....	90
Ὁρθρος	103
Θεία Λειτουργία.....	126
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Δ: Θεία Λειτουργία Αγίου Ιωάννου Χρυσοστόμου	131

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. Εισαγωγή

1.1 Αντικείμενο της διπλωματικής εργασίας

Η διπλωματική εργασία αποτελεί πρόταση ενός περιγραφικού μοντέλου βυζαντινής υμνολογίας με σχήμα μεταδεδομένων, κάνοντας χρήση των νέων τεχνολογιών, ήτοι του κωδικοποιημένου πρότυπου εγγράφου XML και του προτύπου προκαθορισμένου εγγράφου DTD, εφαρμόζοντάς το σε πραγματικό δείγμα.

1.2 Χαρακτηριστικά του προβλήματος

Βασική παρατήρηση, για όλη την ανάλυση που ακολουθεί, είναι ότι απαιτείται εμπειρία στην ψαλτική τέχνη, η οποία στη γλώσσα της Εκκλησίας, άρα της Θεολογίας, ονομάζεται (Ιερά) Παράδοση. Σκοπός του προτύπου που παρατίθεται είναι να δώσει τη μέγιστη δυνατότητα να περιγραφεί ένας ύμνος, όπως αυτός αποτυπώνεται στα Μηναία βιβλία της Ορθοδόξου Εκκλησίας.

Πρέπει να επισημανθεί ότι το Κεφάλαιο 2 (προθεωρία Τυπικού) περιλαμβάνει ουσιαστικά την Προθεωρία από το έργο «Τυπικόν κατά την τάξιν της του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας, εκδοθέν υπό Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου και διασκευασθέντος και συμπληρούμενου υπό πρωτοψάλτου Γεωργίου Βιολάκη», το οποίο μεταφέραμε στη Νεοελληνική, προκειμένου να γίνει κατανητό από τον σημερινό αναγνώστη και ιδιαίτερα της νεότερης γενιάς.

Υπό αυτές τις συνθήκες το θεμελιώδες πρόβλημα που η διπλωματική καλείται να αντιμετωπίσει είναι το ακόλουθο: *Δύναται να υπάρξει ένα σχήμα μεταδεδομένων προκειμένου για την περιγραφή της Υμνολογίας της Ορθοδόξου Εκκλησίας;*

Συνακόλουθα προκύπτουν τα ακόλουθα ερωτήματα:

- Ποιο πρότυπο θα ακολουθηθεί για την περιγραφή;
- Σε ποια γλώσσα θα υλοποιηθεί μια μελέτη περίπτωσης;

1.3 Συνεισφορά της διπλωματικής εργασίας

Μία από τις συνεισφορές της παρούσας είναι η μεταφορά στη Νεοελληνική της Προθεωρίας από το έργο «Τυπικόν κατά την τάξιν της του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας, εκδοθέν υπό Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου και διασκευασθέντος και συμπληρούμενου υπό πρωτοψάλτου Γεωργίου Βιολάκη». Επίσης, η παράθεση μιας ευσύνοπτης «χαρτογράφησης» με τα δομικά υμνολογικά στοιχεία του Εσπερινού, του Όρθρου και της Θ.Λειτουργίας, βασικών Ακολουθιών της Ορθόδοξης Εκκλησιαστικής Λατρείας, που θα βοηθήσει στην καλύτερη κατανόηση του Τυπικού από τον χρήστη. Η ευρύτερη συνεισφορά έγκειται στην περιγραφή της Υμνολογίας της Ορθοδόξου Εκκλησίας με σχήμα μεταδεδομένων. Στη βιβλιογραφική αναζήτηση δεν κατέστη δυνατό να εντοπισθεί παρόμοιο πρότυπο. Τέλος, η μελέτη περίπτωσης αποτελεί ένα παράδειγμα για το πως οι Τεχνολογίες Πληροφορικής και Επικοινωνιών μπορούν να βοηθήσουν στην παραγωγή και διατήρηση των κειμένων της Ορθόδοξης Εκκλησιαστικής Παράδοσης.

1.4 Δομή της διπλωματικής εργασίας

Η παρούσα διπλωματική εργασία δομείται σε τρία μέρη και εννέα κεφάλαια. Στη συνέχεια παρατίθεται μία σύντομη περιγραφή των κεφαλαίων.

Το Κεφάλαιο 1 θέτει το αντικείμενο της διπλωματικής εργασίας, τα χαρακτηριστικά και τη συνεισφορά της.

Το πρώτο μέρος αποτελείται από Κεφάλαια 2 και 3. Στο Κεφάλαιο 2 η μορφή διαφοροποιείται κατά τι από τα υπόλοιπα, επειδή έγινε προσπάθεια να υπάρχει αριθμητική αντιστοίχιση των εννοιών με τις αντίστοιχες της Προθεωρίας του Τυπικού (Τυπικό, 1888, σσ. 1-39), όπου γίνεται αναφορά στην καθιερωμένη διάταξη των ακολουθιών του Εσπερινού, του Όρθρου και της Λειτουργίας των Κυριακών και των λοιπών Εορτών όλου του ενιαυτού. Το Κεφάλαιο 3 αναφέρεται στα Μεταδεδομένα και τη διαφορά τους με τα δεδομένα, καθώς επίσης και στα βασικά εργαλεία περιγραφής τους, την Επεκτάσιμη Γλώσσα Σήμανσης XML και τον Προκαθορισμένο Τύπο Εγγράφου DTD.

Το δεύτερο μέρος αποτελείται από τα Κεφάλαια 4, 5 και 6. Στο Κεφάλαιο 4 παρατίθεται το σχήμα μεταδεδομένων που αποδίδει τη δομή της Ορθόδοξης Υμνολογίας με τις επιμέρους υποκατηγορίες και η πρακτική εφαρμογή των κωδικοποιημένων εγγράφων XML και DTD. Στο Κεφάλαιο 5 αναγράφεται η Ακολουθία του Αγίου Σπυρίδωνος, ως μελέτη περίπτωσης με εφαρμογή των παραπάνω. Στο Κεφάλαιο 6 ακολουθεί συζήτηση σχετικά με τους περιορισμούς που αναφέρονται γύρω από το θέμα της περιγραφής της Υμνολογίας της Ορθοδόξου Εκκλησίας με σχήμα μεταδεδομένων.

Τέλος, στο Κεφάλαιο 7 ολοκληρώνεται η διπλωματική εργασία με τα συμπεράσματα που προκύπτουν από την εφαρμογή του μοντέλου αυτού καθώς και μερικές προοπτικές.

ΜΕΡΟΣ Ι
ΘΕΩΡΗΤΙΚΟ ΥΠΟΒΑΘΡΟ

2. Τυπική διατάξη της ακολουθίας του Εσπερινού, του Όρθρου και της Λειτουργίας των Κυριακών και των λοιπών Εορτών όλου του ενιαυτού.

Σχετικά με τους όρους τη διάταξη και τη δομή των ακολουθιών του Εσπερινού, του Όρθρου και της Λειτουργίας των Κυριακών και των λοιπών Εορτών όλου του έτους, ακολουθήθηκε το "Τυπικόν κατά την τάξιν της του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας" (ΜτΧΕ), εκδοθέν στην Κωνσταντινούπολη το 1888 από το Πατριαρχικό Τυπογραφείο, υπό Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου και διασκευασθέντος, διορθωθέντος και συμπληρούμενου υπό Πρωτοψάλτου Γεωργίου Βιολάκη" (Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου & Βιολάκη, 1888). Πιο συγκεκριμένα χρησιμοποιήθηκε η Προθεωρία του Τυπικού (σσ. 1-39)

Η Θ΄ Ώρα

2.1 Η Θ΄ Ώρα

Η Ενάτη Ώρα που αναγινώσκεται κάθε μέρα πριν από τον Εσπερινό αποτελεί σφραγίδα της Ακολουθίας της ημέρας η οποία Εκκλησιαστικά έχει ήδη ολοκληρωθεί. Αν κατά την ημέρα αυτή είναι Δεσποτική ή Θεομητορική Εορτή, ή μεθεόρτια, ή μνήμη Αγίου που εορτάζει, Απολυτίκιο και Κοντάκιο λέγονται σε αυτό το σημείο. Αν δεν είναι, ψάλλεται το απολυτίκιο του Αγίου της ημέρας και αντί Κοντακίου, το «Βλέπων ο Ληστής τον αρχηγόν της ζωής». «Δόξα...», «Εν μέσω δύο ληστών», «Και νυν...», «Απόστολοι μάρτυρες», και Κοντάκιο «Ως απαρχάς της φύσεως». Την εσπέρα της Κυριακής το Αναστάσιμο Απολυτίκιο και αντί Κοντακίου η Υπακοή του Ήχου.

Καθ' όλη τη διάρκεια της Διακαινησίμου εβδομάδας και την εσπέρα του Σαββάτου της Διακαινησίμου πριν από τον Εσπερινό του Θωμά, έως και την εσπέρα της Τετάρτης, της Απόδοσης της Εορτής του Πάσχα, πριν τον Εσπερινό της Αναλήψεως, αναγινώσκεται η Θ΄ Ώρα του Πάσχα, δηλαδή το «Ανάστασιν Χριστού», «Προλαβούσαι τον Όρθρον» κτλ, όπως διατυπώνεται στο Ωρολόγιο. Την εσπέρα της Τρίτης του Τυφλού πριν τον Εσπερινό της Απόδοσης του Πάσχα, αναγινώσκεται η Θ΄ τρίψαλμος και Απολυτίκιο λέγεται «Τον συνάναρχον λόγον» και Κοντάκιο «Της ψυχής τα όμματα». Τη Μεγάλη Τεσσαρακοστή, όπως ορίζεται στο Ωρολόγιο, αναγινώσκεται μετά τους Μακαρισμούς και των όσων έπονται αυτών. Κατά την Θ΄ Ώρα λέγεται πάντοτε η μικρή Απόλυση μαζί με το χαρακτηριστικό της εορτής, της οποίας ελέχθη το Απολυτίκιο και το Κοντάκιο.

Ο Εσπερινός

2.2 Ως προς το Ευλογητός ο Θεός

Η ευχή «Ευλογητός ο Θεός ημών» που εκφωνείται από τον Ιερέα αποτελεί αρχή της ακολουθίας του Εσπερινού, του Όρθρου, αλλά και κάθε άλλης τελετής, με εξαίρεση

αυτή της Θείας Λειτουργίας, του Αγίου Βαπτίσματος και του Μυστηρίου του Γάμου, πριν από τις οποίες εκφωνείται το «Ευλογημένη η Βασιλεία του Πατρός». Στους Εσπερινούς και τους Όρθρους της Διακαινησίμου και της ημέρας Απόδοσης του Πάσχα, μέχρι και πριν τον αναγινωσκόμενο Εξάψαλμο της κάθε ημέρας, εκφωνείται το «Δόξα τη Αγία και Ομοουσίου και ζωοποιώ και αδιαιρέτω Τριάδι».

2.3 Ως προς τον Προοιμιακό Ψαλμό

Ο Προοιμιακός Ψαλμός τυγχάνει να είναι η μεγαλοπρεπέστερη δοξολογία προς τον Θεό αναγινώσκεται σε όλους τους Εσπερινούς καθ'όλη τη διάρκεια του ενιαυτού, εκτός από τον Εσπερινό της Κυριακής του Πάσχα. Κατά τη Διακαινήσιμο Εβδομάδα μέχρι και τον Εσπερινό της Κυριακής του Θωμά και ως της Αποδόσεως του Πάσχα αναγινώσκεται αλλά χωρίς το «Δεύτε προσκυνήσωμεν», καθώς στη θέση αυτού ψάλλεται το «Χριστός Ανέστη», μία φορά από το βήμα (τον Ιερέα) και δύο από τους Χορούς. Ωστόσο, από τον Εσπερινό της Αναλήψεως και εξής, μαζί με τον Προοιμιακό λέγεται τρεις φορές και το «Δεύτε προσκυνήσωμεν», σύμφωνα με το τυπικό του Ωρολογίου.

2.4 Ως προς το Α΄ Κάθισμα του Ψαλτηρίου

Σε κάθε Εσπερινό Σαββάτου στιχολογείται το Α΄ Κάθισμα του Ψαλτηρίου, ακόμα και αν τυγχάνει Θεομητορική Εορτή ή μνήμη εορταζομένου Αγίου. Δεν στιχολογείται στις Δεσποτικές Εορτές ακόμα και εάν τύχει αυτές να είναι Κυριακή, δηλαδή Χριστουγέννων, Θεοφανείων και Μεταμορφώσεως, κατά τις οποίες ούτε Αναστάσιμα ψάλλονται. Επίσης δεν στιχολογείται ούτε την Κυριακή της Πεντηκοστής, όπως ούτε και στους μετέορτους Εσπερινούς των Χριστουγέννων και των Θεοφανείων όταν συμπέσουν ημέρα Σαββάτου. Ωστόσο, προηγούνται τα Αναστάσιμα Στιχηρά. Τέλος, στις παρακάτω Δεσποτικές Εορτές, δηλαδή Κυριακή των Βαΐων, Κυριακή του Θωμά και της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού (όταν η τελευταία συμπέσει Κυριακή), το Ψαλτήριο στιχολογείται, ενώ τα Αναστάσιμα παραλείπονται.

2.5 Ως προς την Α΄ Στάση του Ψαλτηρίου

Στις Θεομητορικές εορτές, με εξαίρεση αυτή της Υπαπαντής και του Ευαγγελισμού, και στη μνήμη των Αγίων που εορτάζουν και συμπίπτουν με τις τέσσερις ημέρες της εβδομάδος, στον Εσπερινό στιχολογείται η Α΄ Στάση ενώ όταν συμπίπτουν Σάββατο ή Δευτέρα, καθώς αυτές τις δύο ημέρες δεν γίνεται στιχολογία.

2.6 Ως προς τον ΡΜ΄ Ψαλμό «Κύριε εκέκραξα»

Στους Εσπερινούς που τελούνται κάθε μέρα, ψάλλονται ολόκληροι οι στίχοι των Ψαλμών «Κύριε εκέκραξα», «Φωνή μου προς Κύριον», «Εκ βαθέων εκέκραξά σοι» και «Αινείτε τον Κύριον», στους καθορισμένους ήχους. Στους Εσπερινούς των Μ. Εορτών είθισται, χάριν συντομίας, να παραλείπονται οι στίχοι από το «Θού Κύριε» και εξής, και να μεταβαίνει ο πρώτος χορός στον αντίστοιχο στίχο ανάλογα με την ποσότητα αυτών που ακολουθούν.

2.7 Ως προς τα πρώτα Εσπέρια Στιχηρά

Σε κάθε Εσπερινό του Σαββάτου προς Κυριακή και κάθε Όρθρο Κυριακής όλου του ενιαυτού, ψάλλονται απαραίτητα τα Αναστάσιμα της Οκταήχου, δηλαδή Στιχηρά, Δοξαστικά, Απολυτικά, Τριαδικά, Καθίσματα, Υπακοές, Αντίφωνα, Κανόνες, Κοντάκια, Οίκοι, Εξαποστειλάρια, Εωθινά, Μακαρισμοί κτλ., τα οποία και προηγούνται των ακολουθιών των Θεομητορικών εορτών και των Αποδόσεων τους, όπως και των Αποδόσεων των Δεσποτικών εορτών, των μεθεόρτων Κυριακών και των Αγίων που εορτάζουν, όταν συμπίπτουν Κυριακή. Ψάλλονται ως εξής: στις κύριες ημέρες των εορτών και των Αποδόσεων τους, πρώτα εσπέρια Στιχηρά Αναστάσιμα δ', έπειτα στ' της τυχούσης Θεομητορικής εορτής. Στις μεθέορτες Κυριακές και σε όλες της ημέρες μνήμης των Αγίων, Αναστάσιμα ζ' και μεθέορτα ή του Αγίου δ'. Όταν συμπίπτει και εορταζόμενος Άγιος με μεθέορτη Κυριακή ή με Αποδοση Δεσποτικής ή Θεομητορικής εορτής, τότε ψάλλονται Αναστάσιμα δ', της εορτής γ' και του Αγίου γ'.

Στις παρακάτω εορτές Αγίων, δηλαδή Εορτή των Αρχαγγέλων, του Γενεσίου του Προδρόμου, των Κορυφαίων Αποστόλου Πέτρου και Παύλου, του Ευαγγελιστού Ιωάννου (Σεπτεμβρίου κς'), των Τριών Ιεραρχών (αν δεν συμπίπτει με κάποια Κυριακή Τριωδίου), των Αγίων Πατέρων της Δ' και Ζ' Οικουμενικής Συνόδου, και των Αγίων Δημητρίου και Νικολάου, κατ'εξαίρεσιν ψάλλονται Αναστάσιμα δ' των Αγίων ζ'. Όταν όμως ο Άγιος που τυγχάνει Κυριακή δεν έχει Δοξαστικό, στον Εσπερινό ψάλλονται Αναστάσιμα ζ' και του Αγίου γ'. Παραλείπονται, μάλιστα, όλα τα Αναστάσιμα στις εξής Μ. Δεσποτικές εορτές, δηλαδή της του Χριστού Γέννησης, των Θεοφανείων, των Βαΐων, του Θωμά, της Πεντηκοστής, της Μεταμορφώσεως, της Υψώσεως του Σταυρού και της Κυριακής προ της Χριστού Γεννήσεως, όταν συμπίπτει με την κδ' του Δεκεμβρίου, όπου όμως ψάλλεται στον Όρθρο μετά το «Θεός Κύριος», και στη Λειτουργία μετά την Είσοδο, το Απολυτίκιο του ανάλογου ήχου, όπως και το Εξαποστειλάριο, και δ' των Αίνων Αναστάσιμα.

2.8 Ως προς το Α' Εσπέριο Δοξαστικό

Αν συμπέσει Θεομητορική εορτή σε ημέρα Κυριακή, στον Εσπερινό ψάλλεται μόνο της εορτής «Δόξα και Νυν». Στις Αποδόσεις των εορτών αυτών, με εξαίρεση της Κοιμήσεως της Θεοτόκου που ψάλλεται «Δόξα και νυν» μόνο «Θεαρχίω νεύματι», και στις Δεσποτικές εορτές, στις μεθέορτες Κυριακές και σε όλους τους Αγίους η εορτή των οποίων συμπέφτει Κυριακή, ψάλλεται το «Δόξα» της εορτής που τυχαίνει ή του εορταζομένου Αγίου, και «νυν» το Α' Θεοτοκίο του ήχου. Όταν η εορτή της Υπαπαντής συμπέσει σε μία από τις τέσσερις Κυριακές του Τριωδίου, «Δόξα» ψάλλεται του Τριωδίου και «Νυν» αυτό της εορτής. Όταν η εορτή του Ευαγγελισμού συμπέσει την Γ' Κυριακή των Νηστειών, το Σάββατο του Λαζάρου ή την Κυριακή του Πάσχα, ψάλλεται του Τριωδίου ή του Πεντηκοσταρίου πρώτα το Δοξαστικό, και το «Και νυν» της εορτής. Αν συμπέσει όμως την Κυριακή των Βαΐων και τη Δευτέρα της Διακαινησίμου, «Δόξα και νυν» ψάλλεται μόνο αυτό της εορτής.

Όταν οι εορτές των Αγίων Γεωργίου, Ιωάννου του Θεολόγου (8^η Μαΐου) και Κωνσταντίνου και Ελένης τύχουν σε κάποια Κυριακή του Πεντηκοσταρίου ή σε κάποια Δεσποτική εορτή, με εξαίρεση την Κυριακή της Πεντηκοστής, «Δόξα»

ψάλλεται των Αγίων, και «Και νυν» της Κυριακής ή εορτής που τυχαίνει. Αν ο Άγιος, η εορτή του οποίου τυγχάνει ημέρα Κυριακή δεν έχει Δοξαστικό, ψάλλεται το «Δόξα και Νυν» του ήχου του Θεοτοκίου. Αν όμως πρόκειται για εορτή Μεγαλομάρτυρος και συμπίπτει με κάποια μεθέορτη Κυριακή Δεσποτικής ή Θεομητορικής εορτής, ψάλλεται «Δόξα» του Αγίου, «Και νυν» το Α΄ Θεοτοκίο του ήχου.

2.9 Ως προς το προκείμενο του Εσπερινού

Στον Εσπερινό του Σαββάτου, ακόμα κι αν τύχουν Θεομητορικές ή Δεσποτικές εορτές, με εξαίρεση των εορτών της Χριστού Γεννήσεως και των Θεοφανείων, Προκείμενον ψάλλεται το «Ο Κύριος εβασίλευσεν». Εξαιρούνται οι μεθέορτοι Εσπερινοί ημέρας Σαββάτου και των Μ. Δεσποτικών εορτών που συμπίπτουν με οποιαδήποτε άλλη ημέρα· σε αυτούς ψάλλονται πάντα τα Μ. Προκείμενα «Τις Θεός Μέγας» και το «Ο Θεός υμών εν τω ουρανῷ και εν τη γη», μαζί με τους στίχους τους. Στον Εσπερινό του Μ. Σαββάτου, μετά την ανάγνωση του Αποστόλου, ψάλλεται το Προκείμενο «Ανάστα ο Θεός» μαζί με τους καθορισμένους στίχους.

2.10 Ως προς τα Αναγνώσματα του Εσπερινού

Στον Εσπερινό του Σαββάτου αναγινώσκονται Προφητείες, όταν συμπίπτουν με την Κυριακή Δεσποτικές και Θεομητορικές εορτές, ή μνήμη Αγίων που εορτάζεται. Πριν από την ανάγνωσή τους ο Διάκονος εκφωνεί το «Σοφία· πρόσχωμεν». Τα Αποστολικά αναγνώσματα, τα οποία αναγινώσκονται στις μνήμες των Αποστόλων Πέτρου και Παύλου, Ιωάννου του Θεολόγου, Ιακώβου του Αδελφοθέου, και Ανδρέα του Πρωτοκλήτου, αναγινώσκονται συνήθως κατά την απαγγελία του αναγνωσκομένου Αποστόλου στη Λειτουργία, και ο Διάκονος εκφωνεί το «Πρόσχωμεν, Σοφία, πρόσχωμεν».

2.11 Ως προς την Αρτοκλασία

Αν υπάρχει Αρτοκλασία, μετά την εκφώνηση «Εἴη το κράτος της βασιλείας σου», ψάλλεται από τον β΄ χορό ένα κατ' εκλογή Στιχηρό από τη Λιτή, και εκείνη την ώρα εξέρχονται από το βόρειο κλίτος ο Διάκονος και ο Ιερέας, κρατώντας λαμπάδες, στεκόμενοι στο κέντρο του ναού, όπου είναι τοποθετημένοι οι άρτοι, το κρασί και το έλαιο. Ο Διάκονος τότε λέει το «Ελέησον ημάς ο Θεός... Ἐτι δεόμεθα υπέρ του διαφυλαχθῆναι την Αγίαν Εκκλησίαν ταύτην, την πόλιν (ή χώρα) ταύτην κτλ.» και οι χοροί ψάλλουν ευλαβικά και με πραεία φωνή το «Κύριε ελέησον» σύμφωνα με την τάξη. Μ. Προκείμενα ψάλλονται με αυτόν τον τρόπο και στους Εσπερινούς της εβδομάδας της Διακαινησίμου, όπως είναι διατυπωμένα στο Πεντηκοστάριο. Έπειτα ο Ιερέας εκφωνεί «Εἰρήνη πάσι», ο χορός «Και τῷ Πνεύματί σου», ο Διάκονος «Τας κεφαλὰς ημῶν...», ο χορός «Σοὶ Κύριε» και ο Ιερέας (ή Αρχιερέας) «Δέσποτα Πολυέλεε...». Έπειτα ο Ιερέας θυμιατίζει σταυροειδῶς γύρω από τους άρτους, ψάλλοντας το «Θεοτόκε Παρθένε».

Σε όλες ανεξαιρέτως τις Δεσποτικές και Θεομητορικές εορτές, όπως και στις εορτές μνήμης των Αγίων, αν γίνει αρτοκλασία, ψάλλεται πάντα το «Θεοτόκε Παρθένε...». Αλλά κατά τη Διακαινήσιμο Εβδομάδα, αντί του «Θεοτόκε Παρθένε...», ψάλλεται το «Χριστός Ανέστη». Αφού ολοκληρωθεί, ο Διάκονος λέει

«του Κυρίου Δειθώμεν», ο χορός «Κύριε ελέησον», ο Ιερέας ευλογεί τους άρτους λέγοντας την ευχή «Δέσποτα Κύριε Ιησού Χριστέ ο Θεός ημών...», έπειτα ψάλλεται τρεις φορές το «Πλούσιοι επώχευσαν...» και μετά από αυτό τα Απόστιχα.

2.12 Ως προς τα Εσπέρια Απόστιχα

Τα Αναστάσιμα Απόστιχα κατά τον Εσπερινό του Σαββάτου δεν παραλείπονται ποτέ ακόμα κι αν τύχουν Θεομητορικές εορτές, προεόρτιες ή μεθέορτες Κυριακές και Αποδόσεις Δεσποτικών ή Θεομητορικών εορτών, ή μνήμες εορταζομένων Αγίων. Στον Εσπερινό του Σαββάτου, των τεσσάρων μετά την Κυριακή του Θωμά Κυριακών, ψάλλεται αρχικά το πρώτο Απόστιχο του ήχου, το οποίο ξεκινάει ο Α΄ χορός, έπειτα ψάλλονται τα δ΄ Στιχηρά «Πάσχα ιερόν», μαζί με τους στίχους τους.

2.13 Ως προς το Δοξαστικό των Αποστίχων

Στις Θεομητορικές εορτές που συμπίπτουν Κυριακή, τις μεθέορτες Κυριακές αυτών αλλά και των Δεσποτικών εορτών, των προεόρτιων και των Αποδόσεών τους, την Γ΄ Κυριακή των Νηστειών, την Κυριακή των Μυροφόρων, την εορτή των Θεοπατόρων Ιωακείμ και Άννης, και των Ταξιαρχών, όταν συμπίπτουν Κυριακή, ψάλλεται μόνο το Δοξαστικό των Αποστίχων της εορτής που τυγχάνει, χωρίς το Θεοτοκίο. Όταν η εορτή της Υπαπαντής και της Απόδοσης συμπίπτει με μία από τις τέσσερις πρώτες Κυριακές του Τριωδίου, ψάλλεται «Δόξα» των Αποστίχων του Τριωδίου και «Νυν» της εορτής. Και αν η εορτή του Ευαγγελισμού συμπίπτει με την Κυριακή των Νηστειών ή των Βαΐων, ψάλλονται τα Δοξαστικά και Απόστιχα του Τριωδίου, «Και νυν» αυτό της εορτής· εάν δεν συμπίπτει με το Πάσχα, τότε στον Εσπερινό λέγεται «Δόξα» της εορτής «Και νυν Αναστάσεως ημέρα».

Στις μνήμες των Αγίων που συμπίπτουν Κυριακή, ψάλλεται το «Δόξα» των Αποστίχων του Αγίου, «Και νυν» Θεοτοκίο από την Οκτώηχο στον ίδιο ήχο του Δοξαστικού. Όταν όμως οι μνήμες των εορταζομένων Αγίων συμπίπτουν με μεθέορτη Κυριακή, ή Απόδοση κάποιας Δεσποτικής ή Θεομητορικής εορτής, ψάλλεται το «Δόξα» Αποστίχων του Αγίου, «Και νυν» αυτό της εορτής που τυγχάνει. Στην περίπτωση Αγίου η εορτή του οποίου συμπίπτει Κυριακή και δεν έχει στα Απόστιχα Δοξαστικό, «Δόξα και νυν» ψάλλεται του Θεοτοκίου του ήχου των Αποστίχων. Μάλιστα, τις έξι ημέρες των εβδομάδων που ακολουθούν μετά το Πάσχα (πλην της Κυριακής) και μέχρι της Αναλήψεως, που συμπίπτουν οι μνήμες των Αγίων Γεωργίου, Ιωάννου του Θεολόγου, Αθανασίου του Μεγάλου, και Κωνσταντίνου και Ελένης, Απόστιχα Δοξαστικά ψάλλονται των Αγίων, «Και νυν» της περασμένης Κυριακής ή εορτής του Πεντηκοσταρίου, και όχι «Αναστάσεως ημέρα», το οποίο μόνο στον Εσπερινό του Σαββάτου και στον Όρθρο της Κυριακής πρέπει να ψάλλεται.

2.14 Ως προς το Νυν Απολύεις και το Τρισάγιο

Στον Εσπερινό κάθε ημέρας πριν από την Απόλυση λέγεται το «Νυν απολύεις» με το Τρισάγιο. Τη Διακαινήσιμο Εβδομάδα, στον Εσπερινό της Αποδόσεως του Πάσχα, μετά από το «Αναστάσεως ημέρα», αντί του Τρισαγίου, ψάλλεται το «Χριστός

Ανέστη» τρεις φορές, κατά το συνηθισμένο μέλος του, και όχι κατά το μέλος του «Αναστάσεως ημέρα», και αμέσως μετά ακολουθεί η Απόλυση.

2.15 Ως προς τα Απολυτικά

Στον Εσπερινό του Σαββάτου ψάλλονται τα Αναστάσιμα Απολυτικά της Οκτωήχου πριν από τα Απολυτικά των Θεομητορικών εορτών, των μεθέορτων Κυριακών, και των Αποδόσεων Δεσποτικών και Θεομητορικών εορτών που συμπίπτουν με την Κυριακή. Στις κύριες εορτές και στις Αποδόσεις τους ψάλλονται το Αναστάσιμο μία φορά και της εορτής δύο, ενώ στις μεθέορτες Κυριακές και το Αναστάσιμο και της εορτής μία φορά. Στον Όρθρο όμως το Αναστάσιμο λέγεται δύο φορές και της εορτής μία. Εάν η εορτή του Ευαγγελισμού συμπίπτει με την Γ΄ Κυριακή των Νηστειών, ψάλλεται πρώτα το Αναστάσιμο, δεύτερον του Σταυρού και τρίτον της εορτής, ενώ αν συμπίπτει¹ με το Σάββατο του Λαζάρου ψάλλεται της εορτής δύο φορές και του Λαζάρου μία. Εάν συμπίπτει² με την Κυριακή των Βαΐων ψάλλεται της εορτής, του Λαζάρου και πάλι της εορτής. Τις προεόρτιες Κυριακές των Δεσποτικών και Θεομητορικών εορτών ψάλλεται, από την προηγούμενη ημέρα στον εσπερινό, το Αναστάσιμο και το Προεόρτιο από μία φορά, ενώ το πρωί, στον Όρθρο, το πρώτο διπλασιάζεται. Όταν τυγχάνει μνήμη εορταζομένου Αγίου μεθέορτη Κυριακή ή απόδοση Δεσποτικής ή Θεομητορικής εορτής, ψάλλεται πρώτα το Αναστάσιμο, έπειτα του Αγίου και τελευταίο της τυχούσης εορτής· σε περίπτωση Αγίου που δεν έχει Δοξαστικό, στον Εσπερινό του Σαββάτου δεν ψάλλεται Απολυτικό, παρά μόνο το Αναστάσιμο μαζί με το Θεοτοκίο του, αλλά ούτε και στον Όρθρο και τη Λειτουργία.

2.16 Ως προς την Απόλυση γενικά

Η Απόλυση του Εσπερινού του Σαββάτου που εκφωνείται από τον Ιερέα έχει ως εξής: ο Διάκονος «Σοφία», ο Ιερέας «Ο ων ευλογητός ο Θεός ημών, πάντοτε νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων», ο χορός «Αμήν», ο προϊστάμενος «Στερεώσαι Κύριος ο Θεός την αγίαν πίστη των ευσεβών και Ορθοδόξων Χριστιανών συν τη αγία αυτού ταύτη Εκκλησία και τη πόλη (ή τη χώρα) ταύτη εις αιώνας αιώνων», ο χορός «Αμήν». Όταν όμως υπάρχει Αρτοκλασία ο Διάκονος αντί του «Σοφία» λέει «του Κυρίου δεηθώμεν», ο χορός «Κύριε ελέησον», ο Αρχιερέας ή ο Ιερέας «Ευλογία και έλεος αυτού έλθοι εφ' ημάς τη αυτού χάριτι και φιλανθρωπία πάντοτε νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων», ο χορός «Αμήν» και αμέσως ο Ιερέας την Απόλυση «Δόξα σοι ο Θεός η ελπίς ημών δόξα σοι. Ο Αναστάς εκ νεκρών Χριστός ο Αληθινός Θεός ημών, ταις πρεσβείαις της Παναχράντου αυτού Μητρός, δυνάμει του Τιμίου και Ζωοποιού Σταυρού, προστασίαις των τιμίων επουρανίων Δυνάμεων Ασωμάτων, του

¹ Το 1924 το Οικουμενικό Πατριαρχείο υιοθέτησε το Διορθωμένο Ιουλιανό (Γρηγοριανό) ημερολόγιο. Το Πασχάλιο και οι εξ αυτού εξαρτώμενες κινητές εορτές συνέχισαν να υπολογίζονται κατά το Ιουλιανό ημερολόγιο. Το Αναθεωρημένο Ιουλιανό ημερολόγιο εισήχθη στην Ελλάδα τη 10η Μαρτίου 1924 και για εκκλησιαστική χρήση και η μέρα αυτή υπολογίστηκε ως 23η Μαρτίου. Εξ' αιτίας της αλλαγής του ημερολογίου, δεν είναι δυνατόν να συμπέσουν η εορτή του Ευαγγελισμού με Σάββατο του Λαζάρου.

² Βλ. την προηγούμενη υποσημείωση.

Τιμίου ενδόξου Προφήτου και Βαπτιστού Ιωάννου, των Αγίων ενδόξων και καλλινίκων Μαρτύρων, των Οσίων και Θεοφόρων Πατέρων ημών, των Αγίων και Δικαίων Θεοπατόρων Ιωακείμ και Άννης (έπειτα του Αγίου του Ναού και του Αγίου της ημέρας, εάν έχει Δοξαστικό) και πάντων των Αγίων, ελεήσει και σώσει ημάς ως Αγαθός και Φιλάνθρωπος», και μετά το «Δι' ευχών των Αγίων Πατέρων ημών, Κύριε Ιησού Χριστέ ο Θεός ημών, ελέησον και σώσον ημάς, Αμήν». Αυτή λέγεται την Κυριακή και στον Όρθρο και στη Λειτουργία (στην Απόλυση της Λειτουργίας προστίθεται και το όνομα του Αγίου της Λειτουργίας πριν από το όνομα του Αγίου της ημέρας), και είναι ίδια και για την Κυριακή του Πάσχα.

Όπως είναι γνωστό στους Ιερείς, κάθε Δεσποτική εορτή έχει ιδιαίτερο χαρακτηριστικό στην Απόλυση. Στις μεθεορτές τους, όμως, Κυριακές και στις Αποδόσεις τους, αν συμπέσει Κυριακή, οπότε και προηγούνται τα Αναστάσιμα, και στον Εσπερινό του Σαββάτου και στον Όρθρο της Κυριακής και στη Λειτουργία, η Απόλυση φέρει τα χαρακτηριστικά και της Κυριακής και της εορτής που τυγχάνει, δηλαδή ως εξής: «Δόξα σοι ο Θεός η ελπίς ημών δόξα σοι. Ο εν σπηλαίω γεννηθείς και εν φάτνη ανακλιθείς (ή ο εν Ιορδάνη υπό του Ιωάννου βαπτισθήναι καταδεξάμενος δια την ημών σωτηρία) και Αναστάς εκ νεκρών Χριστός ο αληθινός Θεός ημών...». Στην εορτή της Υψώσεως του Σταυρού λέγεται η αναστάσιμη Απόλυση όποια ημέρα κι αν συμπέσει η εορτή, διότι και στον Όρθρο λέγεται το «Ανάσταση Χριστού». Σημειωτέον ότι μόνο οι δύο Θεομητορικές εορτές, του Ευαγγελισμού και της Υπαπαντής, έχουν ιδιαίτερα χαρακτηριστικά στην Απόλυση, τα οποία εντάσσονται στην Αναστάσιμη Απόλυση όταν τύχουν ημέρα Κυριακή.

Εκτός από τη μεγάλη Απόλυση υπάρχει και η μικρή, η οποία λέγεται εσπέρα μετά την Θ' ώρα, και μετά τον μικρό Εσπερινό όταν γίνεται αγρυπνία, και μετά το Απόδειπνο, και το πρωί μετά το Μεσονυκτικό. Η μικρή Απόλυση έχει ως εξής: «Δόξα σοι ο Θεός η ελπίς ημών δόξα σοι (ο Αναστάς εκ νεκρών – την Κυριακή) Χριστός ο Αληθινός Θεός ημών, ταις πρεσβείαις της Παναχράντου αυτού Μητρός, των Αγίων ενδόξων και πανευφύμων Αποστόλων (του Αγίου της ημέρας) και πάντων των Αγίων ελεήσει και σώσει ημάς ως Αγαθός και Φιλάνθρωπος» και «Δι' ευχών». Αν όμως ακολουθεί το «Ευξόμεθα υπέρ ειρήνης... (όπως μετά το Απόδειπνο και μετά το Μεσονυκτικό)» το «Δι' ευχών...» λέγεται στο τέλος του «Ευξόμεθα».

Ο Όρθρος

2.17 Ως προς το Μεσονυκτικό

Η ακολουθία του Μεσονυκτικού προηγείται του Όρθρου. Τα Μεσονυκτικά που αναγινώσκονται είναι δύο, των πέντε ημερών της εβδομάδος και του Σαββάτου, τα οποία απαντώνται στο Ωρολόγιο. Την Κυριακή, στη θέση του Μεσονυκτικού λέγεται η εξής ακολουθία: Μετά το «Ευλογητός ο Θεός» ο Προϊστάμενος λέει «Δόξα σοι ο Θεός ημών Δόξα σοι», το «Βασιλεύ Ουράνιε Παράκλητε», το Τρισάγιο, «Κύριε ελέησον» ιβ'. «Δόξα Πατρί και Υιώ» κτλ. «Δεύτε προσκυνήσωμεν» τρις, και τον Ν' Ψαλμό, έπειτα ψάλλεται ο Τριαδικός Κανόνας με τον στίχο «Αγία Τριάς ο Θεός

ελέησον και σώσον ημάς», και τα δ' Τριαδικά «Ἄξιον ἐστίν», μετά από αυτά λέγεται το Τρισάγιο πάλι, και η Υπακοή του ήχου. Έπειτα ο Ιερέας «Ελέησον ημάς ο Θεός...έτι δεόμεθα υπέρ των ευσεβών και Ορθοδόξων Χριστιανών· έτι δεόμεθα υπέρ του Αρχιεπισκόπου ημών... υπέρ του διαφυλαχθήναι...» και η μικρή Απόλυση, και αμέσως «Ευξόμεθα υπέρ ειρήνης του κόσμου...» κτλ. Τέλος, «Είπωμεν υπέρ αυτών» το «Κύριε ελέησον, Κύριε ελέησον» και αμέσως το «Δι' ευχών».

Εάν τύχει Θεομητορική εορτή ή μνήμη εορταζομένου Αγίου την Κυριακή, μετά τον Τριαδικό Κανόνα ψάλλεται η Λιτή της εορτής ή του Αγίου, και μαζί με αυτήν τα «Ἄξιον ἐστίν». Στις μεθέορτες Κυριακές και τις Αποδόσεις των Δεσποτικών και Θεομητορικών εορτών που συμπίπτουν ημέρα Κυριακή, αντί της Υπακοής του ήχου, ψάλλεται το Απολυτίκιο της εορτής· κατ' αυτόν τον τρόπο και όταν τύχει Κυριακή εορτή Αγίου, το Απολυτίκιο του Αγίου. Στις Κυριακές του Τριωδίου (όταν δεν συμπίπτουν με την εορτή της Υπαπαντής ή του Ευαγγελισμού) με εξαίρεση την Γ' Κυριακή, αντί της Υπακοής ψάλλονται τα γ' Κατανυκτικά Τροπάρια «Ελέησον ημάς Κύριε, ελέησον ημάς κτλ». Στις Δεσποτικές εορτές που συμπίπτουν Κυριακή, μετά το «Ευλογητός ο Θεός», το «Δόξα σοι ο Θεός...Βασιλεύ Ουράνιε» κτλ, μετά τον Ν' Ψαλμό ψάλλεται η Λιτή της εορτής· στη συνέχεια λέγεται το Τρισάγιο και το Απολυτίκιο της εορτής. Ο Ιερέας «Ελέησον ημάς ο Θεός» η Απόλυση, το «Ευξόμεθα» και το «Δι' ευχών». Η διάταξη αυτή ισχύει και όταν Δεσποτική ή Θεομητορική εορτή, ή μνήμη Αγίου συμπίπτει με άλλη ημέρα εκτός Κυριακής. Καθ' όλη τη διάρκεια της Διακαινησίμου εβδομάδας, τη θέση του Μεσονυκτικού επέχει το «Ανάστασιν Χριστού...Προλαβούσαι τον Όρθρον κτλ.» όπως και κατά την ημέρα της Απόδοσης του Πάσχα.

Σημειωτέον ότι το «Βασιλεύ Ουράνιε», στην αρχή του Εσπερινού και του Όρθρου δεν λέγεται από την Κυριακή του Πάσχα, ούτε το «Άγιος ο Θεός», μέχρι της Αναλήψεως, αλλά μετά το «Ευλογητός ο Θεός» αμέσως «Χριστός Ανέστη» τρεις φορές, «Δόξα Πατρί...Και νυν και αεί...Παναγία Τριάς...» κτλ.

2.18 Ως προς τον Εξάψαλμο

Ο Ιερέας μετά την Απόλυση του Μεσονυκτικού εισέρχεται στο Ιερό Βήμα και μπροστά από την Αγία Τράπεζα εκφωνεί, με ευλάβεια και φόβο Θεού, «Ευλογητός Ο Θεός ημών», ο Αναγνώστης το Τρισάγιο, ο Ιερέας «Ότι σου ἐστίν», ο Αναγνώστης τα Τροπάρια «Σώσον Κύριε...Δόξα...Ο Υψωθείς εν τω Σταυρώ...Και νυν..Προστασία φοβερά», ο Ιερέας «Ελέησον ημάς ο Θεός», το τέλος «Ότι ελεήμων και φιλόανθρωπος...» και ο Αναγνώστης «Εν ονόματι Κυρίου ευλόγησον Πάτερ», ο Ιερέας «Δόξα τη Αγία και Ομοουσίω...κτλ». Ο Προϊστάμενος λέει τον Εξάψαλμο με κατάνυξη και ο λαός ακούει με κάθε σιωπή και ευλάβεια. Ο Εξάψαλμος ουδέποτε παραλείπεται εκτός από τη Διακαινήσιμο Εβδομάδα και την ημέρα της Απόδοσης του Πάσχα.

2.19 Ως προς το Θεός Κύριος

Το «Θεός Κύριος» ψάλλεται τέσσερις φορές. Από τη δεύτερη φορά λέγονται οι στίχοι «Εξομολογείσθε τω Κυρίω και επικαλείσθε το όνομα το άγιον αυτού...Πάντα τα έθνη...Παρά Κυρίου εγένετο...». Αμέσως μετά το Απολυτίκιο. Στο β' προηγείται

το «Δόξα Πατρί» και στο γ' το «Και νυν...». Το Αναστάσιμο Απολυτίκιο του ήχου στο «Θεός Κύριος» σε όλες τις Κυριακές ψάλλεται δύο φορές, και μία φορά το Θεοτοκίο. Όταν τυχαίνει Θεομητορική εορτή, το Αναστάσιμο μία φορά και της εορτής δύο. Το ίδιο και αν συμπέσει την Κυριακή η Απόδοση Δεσποτικής ή Θεομητορικής εορτής. Τις μεθέορτες Κυριακές το Αναστάσιμο δύο φορές και τις εορτής μία. Εάν τύχει και εορταζόμενος Άγιος, λέγεται μία φορά και το Αναστάσιμο Απολυτίκιο και του Αγίου και της εορτής. Αν είναι μόνο εορτή Αγίου την Κυριακή, ψάλλονται με τον ίδιο τρόπο ανά μία φορά το Αναστάσιμο, του Αγίου και Θεοτοκίο σύμφωνα με τον ήχο του Απολυτίκιου του Αγίου. Τις ημέρες νηστείας της Μ. Τεσσαρακοστής «Θεός Κύριος» δεν ψάλλεται, αλλά αντί αυτού ψάλλεται το «Αλληλούια» τέσσερις φορές ανά τρεις, σε ήχο πλ. δ' του τετάρτου με τους εξής στίχους:

α'. εκ νυκτός ορθρίζει το πνεύμα μου προς σε ο Θεός, διότι φως τα προστάγματά σου επί της γης.

Αλληλούια τρις

β'. Διακαιοσύνην μάθετε οι ενοικούντες επί τη γης.

Αλληλούια τρις

γ'. Ζήλος λήψεται λαόν απαίδευτον, και νυν πυρ τους υπεναντίους έδεται.

Αλληλούια τρις

δ'. Πρόσθες αυτοίς κακά, Κύριε, πρόσθες αυτοίς κακά τοις ενδόξοις της γης.

Αλληλούια τρις

Σημειωτέον ότι τα Σάββατα, κατά τα οποία δεν τυγχάνει γιορτή επισήμου Αγίου, αντί του «Θεός Κύριος» ψάλλεται το «Αλληλούια» μετά των ορισμένων στίχων του («Μακάριοι ους εξελέξω...» Και το μνημόσυνό τους), και λέγονται τα γνωστά Απολυτίκια «Απόστολοι μάρτυρες...Δόξα...Μνήσθητι Κύριε» «Και νυν Μήτηρ Αγία».

2.20 Ως προς το Ψαλτήρι

Το ψαλτήρι κατά την αρχαία τυπική διάταξη στιχολογείται πριν από τα Καθίσματα κάθε Στιχολογίας, ενώ ο Πολυέλεος (όταν υπάρχει) πριν από το Κάθισμα της γ' Στιχολογίας, της τυχούσης εορτής. Προς οικονομία, όμως, χρόνου, τις Κυριακές και τις εορτάσιμες ημέρες, αναγινώσκονται πριν από τον Όρθρο τα καθορισμένα για την ημέρα Καθίσματα του Ψαλτηρίου, όπως και ο Πολυέλεος (σε εορτή που υπάρχει Λιτή), ή ο Άωμος (όταν είναι φιλή Κυριακή με Άγιο που δεν ερτάζει). Πολυέλαιο των Δεσποτικών εορτών αποτελούν οι ψαλμοί ΡΛΔ' και ΡΛΕ' «Αινείται το όνομα Κυρίου» και το «Εξομολογείσθε τω Κυρίω», των Θεομητορικών εορτών ο ψαλμός ΜΔ' «Εξηρεύσατο η καρδιά μου», και των εορταζομένων Αγίων -όσοι διαθέτουν Εκλογάριο βρίσκουν σ' αυτό κατάλληλους Πολυελέους για κάθε εορτή- αλλιώς λέγονται οι ψαλμοί ΡΛΔ' ΡΛΕ'. Ο ψαλμός ΡΛΣ' «Επί τον ποταμόν Βαβυλώνας» αναγινώσκεται την Κυριακή της Απόκριω και της Τυρινής. Στιχολογούνται, μάλιστα, κάθε ημέρα, ανά δύο καθίσματα Ψαλτηρίου, και τη Μ. Τεσσαρακοστή τρία. Την πρώτη, όμως, εβδομάδα της Τεσσαρακοστής ολοκληρώνεται δύο φορές όλο το Ψαλτήρι, και από τον Εσπερινό των Βαΐων μέχρι τη Μ. Τετάρτη μία φορά. Το

ψαλτήρι από τη Μ. Πέμπτη μέχρι το Σάββατο της Διακαινησίμου εβδομάδας δεν στιχολογείται.

2.21 Ως προς τα Καθίσματα

Όταν συμπίπτει Θεομητορική εορτή Κυριακή, ψάλλονται Καθίσματα στην α' και β' Στιχολογία ανά δύο Αναστάσιμα και ανά ένα της εορτής αντί των Θεοτοκίων της Οκτωήχου. Στη γ' όμως Στιχολογία ψάλλονται μόνο της εορτής. Στις μεθέορτες Κυριακές και τις Αποδόσεις, στην α' και β' Στιχολογία ψάλλονται πάλι ανά δύο Αναστάσιμα και αντί Θεοτοκίων λέγονται της εορτής γ'. Κάθισμα Στιχολογίας δεν υπάρχει τότε. Στις μνήμες εορταζομένων Αγίων, μετά τα Αναστάσιμα και τα Θεοτοκία της α' και β' Στιχολογίας, ψάλλονται τα Καθίσματα της γ' Στιχολογίας του Αγίου. Στις μνήμες των επισημότερων εορταζομένων Αγίων που έχουν Λιτή και Καθίσματα Πολυελέου, για παράδειγμα των Αποστόλων, του Προδρόμου, των Τριών Ιεραρχών και των Μεγαλομαρτύρων, ψάλλεται και στις δύο πρώτες Στιχολογίες μετά το Αναστάσιμο, ανά ένα Κάθισμα του Αγίου, και ακολουθεί το Θεοτοκίο. Τέλος, ψάλλεται ολόκληρη η γ' Στιχολογία του Αγίου δια τον Πολυέλεο.

2.22 Ως προς τα Ευλογητάρια της Υπακοής, των Αναβαθμών και του Προκειμένου

Σε κάθε Κυριακή μετά τα Καθίσματα ψάλλονται τα Ευλογητάρια, μετά γίνεται από τον Ιερέα Αίτηση και η Εκφώνιση «Ότι ηυλόγηται». Έπειτα η Υπακοή του ήχου, τα Αντίφωνα, το Προκείμενο, και ακολούθως οι Κανόνες. Όταν συμπίπτει Θεομητορική εορτή Κυριακή Ευλογητάρια δεν ψάλλονται, αλλά μετά τα Καθίσματα, αμέσως η Αίτηση από τον Ιερέα και η Εκφώνηση, έπειτα η Υπακοή του ήχου και οι Αναβαθμοί, το Προκείμενο της εορτής, το «Πάσα πνοή» και το Ευαγγέλιο του Όρθρου της εορτής, το «Ανάστασιν Χριστού» και ο Ν' Ψαλμός χύμα, «Δόξα Ταις της Θεοτόκου», «Και νυν» το ίδιο, ο Στίχος «Ελέησον με ο Θεός» και το ορισμένο Ιδιόμελο της εορτής, ο Ιερέας «Σώσον ο Θεός τον λαόν σου... Ελέει και οίκτοιρμούς...» και εν συνεχεία ξεκινούν οι Κανόνες. Στις Αποδόσεις και τις μεθέορτες Κυριακές των Θεομητορικών ή Δεσποτικών εορτών, διατηρείται η καθορισμένη τάξη του Εωθινού Ευαγγελίου της Κυριακής (βλέπε την ιδιαίτερη Τυπική Διάταξη της Κυριακής).

2.23 Ως προς τους Κανόνες

Της Οκτωήχου οι Αναστάσιμοι Κανόνες της Κυριακής ποτέ δεν παραλείπονται, ακόμα κι αν τύχουν Θεομητορικές εορτές και Αποδόσεις Δεσποτικών ή Θεομητορικών εορτών ημέρα Κυριακή. Οι Αναστάσιμοι Κανόνες της Οκτωήχου δεν ψάλλονται τις εξής Κυριακές, δηλαδή την Γ' Κυριακή των Νηστειών και την προ της Χριστού Γεννήσεως, όπου ψάλλονται οι Κανόνες της ημέρας, των οποίων τα πρώτα Τροπάρια μετά τον Ειρμό είναι Αναστάσιμα, γι' αυτό και λέγεται ο στίχος «Δόξα τη Αγία Αναστάσει σου Κύριε». Στα λοιπά Τροπάρια της Γ' Κυριακής των Νηστειών «Δόξα σοι ο Θεός ημών δόξα σοι», στις προ της Χριστού Γεννήσεως «Άγιοι του Θεού πρεσβεύσατε υπέρ ημών». Δεν ψάλλονται κατ' αυτόν τον τρόπο οι Αναστάσιμοι Κανόνες της Οκτωήχου, και στις τέσσερις Κυριακές μετά την Κυριακή του Θωμά, δηλαδή των Μυροφόρων, του Παραλύτου, της Σαμαρείτιδος και του Τυφλού, καθότι ψάλλεται ο Αναστάσιμος Κανόνας του Πάσχα μαζί με τα δύο

Θεοτοκία του. Όταν συμπέσει Θεομητορική εορτή ή και Απόδοση ή και Απόδοση Δεσποτικής εορτής, ημέρα Κυριακή, πρώτα ψάλλεται ο Κανόνας της Οκτωήχου με τον Ειρμό του σε δ', μετά της εορτής. Αν όμως έχει δύο Κανόνες ψάλλονται και οι δύο μαζί με τον Αναστάσιμο σε ιβ' (δώδεκα), και σε μεθέορτη Κυριακή ο Αναστάσιμος και ο ένας εκ των δύο της εορτής.

Όταν τύχει Κυριακή μνήμη εορταζομένου Αγίου, ψάλλονται έξι από τον Αναστάσιμο Κανόνα, μαζί με τον Ειρμό κάθε Ωδής δ' και του Αγίου δ'. Όταν συμπίπτει οποιαδήποτε άλλη ημέρα εκτός Κυριακής μνήμη εορταζομένου Αγίου, αν είναι μεθέορτα, ψάλλονται δ' της εορτής μαζί με τον Ειρμό και δ' του Αγίου, αλλιώς ψάλλεται ο Μικρός Παρακλητικός Κανόνας, μαζί με τον Ειρμό σε δ' και του Αγίου σε δ'. Εξαιρούνται οι εορτές των εξής Αγίων, των Αποστόλων Πέτρου και Παύλου, του Ευαγγελιστού Ιωάννου (Σεπτ. κς'), του Γενέσιου του Προδρόμου, των Τριών Ιεραρχών, του Αποστόλου Ανδρέα και των Αγίων Δημητρίου και Νικολάου στων οποίων τους Κανόνες προηγούνται ιδιαίτεροι Κανόνες της Θεοτόκου. Ομοίως εξαιρούνται και οι Κανόνες των Αγίων Γεωργίου, Μάρκου του Αποστόλου, Αθανασίου του Μεγάλου, Ιωάννου του Θεολόγου (9^η Μαΐου), και των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης, στων οποίων τους Κανόνες προτάσσονται οι Κανόνες των εορτών που προηγήθησαν, ή των Κυριακών του Πεντηκοσταρίου.

2.24 Ως προς τους Στίχους που ψάλλονται πριν από τα Τροπάρια των Κανόνων

Σύμφωνα με την αρχαία τυπική διάταξη, στους Κανόνες των Αγίων στον Όρθρο της Κυριακής και στους Κανόνες που αναγινώσκονται την κάθε ημέρα, προψάλλονται τόσοι Στίχοι από τις Εννέα Ωδές όσοι και τα Τροπάρια που εμπεριέχονταν σε κάθε Ωδή του Κανόνα. Τώρα, όμως, μετά τον Ειρμό της κάθε Ωδής, προψάλλονται Στίχοι Τροπαρίων. Αφενός στα Αναστάσιμα το «Δόξα τη Αγία Αναστάσει σου Κύριε», αφετέρου στα Θεομητορικά το «Υπεραγία Θεοτόκε σώσον ημάς», και στων Αγίων το «Άγιοι του Θεού πρεσβεύσατε υπέρ ημών». Στον Μέγα Κανόνα το «Ελέησον με ο Θεός ελέησόν με», στα προ των Νεκρώσιμων Μαρτυρικά το «Πρεσβίαις των Μαρτύρων σου, Χριστέ ο Θεός, ανάπαυσον τας ψυχάς των δούλων».

Στα Νεκρώσιμα «Μακάριοι ους εξελέξω και προσελάβου Κύριε», ή «Αι ψυχαί αυτών εν αγαθοίς αυλισθήσονται», ή «Και το Μνημόσυνον αυτών εις γενεάν και γενεάν». Στα κατανυκτικά Τροπάρια της Παρακλητικής, του Τριωδίου, όπως και των προεορτίων και μεθεορτίων τω Δεσποτικών εορτών το «Δόξα σοι ο Θεός ημών, δόξα σοι», και στα Μαρτυρικά της Παρακλητικής το «Άγιοι του Θεού πρεσβεύσατε υπέρ ημών». Σημειωτέον ότι επειδή στις μεγάλες Δεσποτικές εορτές δεν στιχολογούνται κατά την αρχαία τυπική διάταξη οι Θ' Ωδές, γι' αυτό και σε όλες τις Δεσποτικές εορτές κανένας Στίχος δεν ψάλλεται πριν από τα Τροπάρια, (εκτός του Πάσχα που λέγεται το «Δόξα τη Αγία Αναστάσει σου Κύριε»), πλην των δύο τελευταίων όπου λέγεται το «Δόξα και νυν». Τίποτα άλλο όμως δεν προτάσσεται, σε όλες τις μεθέορτες ημέρες που ψάλλεται ο Κανόνας της προηγηθείσας Δεσποτικής εορτής, από το «Δόξα σοι ο Θεός ημών δόξα σοι».

2.25 Ως προς το Κάθισμα της Γ΄ Ωδής

Στις Κυριακές μετά την Αίτηση της Γ΄ Ωδής, ψάλλεται το Κάθισμα και το Θεοτοκίο του Αγίου του οποίου η εορτή τυγχάνει. Όταν είναι Θεομητορική εορτή αναγινώσκεται πρώτα το Κοντάκιο και ο Οίκος της Οκτωήχου και μετά ψάλλεται το Κάθισμα της εορτής μία φορά. Το ίδιο γίνεται και σε όλες τις Κυριακές του Τριωδίου και στις μνήμες των επισημότερων εορταζομένων Αγίων. Στις προεόρτιες και μεθεόρτιες Κυριακές, πρώτα ψάλλεται το Κάθισμα του τυχόντος Αγίου και μετά το προεόρτιο ή το μεθεόρτιο.

2.26 Ως προς το Κοντάκιο και τον Οίκο

Τις Κυριακές μετά την Αίτηση της ς΄ Ωδής, αναγινώσκονται το Κοντάκιο και Οίκος της Οκτωήχου. Εξαιρούνται οι Κυριακές, οι οποίες συμπίπτουν με Θεομητορικές εορτές, και κάθε Κυριακή του Τριωδίου (εκτός της Β΄, Δ΄ και Ε΄ Κυριακής των Νηστειών, κατά τις οποίες αναγινώσκονται τα της Οκτωήχου) και του Πεντηκοσταρίου, Κυριακή των Αγίων Προπατόρων, η προ της Χριστού Γεννήσεως, οι τρεις Κυριακές των Αγίων Πατέρων της Α΄, Δ΄, και Ζ΄ Οικουμενικής Συνόδου και των Αγίων Πάντων, κατά τις οποίες αναγινώσκονται τα Κοντάκια και οι Οίκοι των εορτών. Επίσης, εξαιρούνται και οι εξής εορτές, του Γενεσίου του Προδρόμου, των Αποστόλων Πέτρου και Παύλου, του Ευαγγελιστού Ιωάννου (Σεπτεμ. κς'), του Αποστόλου Ανδρέα, των Τριών Ιεραρχών (όταν η μνήμη τους συμπίπτει με Κυριακή εκτός του Τριωδίου), των Ταξιαρχών και των Αγίων Δημητρίου και Νικολάου, κατά τις οποίες προαναγινώσκονται το Αναστάσιμο Κοντάκιο μαζί με τον Οίκο στην Ωδή πριν από το Κάθισμα. Κατά τον ίδιο τρόπο, αναγινώσκονται μετά την ς΄ Ωδή, αντί τα Αναστάσιμα, τα Κοντάκια και οι Οίκοι των Αγίων Γεωργίου, Ιωάννου του Θεολόγου (9^η Μαΐου) και Κωνσταντίνου και Ελένης, όταν συμπίπτουν με κάποια Κυριακή του Πεντηκοσταρίου, εκτός της Κυριακής του Θωμά, της Πεντηκοστής και των Αγίων Πάντων.

2.27 Ως προς τις Καταβασίες

Σε όλες τις Κυριακές που περιλαμβάνονται μεταξύ των εξής περιόδων: από της Αποδόσεως της εορτής του Τιμίου Σταυρού μέχρι την κα' Νοεμβρίου, από την Απόδοση της εορτής της Υπαπαντής μέχρι την έναρξη του Τριωδίου, ως και την Β΄, Δ΄ και Ε΄ Κυριακή των Νηστειών, από την Κυριακή των Αγίων Πάντων μέχρι τις κς' Ιουλίου, και σε όλες τις μνήμες εορταζομένων Αγίων που συμπίπτουν εντός της εβδομάδας των περιόδων αυτών, ψάλλονται Καταβασίες «Ανοίξω το στόμα μου». Στις προεόρτιες και μεθεόρτιες Δεσποτικές και Θεομητορικές εορτές που συμπίπτουν Κυριακές, και στις μνήμες των εορταζομένων Αγίων που τυχαίνουν εντός της εβδομάδας, ψάλλονται οι Καταβασίες της τυχούσης Δεσποτικής ή Θεομητορικής εορτής. Στις πρώτες τέσσερις Κυριακές του Τριωδίου (εάν δεν έχει αποδοθεί της Υπαπαντής), ψάλλονται οι Καταβασίες του Τριωδίου, ως και την Α΄ Κυριακή των Νηστειών. Σε οποιαδήποτε άλλη ημέρα εκτός της Κυριακής των εβδομάδων του Τριωδίου που συμπίπτει εορτή κάποιου Αγίου, ψάλλονται Καταβασίες «Ανοίξω το στόμα μου», και Κοντάκιο στη Λειτουργία «Προστασία των Χριστιανών».

2.28 Ως προς το Εωθινό Ευαγγέλιο του Όρθρου της Κυριακής

Τις Κυριακές, μετά την Καταβασία της Η΄ Ωδής, ο Διάκονος (ή ο Ιερέας ελλείψει Διακόνου) εκφωνεί «Του Κυρίου δεηθώμεν», ο χορός «Κύριε ελέησον» τρεις φορές, ο Ιερέας «Ότι Άγιος ει ο Θεός ημών, και Αγίοις επαναπαύη...», οι Χοροί το «Πάσα πνοή» και ο Ιερέας λέει το κατά την τάξη Εωθινό Ευαγγέλιο, μετά από οποίο ακολουθεί «Ανάσταση Χριστού θεασάμενοι», και ψάλλεται ο Ν΄ Ψαλμός «Ελέησον με ο Θεός, Δόξα Ταις των Αποστόλων, Και νυν ταις της Θεοτόκου», ο Στίχος «Ελέησόν με ο Θεός», και το «Αναστάς ο Ιησούς». Έπειτα ο Ιερέας «Σώσον ο Θεός τον λαόν σου ... Ελέει και οικτιρμοίς...». Στις Κυριακές του Τριωδίου μετά τον Ν΄ Ψαλμό αντί του «Δόξα Ταις των Αποστόλων», ψάλλονται τα Ιδιόμελα του Τριωδίου, «Δόξα...Της μετανοίας άνοιζόν μοι, Και νυν...Της σωτηριάς εύθυνόν μοι», ο Στίχος «Ελέησόν με ο Θεός», και το Ιδιόμελο «Τα πλήθη των πεπραγμένων μοι δεινών», το «Σώσον ο Θεός τον λαόν σου» και ακολούθως στιχολογείται το «Την Τιμιωτέραν».

2.29 Ως προς τη Στιχολογία του «Μεγαλύνει η ψυχή μου» στην Θ΄ Ωδή

Κάθε ημέρα και Κυριακή και σε όλες τις μνήμες των εορταζομένων Αγίων, κατά τις μεθέορτες Κυριακές των Δεσποτικών και Θεομητορικών εορτών, και τις ημέρες που τυχαίνουν μνήμες εορταζομένων Αγίων μετά την Κυριακή του Θωμά και μέχρι της Πεντηκοστής -πλην της Κυριακής- στιχολογούμε «Την Τιμιωτέραν» στον ήχο των Καταβασιών που τυχαίνουν. Στις μεγάλες Δεσποτικές και Θεομητορικές εορτές, οποιαδήποτε ημέρα κι αν τύχουν εντός της Μ. Εβδομάδας, και τις Κυριακές μετά το Πάσχα και μέχρι της Αναλήψεως, ψάλλεται αντί του «Μεγαλύνει η ψυχή μου» η Θ΄ Ωδή του Κανόνα των εορτών, μαζί με τα Μεγαλυνάρια του και τις Καταβασίες. Στις Αποδόσεις των Δεσποτικών εορτών, ακόμα κι αν τύχουν Κυριακή, ψάλλεται μόνο η Θ΄ Ωδή αυτών, χωρίς το «Την Τιμιωτέραν», εκτός από την Απόδοση του Τιμίου Σταυρού (ιδ΄ Σεπτ.) και της Μεταμόρφωσης, σύμφωνα με το Τυπικό του Κωνσταντίνου (ίσως επειδή δεν έχουν Μεγαλυνάρια). Ενώ στις αποδόσεις των Θεομητορικών προηγείται το «Μεγαλύνει», και ακολουθεί η Θ΄ μαζί με τα Μεγαλυνάρια της αν συμπέσουν Κυριακή, διαφορετικά ψάλλεται μόνο η Θ΄. Αλλά στην Απόδοση της Υπαπαντής χάριν των Μεγαλυνάριων, τα οποία πάντα ψάλλονται, το «Μεγαλύνει» δεν χωρεί καθόλου, ενώ στην Απόδοση του Ευαγγελισμού ψάλλεται μόνο το «Μεγαλύνει». Στη γιορτή, μάλιστα, των Τριών Ιεραρχών, σε οποιαδήποτε ημέρα συμπέσει, ψάλλεται ολόκληρη η Θ΄ Ωδή, δηλαδή και των τριών Κανόνων χωρίς το «Μεγαλύνει».

2.30 Ως προς τα Εξαποστειλάρια

Σε οποιαδήποτε άλλη μέρα εκτός της Κυριακής, αν συμπέσει μνήμη Αγίου, πριν από τα Εξαποστειλάρια δεν προηγείται η με το «Άγιος Κύριος ο Θεός ημών» δοξολογία, καθώς αυτή αποτελεί ιδιαίτερο χαρακτηριστικό της Κυριακής. Όταν τύχει Θεομητορική εορτή, ή Απόδοσή της, όπως και Απόδοση Δεσποτικής εορτής, ψάλλεται πρώτα το Αναστάσιμο Εξαποστειλάριο και έπειτα δύο φορές της εορτής. Σε μεθέορτη Κυριακή, μετά το Αναστάσιμο, το μεθέορτο λέγεται μία φορά και αν τύχει σ΄ αυτή εορταζόμενος Άγιος, πρώτα το Αναστάσιμο, έπειτα του Αγίου, και τελευταίον το μεθέορτο μία φορά. Τις πέντε Κυριακές μετά το Πάσχα, την μεν

Κυριακή του Θωμά μετά το «Άγιος Κύριος ο Θεός ημών», ψάλλεται το Εξαποστειλάριο του Πάσχα και, μετά από τούτο, αυτό της Κυριακής. Εάν τύχει σ' αυτές εορταζόμενος Άγιος, την Κυριακή του Θωμά, το Εξαποστειλάριο «Εμών μελών χειρί σου» μία φορά, έπειτα του Αγίου, και τρίτον το «Σήμερα έαρ μυρίζει», ενώ στις υπόλοιπες τέσσερις Κυριακές, μετά το «Άγιος Κύριος ο Θεός» το «Σαρκή υπνώσας», του Αγίου και της Κυριακής.

Εάν τύχει εορταζόμενος Άγιος τις υπόλοιπες μέρες της εβδομάδος, ψάλλεται (χωρίς το «Άγιος Κύριος»), πρώτα το Εξαποστειλάριο του Αγίου, έπειτα της περασμένης Κυριακής. Σημειωτέον ότι από τις Δεσποτικές εορτές μόνο αυτή των Βαΐων στερείται ιδιαίτερο Εξαποστειλάριο, και ψάλλεται σ' αυτή όπως και το Μ. Σάββατο το «Άγιος Κύριος ο Θεός ημών» τρεις, χωρίς το «Υψούται Κύριον τον Θεόν ημών», και μετά από αυτό αναγινώσκεται η Ευχή των Βαΐων, και αμέσως οι Χοροί ξεκινούν το «Πάσα πνοή». Την Κυριακή του Πάσχα, και σε κάθε, γενικά, Διακαινίστιμο Εβδομάδα, το Εξαποστειλάριο λέγεται χωρίς το «Άγιος Κύριος...»

2.31 Ως προς τα Στιχηρά των Αίωνων

Όταν τύχει Θεομητορική εορτή ή Απόδοση αυτής, όπως και Απόδοση Δεσποτικής εορτής, ημέρα Κυριακή, στους Αίνους ψάλλονται πρώτα Αναστάσιμα Στιχηρά δ' και έπειτα της εορτής που τυγχάνει δ'. Επίσης, σε μεθέορτη Κυριακή, Αναστάσιμα δ' και μεθέορτα δ'. Όταν τύχει και εορταζόμενος Άγιος σε μεθέορτη Κυριακή, ή σε Απόδοση Δεσποτικής ή Θεομητορικής εορτής, Αναστάσιμα γ' και μεθέορτα β' και του εορταζομένου Αγίου γ'. Εάν τύχει εορτή της Υπαπαντής σε μία από τις τέσσερις πρώτες Κυριακές του Τριωδίου, τις δύο πρώτες ψάλλονται Στιχηρά Αναστάσιμα δ' και της εορτής δ', ενώ τις δύο άλλες, δηλαδή της Απόκρεω και της Τυρινής, Αναστάσιμα γ', του Τριωδίου β' και της εορτής γ'. Επίσης και όταν τις Κυριακές αυτές τύχει μνήμη εορταζομένου Αγίου. Όταν τύχει η εορτή του Ευαγγελισμού την Γ' Κυριακή των Νηστειών, ψάλλονται Αναστάσιμα Στιχηρά β', του Σταυρού γ' και της εορτής γ', όταν τυχαίνει την Δ' και την Ε' Κυριακή, Αναστάσιμα δ' και της εορτής δ'. Αν οι μνήμες των Αγίων Γεωργίου, Ιωάννου του Θεολόγου και Κωνσταντίνου και Ελένης συμπέσουν κάποια από τις τέσσερις Κυριακές μετά του Θωμά, στους Αίνους ψάλλονται Αναστάσιμα γ', των Αγίων γ', και τα «Πάσχα ιερών» με τους στίχους τους. Αν τύχουν την Κυριακή του Θωμά, ή την Τετάρτη της Μεσοπεντηκοστής ή και στις Αποδόσεις αυτών, ψάλλονται της εορτής γ', και των Αγίων γ'. Αν τύχουν στην Απόδοση των Μυροφόρων, όπως και στην Απόδοση λοιπών Κυριακών, στους Αίνους ψάλλονται δύο Στιχηρά της ημέρας, και δ' των Αγίων.

2.32 Ως προς το Δοξαστικό των Αίωνων

Σε όλες τις Κυριακές κατά τις οποίες αναγινώσκεται στον Όρθρο το Εωθινό Ευαγγέλιο, Δοξαστικό των Αίωνων ψάλλεται το Εωθινό, καθότι τα έντεκα Εωθινά Δοξαστικά, όπως και τα (αντίστοιχα) Εξαποστειλάρια αποτελούν (ουσιαστικά) ένα είδος περίληψης των έντεκα Εωθινών Ευαγγελίων. Όταν τύχει Θεομητορική Εορτή ή Απόδοση αυτής, ή και Απόδοση Δεσποτικής εορτής, ημέρα Κυριακή, αντί των Εωθινών Δοξαστικών ψάλλονται των εορτών. Τα Εωθινά, κατ' αυτόν τον τρόπο, καταργούνται και στις εξής Κυριακές: σε όλες τις Κυριακές του Τριωδίου και του

Πεντηκοσταρίου, την Κυριακή των Προπατόρων, την Κυριακή προ της Χριστού Γεννήσεως και τη μετά την Χριστού Γέννηση, την Κυριακή προ των Φώτων (όταν συμπίπτει την ε΄ Ιανουαρίου), τις τρεις Κυριακές των Αγίων Πατέρων της Α΄, Δ΄ και Ζ΄ Οικουμενικής Συνόδου, όπως και των εξής Αγίων, όταν η μνήμη αυτών τύχουν Κυριακή, αυτές είναι οι τρεις εορτές του Προδρόμου (το Γενέσιο, η Σύναξη και η Αποτομή), η εορτή των Αγίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου και αυτή των ιβ΄, η εορτή καθενός από τους Ευαγγελιστές, των Ταξιαρχών και των Τριών Ιεραρχών (όταν η μνήμη αυτών συμπέσει εκτός του Τριωδίου και την Α΄ της Ινδίκτου). Αντί του Εωθινού είθισται να ψάλλονται τα Δοξαστικά και των Αγίων Γεωργίου, Δημητρίου, Νικολάου, και των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης, και των Αγίων στο όνομα των οποίων τιμάται ο Ναός, ή πανηγυρίζεται επισήμως η μνήμη τους.

Κατά τη γνώμη μάλιστα, του αιιδίμου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, Κωνσταντίου Α΄, πρέπει να ψάλλονται την Κυριακή τα Δοξαστικά και των Αγίων Γρηγορίου του Θεολόγου και Ιωάννου του Χρυσοστόμου (όταν η μνήμη τους συμπέσει εκτός του Τριωδίου), Ανδρέα του Πρωτοκλήτου και της Μεγαλομάρτυρος Ευφημίας, και τούτο, μάλιστα, στη Μ. Εκκλησία χάριν των πρώτων, καθώς κατεκόμισαν τον Πατριαρχικό θρόνο της Κωνσταντινούπολης, ενώ για τον δεύτερο ως διατελέσαντα πρώτος Επίσκοπος Βυζαντίου, και της Αγίας για την τελούμενη πανήγυρη στον Πατριαρχικό Ναό στον οποίον φυλάσσεται ιερό Λείψανό της. Σημειωτέον ότι ο μνήμες των Αγίων Γεωργίου, Ιωάννου του Θεολόγου (8^η Μαΐου) και Κωνσταντίνου και Ελένης που τυχαίνουν Κυριακές μετά το Πάσχα, στους Αίνους ψάλλεται το Δοξαστικό των Αγίων, έπειτα το «Και νυν» της Κυριακής (με εξαιρέσεις, οι οποίες αναφέρονται στην επόμενη παράγραφο).

2.33 Ως προς το μετά το Δοξαστικό των Αίνων Θεοτοκίο

Τις Κυριακές, μετά το Εωθινό Δοξαστικό των Αίνων, «Και νυν» ψάλλεται πάντοτε σε ήχο β΄ το Θεοτοκίο «Υπερευλογημένη», ακόμα κι αν τύχει Θεομητορική εορτή, ή Απόδοση αυτής, ή και Απόδοση Δεσποτικής εορτής. Εξαιρούνται οι μετά το Πάσχα τέσσερις Κυριακές, των Μυροφόρων, του Παραλύτου, της Σαμαρείτιδος και του Τυφλού, κατά τις οποίες, μετά το Δοξαστικό, αντί του «Υπερευλογημένη» ψάλλεται το «Αναστάσεως ημέρα». Όταν τις Κυριακές αυτές συμπέσουν και οι μνήμες των Αγίων Γεωργίου, Ιωάννου του Θεολόγου και Κωνσταντίνου και Ελένης, μετά το «Δόξα» των Αγίων «Και νυν» το της Κυριακής, εκτός της Κυριακής των Μυροφόρων κατά την οποία «Και νυν» λέγεται το «Αναστάσεως ημέρα», επειδή το Δοξαστικό της εορτής αυτής είναι Εωθινό.

Σημειωτέον ότι μετά την Κυριακή του Θωμά, μέχρι την Απόδοση του Πάσχα, στις μνήμες των παραπάνω Αγίων που συμπίπτουν με μέρα εκτός Κυριακής, μετά το «Δόξα των Αγίων» στους Αίνους, το «Και νυν» της περασμένης Κυριακής και όχι το «Αναστάσεως ημέρα». Ομοίως και όταν οι μνήμες των παραπάνω Αγίων τύχουν την Κυριακή του Θωμά, ή την εορτή της Μεσοπεντηκοστής μέχρι της Αποδόσεώς τους. «Και νυν» ψάλλεται αυτό της εορτής. Αν η εορτή της Υπαπαντής συμπέσει με μία από τις πρώτες Κυριακές του Τριωδίου, μετά το «Δόξα» του Τριωδίου «Και νυν» λέγεται το της εορτής. Αν η εορτή του Ευαγγελισμού συμπέσει με το Σάββατο του Λαζάρου, την Κυριακή των Βαΐων ή τη Μ. Πέμπτη, μετά το «Δόξα» του Τριωδίου

«Και νυν» της εορτής, ενώ αν είναι Κυριακή του Πάσχα ή άλλη μέρα της Διακαινησίμου εβδομάδας «Δόξα» της εορτής «Και νυν» «Αναστάσεως ημέρα».

Είναι περιττόν να αναφερθεί ότι στις μνήμες των Αγίων που συμπίπτουν άλλες μέρες εκτός της Κυριακής και εκτός του Πεντηκοσταρίου, αν δεν υπάρχει σύμπτωση προεόρτιων ή μεθέορτων, «Και νυν» λέγεται εις τους Αίνους μετά το «Δόξα» του Αγίου, Θεοτοκίο σύμφωνα με τον ήχο του Δοξαστικού, από εκείνα τα οποία δεν λέγονται τις Κυριακές.

2.34 Ως προς τη Δοξολογία

Σε κάθε Κυριακή όπως και σε κάθε Θεομητορική ή Δεσποτική εορτή και στις μνήμες των εορταζομένων Αγίων, στον Όρθρο ψάλλεται η λεγόμενη Μεγάλη Δοξολογία στον ήχο του Δοξαστικού, ενώ στις καθημερινές, της ημέρες νηστείας και τις πρώτες πέντε ημέρες της Μ. Εβδομάδος, δηλαδή από τον Όρθρο της Μ. Δευτέρας μέχρι του Όρθρου της Μ. Πρασκευής, λέγεται χύμα η Μικρή Δοξολογία «Σοι δόξα πρέπει», μαζί με την οποία ακολουθούν η Εκτενής και Απόστιχα. Σε όλη τη Διακαινήσιμο Εβδομάδα, μέχρι και την Απόδοση του Πάσχα, δοξολογία δεν ψάλλεται, αλλά μετά το «Αναστάσεως ημέρα» το «Χριστός Ανέστη» τρεις φορές, κατά το σύνηθες μέλος του, το οποίο επέχει θέση Δοξολογίας και Απολυτίκιου.

2.35 Ως προς το Απολυτίκιο του Όρθρου της Κυριακής «Σήμερον Σωτηρία»

Σε κάθε Κυριακή, ακόμα κι αν συμπέσει Θεομητορική εορτή, ή Απόδοση Δεσποτικής ή Θεομητορικής εορτής, στις μεθέορτες Κυριακές, τις Κυριακές του Τριωδίου (εκτός των Βαΐων) και τις τέσσερις μετά του Θωμά Κυριακές του Πεντηκοσταρίου, όπως και το Σάββατο του Λαζάρου, μετά τη Δοξολογία, ψάλλεται στον ήχο της ημέρας το Απολυτίκιο του Όρθρου της Κυριακής «Σήμερον σωτηρία». Κατά τις Θεομητορικές και Δεσποτικές εορτές και μνήμες εορταζομένων Αγίων που τυχαίνουν μέσα στην εβδομάδα, ψάλλονται το ιδιαίτερο Απολυτίκιο κάθε εορτής, και στο τέλος του Όρθρου, καθ' όλη τη Διακαινήσιμο εβδομάδα και την Απόδοση του Πάσχα, το «Χριστός Ανέστη» αναπληρώνει και τη Δοξολογία και το Απολυτίκιο. Από την Κυριακή του Θωμά μέχρι την Απόδοση του Πάσχα (με εξαίρεση των μεθέορτων της Μεσοπεντηκοστής), ακόμα κι αν τύχει εορταζόμενος Άγιος, σε άλλη ημέρα εκτός της Κυριακής, Απολυτίκιο στο τέλος του Όρθρου λέγεται αυτό της περασμένης Κυριακής. Σημειωτέον ότι μέχρι την Απόδοση κάθε Δεσποτικής και Θεομητορικής εορτής, στο τέλος του Όρθρου κάθε ημέρας ψάλλεται το Απολυτίκιο της εορτής, όπως και στον Εσπερινό και τη Λειτουργία. Αλλά τις καθημερινές, αν δεν προηγείται Δεσποτική και Θεομητορική εορτή, στο τέλος του Όρθρου λέγεται το Θεοτοκίο του ήχου του Απολυτίκιου, το οποίο βρίσκεται στο Ωρολόγιο.

Θεία Λειτουργία

2.36 Ως προς τα Τυπικά και τους Μακαρισμούς

Σε κάθε Κυριακή στη Λειτουργία ψάλλονται απαραίτητως τα Τυπικά και οι Μακαρισμοί, μαζί με τα οχτώ Αναστάσιμα Τροπάρια της Οκτώηχου. Όταν τύχουν Κυριακή προεόρτια ή μεθέορτα Δεσποτικών και Θεομητορικών εορτών, ή και μνήμες

εορταζομένων Αγίων, ψάλλονται μαζί με τα τέσσερα Τροπάρια των Μακαρισμών και δ' από την ζ' Ωδή του Κανόνα της τυχούσας εορτής ή του τυχόντος Αγίου.

2.37 Ως προς τα Αντίφωνα

Σε όλες τις Δεσποτικές εορτές ψάλλονται τα Αντίφωνα τους με τους κατάλληλους στίχους, οποιοδήποτε ημέρα κι αν τύχουν. Αλλά αν οι Αποδόσεις τους τύχουν Κυριακή, ως δεύτερο Αντίφωνο ψάλλεται το χαρακτηριστικό της εορτής και όχι το Αναστάσιμο. Όταν, μάλιστα, τύχει Θεομητορική εορτή, ή και Απόδοση αυτής, Κυριακή, το δεύτερο Αντίφωνο είναι το Αναστάσιμο «Σώσον ημάς Υιέ Θεού ο Αναστάς εκ νεκρών», αλλά αν τύχει άλλη μέρα το δεύτερο Αντίφωνο είναι «Σώσον ημάς Υιέ Θεού ο εν Αγίοις Θαυμαστός», την εορτή της Υπαπαντής «Ο εν αγκάλαις του δικαίου Συμεών βασταχθείς», και του Ευαγγελισμού «Ο δι' ημάς Σαρκωθείς». Τα Αντίφωνα του Πάσχα είθισται τώρα να ψάλλονται απαράλλακτα κάθε ημέρα μέχρι την Απόδοση, παρόλο που τα αρχαία Τυπικά ορίζουν από την Κυριακή του Αντίπασχα έναρξη των Τυπικών και Μακαρισμών και αντί για Εισοδικό ορίζουν το «Δεύτε προσκυνήσωμεν ο Αναστάς εκ νεκρών». Στις μνήμες των εορταζομένων Αγίων, οποιαδήποτε ημέρα της εβδομάδος κι αν τύχουν, απαραίτητως επιβάλλονται τα Τυπικά, εφόσον οι Άγιοι δεν έχουν στίχους Αντιφώνων. Στις καθημερινές λειτουργίες ψάλλονται τα Αντίφωνα. Στις καθημερινές Λειτουργίες ψάλλονται τα Αντίφωνα «Αγαθόν το εξομολογείσθε τῷ Κυρίῳ...Ταῖς πρεσβίαις τῆς Θεοτόκου...», το β' Αντίφωνο «Ο Κύριος εβασίλευσεν...Πρεσβείαις των Αγίων σου σώσον ημάς Κύριε», γ' «Δεύτε αγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ...Σώσον ημάς...ο εν Αγίοις Θαυμαστός».

2.38 Ως προς τη Λειτουργία των Εισοδικών

Σε κάθε Κυριακή και κάθε Θεομητορική εορτή στην Είσοδο ψάλλεται το Εισοδικό «Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν Χριστῷ, Σώσον ημάς Υιέ Θεού ο Αναστάς εκ νεκρών, ψάλλοντάς σοι Αλληλούια». Εξαιρούνται οι δύο Θεομητορικές εορτές, του Ευαγγελισμού και της Υπαπαντής όταν τύχουν ημέρα Κυριακή, διότι ψάλλονται τα Εισοδικά τους, αλλά στο τέλος του Εισοδικού λέγεται το «Σώσον ημάς Υιέ Θεού ο Αναστάς εκ νεκρών». Επίσης και στις Αποδόσεις των δύο αυτών εορτών, όταν τύχουν Κυριακή. Αν τύχουν Κυριακή Αποδόσεις Δεσποτικών εορτών, λέγονται τα Εισοδικά τους, αλλά πάλι με το «Ο Αναστάς εκ νεκρών». Όταν τύχει η εορτή του Ευαγγελισμού το Σάββατο του Λαζάρου, Εισοδικό ψάλλεται της εορτής, αλλά στο «Σώσον ημάς...» λέγεται το «ο Αναστάς εκ νεκρών». Όταν όμως τύχει την Κυριακή των Βαΐων, ή τη Μ. Πέμπτη, Αντίφωνα και Εισοδικό, λέγονται της εορτής του Ευαγγελισμού. Αν τύχει την Κυριακή του Πάσχα και στις εξής τρεις ημέρες της Διακαινησίμου, Αντίφωνα λέγονται αυτά του Πάσχα και Εισοδικό της εορτής, αλλά στο «Σώσον ημάς...» λέγεται «ο Αναστάς εκ νεκρών». Στις μνήμες των εορταζομένων Αγίων, όπως και καθ' οποιαδήποτε άλλη, πλην της Κυριακής, αν τελείται Λειτουργία, Εισοδικό ψάλλεται το «Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν Χριστῷ, Σώσον ημάς Υιέ Θεού ο εν Αγίοις Θαυμαστός κτλ».

Σημειωτέον ότι από την Κυριακή του Πάσχα μέχρι την Απόδοση, είθισται πλέον, όχι όμως πάντα, να ψάλλεται το Εισοδικό «Εν εκκλησίαις ευλογείτε τον Θεόν...

Σώσον ημάς Υιέ Θεού ο Αναστάς εκ νεκρών κτλ.». Ομοίως και σε όλες τις μεθέορτες ημέρες των Δεσποτικών εορτών (με εξαίρεση την Κυριακή που συμπίπτει μεταξύ αυτών) μέχρι την Απόδοση, σε κάθε Λειτουργία λέγονται τα αντίφωνα, όχι όμως και τα Εισοδικά των εορτών, αλλά το «Δεύτε προσκυνήσωμεν» με το χαρακτηριστικό Αντίφωνο της εορτής.

2.39 Ως προς τα μετά την Είσοδο Απολυτικά

Στις Κυριακές, μετά την Είσοδο ψάλλεται το Αναστάσιμο Απολυτικό του ήχου, το οποίο και προηγείται πάντα από τα Απολυτικά των Θεομητορικών εορτών που συμπίπτουν Κυριακή, όπως και τα Απολυτικά των Δεσποτικών εορτών, όταν οι Αποδόσεις τους συμπίπτουν Κυριακή. Σε μεθέορτη Κυριακή, όπως και σε Απόδοση Δεσποτικής ή Θεομητορικής εορτής, αν συμπέσει μνήμη Αγίου, πρώτα ψάλλεται το Αναστάσιμο Απολυτικό, δεύτερον της τυχούσης εορτής, τρίτον του εορταζομένου Αγίου και ακολούθως του Αγίου του Ναού. Έτσι, και όταν συμπίπτει μνήμη Αγίου μεθέορτη ημέρα, πρώτα ψάλλεται το Απολυτικό της εορτής, έπειτα του Αγίου και ακολούθως του Αγίου του Ναού. Και όταν, από την Κυριακή του Θωμά μέχρι Αναλήψεως, τύχουν εντός των ημερών της εβδομάδος μνήμες εορταζομένων Αγίων, πρώτα ψάλλεται το Απολυτικό της περασμένης Κυριακής, έπειτα του εορταζομένου Αγίου και ακολούθως του Αγίου του Ναού. Στις καθημερινές μεθέορτες ημέρες Δεσποτικής ή Θεομητορικής εορτής (κατά τις οποίες δεν συμπίπτει σαφώς εορταζόμενος Άγιος) μέχρι της Αποδόσεως, μετά την Είσοδο ψάλλεται το Απολυτικό μόνο της εορτής και του Αγίου του Ναού. Αν τύχει ο Άγιος της ημέρας να είναι εκ των Μεγαλομαρτύρων, ακόμα κι αν δεν γιορτάζεται επισήμως από την εκκλησία, δεν παραλείπεται καθόλου το Απολυτικό του μετά από αυτό της εορτής που τυγχάνει, και μετά έπεται του Αγίου του Ναού.

Σημειωτέον ότι όταν τελείται μνημόσυνο την Κυριακή, πριν από το Απολυτικό του Αγίου του Ναού, λέγεται των κεκοιμημένων «Μνήσθητι Κύριε ως Αγαθός...».

2.40 Ως προς τα Κοντάκια που ψάλλονται στη Λειτουργία

Τα Κοντάκια όλου του ενιαυτού που ψάλλονται κατά ορισμένες περιόδους στις Ιερές Λειτουργίες έχουν ως ακολούθως. Από την η' Νοεμβρίου μέχρι της Απόδοσης των Εισοδίων ψάλλεται το Κοντάκιον «Ο καθαρώτατος Ναός του Σωτήρος». Την παραμονή της εορτής των Εισοδίων ψάλλεται το προεόρτιο Κοντάκιο «Ευφροσύνης σήμερον». Από την Απόδοση της εορτής των Εισοδίων μέχρι την παραμονή των Χριστουγέννων «Η Παρθένος σήμερον τον προαιώνιον Λόγον». Την θ' Δεκεμβρίου το «Εορτάζει σήμερον η οικουμένη». Από την εορτή των Χριστουγέννων μέχρι την Απόδοση «Η Παρθένος σήμερον τον Υπερούσιο τίκτει». Την α' Ιανουαρίου «Ο των όλων Κύριος περιτομήν υπομένει». Από την β' Ιανουαρίου μέχρι της παραμονής των Θεοφανείων «Εν τοις ρείθροις σήμερον του Ιορδάνου». Από της εορτής των Θεοφανείων μέχρι την Απόδοση «Επεφάνης σήμερον τη οικουμένη». Από την Απόδοση της εορτής των Θεοφανείων μέχρι την Απόδοση της εορτής της Υπαπαντής «Ο μήτραν παρθενικήν». Την παραμονή της Υπαπαντής το προεόρτιο «Ουράνιος χορός». Από την έναρξη του Τριωδίου (εάν αποδόθηκε η εορτή της Υπαπαντής) το Κοντάκιο της Κυριακής του Τριωδίου.

Από την Α΄ Κυριακή των Νηστειών μέχρι την Ε΄ Κυριακή το «Τη Υπερμάχω». Το Σάββατο του Λαζάρου «Η πάντων χαρά». Την Κυριακή των Βαΐων «τω θρόνω εν ουρανών». Τη Μ. Πέμπτη «Τον άρτων λαβών εις χείρας ο προδότης». Το Μ. Σάββατο «Την άβυσσον ο κλείσας». Από την Κυριακή του Πάσχα μέχρι της Αποδόσεως «Ει και εν τάφω κατήλθες», το οποίο ψάλλεται και την Κυριακή του Θωμά (αλλά τις υπόλοιπες ημέρες της εβδομάδος αυτής μέχρι την ημέρα της Αποδόσεως ψάλλεται το «Τη φιλοπράγμονι δεξιά»). Από την Τετάρτη της Μεσοπεντηκοστής μέχρι την Απόδοση «Την υπέρ ημών πληρώσας οικονομίαν». Από την Κυριακή της Πεντηκοστής μέχρι την Απόδοση «Ότε καταβάς». Την Κυριακή των Αγίων Πάντων «Ως απαρχάς της φύσεως». Έπειτα, από τότε μέχρι της κζ΄ Ιουλίου το «Προστασία των Χριστιανών». Τη β΄ Ιουλίου «Περιβολή πάσι πιστοίς αφθαρσίας». Στην εορτή της Κοιμήσεως της Αγίας Άννης (κε΄ Ιουλίου) «Προγόνων Χριστού». Από της κζ΄ Ιουλίου μέχρι της Απόδοσης της Μεταμορφώσεως «Επί του όρους μετεμορφώθης». Την α΄ Αυγούστου «Ο υψωθείς εν τω Σταυρώ», αλλά αν τύχει Κυριακή, πάλι το «Επί του όρους μετεμορφώθης». Την παραμονή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου «Τη ενδόξω μνήμη σου». Από τις ιε΄ Αυγούστου μέχρι της Αποδόσεως «Την εν πρεσβείαις ακοίμητον Θεοτόκον». Από την Απόδοση της εορτής της Κοιμήσεως μέχρι της Αποδόσεως της εορτής Γεννήσεως της Θεοτόκου το «Ίωακείμ και Άννα». Την λα΄ Αυγούστου «Την Θεοδόχον γαστέρα σου Θεοτόκε». Την α΄ Ινδίκτου «Ο των αιώνων Ποιητής και Δεσπότης». Την παραμονή της Γεννήσεως της Θεοτόκου το προεόρτιο «Η Παρθένος σήμερον και Θεοτόκος Μαρία». Την εορτή των εγκαινίων (ιγ΄ Σεπτεμβρίου) «Ουρανός πολύφωτος η Εκκλησία». Την εορτή της Υψώσεως του Σταυρού μέχρι της Αποδόσεως «Ο Υψωθείς εν τω Σταυρώ». Από της Αποδόσεως του Σταυρού μέχρι της η΄ Νοεμβρίου, πάλι το «Προστασία των Χριστιανών».

Στις καθημερινές Λειτουργίες (με εξαίρεση των προεορτίων και μεθέορτων ημερών, των Δεσποτικών και Θεομητορικών εορτών), τη Δευτέρα ψάλλεται το Κοντάκιο «Αρχιστράτηγοι του Θεού», την Τρίτη «Προφήτα του Θεού και Πρόδρομε», την Τετάρτη «ο Υψωθείς», την Πέμπτη «Τους ασφαλείς και θεοφθόγγους κήρυκας», την Παρασκευή «Ο Υψωθείς» και το Σάββατο «Ως απαρχάς της φύσεως». Το Σάββατο των ψυχών «Μετά των Αγίων ανάπαυσον Χριστέ». Σημειωτέον ότι εάν η εορτή του Ευαγγελισμού προλάβει την εορτή του Ακαθίστου, την Ε΄ Κυριακή των Νηστειών, Κοντάκιο ψάλλεται το «Προστασία των Χριστιανών». Όταν συμπέσει η εορτή του Ευαγγελισμού με το Σάββατο του Λαζάρου, ή την Κυριακή των Βαΐων, ή τις πρώτες τέσσερις ημέρες της Μ. Εβδομάδος, Κοντάκιο ψάλλεται το «Τη Υπερμάχω», ενώ την Κυριακή του Πάσχα, ή άλλη ημέρα της Διακαινησίμου εβδομάδας, το «Ει και εν τάφω».

2.41 Ως προς τον Τρισάγιο Ύμνο

Σε κάθε τελούμενη Λειτουργία (με εξαίρεση αυτής των Προηγιασμένων), ψάλλεται ο Τρισάγιος Ύμνος. Στις εξής, όμως, Μ. Δεσποτικές εορτές, δηλαδή της δύο ημέρες της εορτής των Χριστουγέννων και τις δύο των Θεοφανείων, το Σάββατο του Λαζάρου, το Μ. Σάββατο, την Κυριακή του Πάσχα, μέχρι και όλη τη Διακανήσιμο εβδομάδα, την Απόδοση του Πάσχα, την Κυριακή της Πεντηκοστής και τη Δευτέρα του Αγίου Πνεύματος, αντί του Τρισαγίου ψάλλεται «Όσοι εις Χριστόν εβαπτίσθητε», και στην

εορτή της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού και την Κυριακή της Σταυροπροσκυνήσεως ψάλλεται το «Τον Σταυρόν σου προσκυνούμεν Δέσποτα».

2.42 Ως προς τον Απόστολο και το Ευαγγέλιο

Όταν συμπίπτει μνήμη εορταζομένου Αγίου ημέρα Κυριακή, λέγεται Απόστολος του Αγίου και Ευαγγέλιο της Κυριακής. Στις εξής, όμως, μνήμες των Αγίων, δηλαδή των τριών εορτών του Προδρόμου (του Γενεσίου, της Συνάξεως και της Αποτομής), των Αγίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου, καθώς και στων ΙΒ΄, των Τεσσάρων Ευαγγελιστών, Ματθαίου, Μάρκου, Λουκά και Ιωάννου, των Αγίων Πατέρων της Α΄, Δ΄ και Ζ΄ Οικουμενικής Συνόδου, των Τριών Ιεραρχών (όταν η εοτή τους συμπίπτει εντός του Τριωδίου), Απόστολος και Ευαγγέλιο λέγονται των Αγίων, ακόμα κι αν είναι Κυριακή. Αν συμπέσουν Κυριακή οι εξής Θεομητορικές εορτές, δηλαδή το Γενέσιο της Θεοτόκου, η Υπαπαντή και ο Ευαγγελισμός, οι Απόστολοι και τα Ευαγγέλια υπόκεινται σε οριμένες αξιοσημείωτες αλλοιώσεις. Για παράδειγμα, για το Γενέσιο που συμπίπτει Κυριακή, Απόστολος και Ευαγγέλιο λέγονται τα αντίστοιχα της Κυριακής προ της Υψώσεως, επειδή δεν υπάρχει άλλη Κυριακή μεταξύ της εορτής αυτής και της Υψώσεως του Σταυρού.

Για την Υπαπαντή που συμπίπτει Κυριακή, αν είναι εκτός του Τριωδίου, Απόστολος και Ευαγγέλιο λέγονται τα της εορτής, ενώ αν πέσει σε μία από τις Κυριακές του Τριωδίου, στον Όρθρο λέγεται το Ευαγγέλιο της Λειτουργίας της εορτής και στη Λειτουργία ο Απόστολος της εορτής, και το Ευαγγέλιο της Κυριακής του Τριωδίου. Για το Ευαγγελισμό, αν συμπέσει την Γ΄ Κυριακή των Νηστειών, Απόστολος λέγεται της Κυριακής και Ευαγγέλιο της εορτής, αν όμως την Δ΄ και Ε΄ Κυριακή των Νηστειών, Απόστολος και Ευαγγέλιο λέγονται της εορτής. Αν συμπέσει το Σάββατο του Λαζάρου ή την Κυριακή των Βαΐων, στον Όρθρο λέγεται το Ευαγγέλιο της Λειτουργίας της εορτής, και στη Λειτουργία ο Απόστολος της εορτής και το Ευαγγέλιο της ημέρας. Αν συμπέσει τη Μ. Πέμπτη και την Κυριακή του Πάσχα, στο Όρθρο λέγεται το Ευαγγέλιο της Λειτουργίας της εορτής, και στη Λειτουργία Απόστολος και Ευαγγέλιο της ημέρας. Και αν τη Δευτέρα, την Τρίτη, ή την Τετάρτη της Διακαινησίμου, Απόστολος και Ευαγγέλιο λέγονται της εορτής. Στην Κοίμηση της Θεοτόκου και στην Απόδοση, Απόστολος και Ευαγγέλιο λέγονται πάντοτε της εορτής, όποια ημέρα κι αν τύχει.

2.43 Ως προς το «Αλληλούια» του Αποστόλου

Σε όλες τις Ιερές Λειτουργίες, μετά την Ανάγνωση του Αποστόλου ψάλλεται τρεις φορές από το β΄ Χορό το «Αλληλούια», ενώ το Μέγα Σάββατο αντί του «Αλληλούια», μετά τον Απόστολο αμέσως ο Ιερέας, μέσα από το Άγιο Βήμα, ψάλλει σε ήχο βαρύ το Μ. Προκείμενο της Αναστάσεως «Ανάστα ο Θεός κρίνων την γην», το οποίο επαναλαμβάνεται και από τους Χορούς, μέχρι να ολοκληρωθούν οι Στίχοι του ΠΑ΄ Ψαλμού. Το να παραλείπεται την ημέρα του Πάσχα και τις υπόλοιπες ημέρες της Διακαινησίμου εβδομάδας το «Αλληλούια», μετά τον Απόστολο και Κοινωνικό, δεν απαντάται πουθενά στα αρχαία Τυπικά, αλλά αντιθέτως, στο τέλος κάθε Αποστόλου της εβδομάδος αυτής απαντάται γραμμένο το «Αλληλούια» τρεις φορές μαζί με τους Στίχους τους, και οφείλουν οι Χοροί να το ψάλλουν.

2.44 Ως προς τον Χερουβικό Ύμνο

Σε κάθε Λειτουργία του Χρυσοστόμου ή του Μ. Βασιλείου, ψάλλεται ο Χερουβικός Ύμνος, το «Οι τα Χερουβεΐμ», αλλά τη Μ. Πέμπτη και το Μ. Σάββατο, ακόμα και αν τελείται η Λειτουργία του Μ. Βασιλείου, υπάρχει ως προς αυτό διαφορά, διότι τη Μ. Πέμπτη, αντί του «Οι τα Χερουβεΐμ», ψάλλεται το Τροπάριο «Του Δείπνου Σου του Μυστικού» και το Μ. Σάββατο «Σιγησάτω πάσα σαρξ βροτεία». Εάν του Ευαγγελισμού τύχει τη Μ. Πέμπτη, τελείται μεν η Λειτουργία του Χρυσοστόμου, αλλά ψάλλεται το «Του Δείπνου Σου του Μυστικού». Στις ιερές Λειτουργίες των Προηγιασμένων ψάλλεται πάντοτε το «Νυν αι δυνάμεις».

2.45 Ως προς το «Ἄξιον ἐστίν»

Σε κάθε Λειτουργία του Χρυσοστόμου, οποιαδήποτε ημέρα κι αν τελείται, σε όλες τις Κυριακές και τις μετέορτες Κυριακές των Δεσποτικών και Θεομητορικών εορτών, όπως και στις μνήμες των μετέορτων εορταζομένων Αγίων, κατά τις οποίες στον Όρθρο στιχολογούμεν «Την Τιμιωτέραν», στο «Εξαιρέτως» ψάλλεται το «Ἄξιον ἐστίν». Στις Δεσποτικές και Θεομητορικές εορτές και στις Αποδόσεις τους που συμπίπτουν ημέρα Κυριακή, αντί του «Ἄξιον ἐστίν», ψάλλεται η Καταβασία τῆς Θ' Ωδῆς τῆς εορτῆς μαζί με το Μεγαλυνάριο. Την εορτή της Μεταμορφώσεως, αντί της Καταβασίας τῆς Θ' «Ο τόκος σου ἀφθορος ἐδείχθη» εἰθισται (αν και δεν αναφέρεται τίποτα τέτοιο στο αρχαίο Τυπικό) να ψάλλεται το τροπάριο τῆς Ζ' Ωδῆς «Νυν τα ἀνῆκουστα ἠκούσθη». Στις Λειτουργίες του Μ. Βασιλείου, αντί του «Ἄξιον ἐστίν» ψάλλεται το το Κάθισμα «Επί σοι Χαίρει Κεχαριτωμένη».

Σημειωτέον ότι μετά την Κυριακή του Θωμά, μέχρι της Αποδόσεως του Πάσχα, στις μνήμες των Αγίων που συμπίπτουν σε άλλη μέρα εκτός της Κυριακής, ψάλλεται μετά το «Εξαιρέτως» το «Ἄξιον ἐστίν» και όχι το «Ο Ἄγγελος εβόα», το οποίο είναι ήδη καθιερωμένο μόνο για τις Κυριακές, διότι σ' αυτές ούτε το «Την Τιμιωτέραν» στιχολογούμε τώρα. Γίνεται εξαίρεση όταν συμπέσει η μνήμη του εορταζομένου Αγίου το Σάββατο της Αποδόσεως της εορτῆς του Θωμά, και στην εορτή ή Απόδοση της Μεσοπεντηκοστής, οπότε ψάλλεται η Καταβασία τῆς Θ' ἀντί του «Ἄξιον ἐστίν».

2.46 Ως προς το Κοινωνικό

Το Κοινωνικό «Αινείται τον Κύριον» ψάλλεται στις ιερές Λειτουργίες, αν δεν συμπίπτει με αυτές Θεομητορική εορτή ή Απόδοση Δεσποτικής εορτῆς ή Θεομητορικής. Ψάλλεται ομοίως και στην εορτή όπως και στις παραμονές των Χριστουγέννων και των Θεοφανείων, όπου συνεχίζονται οι Ώρες με τον Εσπερινό και τη Λειτουργία του Μ. Βασιλείου. Στις Δεσποτικές εορτές και στις Αποδόσεις τους, οποιαδήποτε ημέρα κι αν τύχουν, ψάλλονται τα καθορισμένα για την καθεμία Κοινωνικά, και στις Θεομητορικές και της Α' της Ινδίκτου (με εξαίρεση τον Ευαγγελισμό που ψάλλεται το «Εξελέξατο Κύριος την Σιών») και Κυριακή αν τύχει ψάλλεται το «Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι». Όταν οι μνήμες των εξῆς Αγίων συμπέσουν Κυριακή, αντί του «Αινείται», ψάλλονται άλλα Κοινωνικά, αυτά που χαρακτηρίζουν τον καθένα Άγιο. Αυτές είναι οι τρεις του Προδρόμου εορτές όπου λέγεται το «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον» και των Πρωτοκορυφαίων Αποστόλων, και

των ιβ', των τεσσάρων Ευαγγελιστών, του Αποστόλου Ανδρέα, των Τριών Ιεραρχών και των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης όπου ψάλλεται το «Εις πάσαν την γην».

Στη γιορτή των Ταξιαρχών λέγεται το «Ο ποιών τους Αγγέλους». Την Γ' Κυριακή των Νηστειών το «Εσημειώθη εφ' ημάς», και την Α' του Αυγούστου (αν δεν συμπέσει Κυριακή). Στις μετά την Κυριακή του Θωμά τέσσερις Κυριακές το «Σώμα Χριστού». Και την Κυριακή των Αγίων Πάντων και στις μνήμες των Αγίων Θεοπατόρων Ιωακείμ και Άννης το «Αγαλλιάσθε οι δίκαιοι». Στις καθημερινές και στις Ιερές Λειτουργίες που τελούνται μεταξύ των μεθέορτων ημερών (εκτός των ημερών των Αποδόσεων), ψάλλονται τα Κοινωνικά της εβδομάδος. Τη Δευτέρα «Ο ποιών τους Αγγέλους αυτού πνεύματα και τους λειτουργούς αυτού πυρός φλόγα». Την Τρίτη «Εις μνημόσυνον αιώνιον έσται δίκαιος». Την Τετάρτη «Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι και το όνομα Κυρίου επικαλέσομαι». Την Πέμπτη «Εις πάσαν την γην εξήλθε ο φθόγγος αυτών, και εις τα πέρατα της οικουμένης τα ρήματα αυτών». Την Παρασκευή «Σωτηρίαν ειργάσω εν μέσω της γης, Χριστέ ο Θεός». Και το Σάββατο «Μακάριοι ους εξελέξω και προσελάβου Κύριε, και το αυτών εις γενεάν και γενεάν». Στις Προηγιασμένες Λειτουργίες ψάλλεται το «Γεύσασθε και ιδετε ότι χρηστός ο Κύριος», εκτός αν τύχει εορταζόμενος Άγιος, όπου αντί του «Γεύσασθε» ψάλλεται το «Εις μνημόσυνον». Σημειώτεον ότι ακόμα και αν η εορτή του Ευαγγελισμού συμπέσει την Γ' Κυριακή των Νηστειών, το Σάββατο του Λαζάρου, την Κυριακή των Βαΐων, τη Μ. Πέμπτη, όπως και στις άλλες μέρες της Διακαινησίμου εβδομάδος, εκτός της Κυριακής του Πάσχα, ψάλλεται το Κοινωνικό της εορτής «Εξελέξατο Κύριος την Σιών».

2.47 Ως προς το «Είδομεν το Φως»

Σε κάθε Λειτουργία και Θεομητορική εορτή, αφού εκφωνήσει ο Διάκονος το «Μετά φόβου Θεού», και ο Ιερέας «Σώσον ο Θεός τον λαόν Σου», ψάλλεται σε ήχο β' το «Είδομεν το φως το αληθινόν». Στις Δεσποτικές εορτές και τις Αποδόσεις αυτών, την Κυριακή των Νηστειών και το Σάββατο του Λαζάρου, αντί αυτού ψάλλονται τα Απολυτίκια των εορτών. Τη Μ. Πέμπτη, το Τροπάριο «Του Δείπνου σου του Μυστικού» χύμα. Το Μ. Σάββατο το «Μνήσθητι εύσπλαχνε» και «ημών καθώς εμνημόνευσας του ληστού εν τη Βασιλεία των ουρανών» σε ήχο β' ειρμολογικά. Από την Κυριακή του Πάσχα μέχρι την Απόδοση, κάθε ημέρα ψάλλεται το «Χριστός Ανέστη», και από της εορτής της Αναλήψεως μέχρι της Απόδοσης το «Ανελήφθης εν δόξη». Το Σάββατο προ της Πεντηκοστής, αντί του «Είδομεν το φως το αληθινόν», το «βάθυ σοφίας». Την Κυριακή της Πεντηκοστής το Απολυτίκιο «Ευλογητός ει Χριστέ», ενώ από τη Δευτέρα του Αγίου Πνεύματος και εξής, το «Είδομεν το φως». Στις Προηγιασμένες Λειτουργίες αντί του «Είδομεν το φως το αληθινόν» το «Ευλόγησω τον Κύριον».

2.48 Ως προς το «Είη το όνομα Κυρίου»

Το «Είη το όνομα Κυρίου» ψάλλεται πάντοτε και στις τρεις Λειτουργίες, την Προηγιασμένη, του Χρυσοστόμου και του Μ. Βασιλείου, μετά την Οπισθάμβωνο

ευχή³. Μόνο τη Διακαινήσιμο εβδομάδα και την ημέρα Αποδόσεως του Πάσχα, αντί αυτού ψάλλεται το «Χριστός Ανέστη» τρεις φορές και αυτό σε ήχο β΄, χύμα.

2.49 Ως προς το «Ευλογία Κυρίου»

Πριν από την Απόλυση της Ιερής Λειτουργίας, απευθύνεται από τον Ιερέα προς τον λαό η ευχή «Ευλογία Κυρίου και έλεος έλθοι εφ' ημάς, τη αυτού χάριτι και φιλανθρωπία πάντοτε...». Το ίδιο και στους Εσπερινούς, στους οποίους γίνεται Αρτοκλασία, όπως σημειώθηκε και στον Εσπερινό. Είναι, μάλιστα, για κάθε Χριστιανό η εωθινή ευχή, η ευλογία από τον Λειτουργό Ιερέα, στο όνομα του Κυρίου και Θεού μας.

2.50 Ως προς το «Δι' ευχών»

Το «Δι' ευχών των Αγίων Πατέρων ημών» που εκφωνείται από τον Ιερέα, αποτελεί το επισφράγισμα στο τέλος κάθε προσευχής και ιεροπραξίας και ιδιαίτερα της Λειτουργίας. Τη Διακαινήσιμο, όμως, εβδομάδα, καταργείται και αντί αυτού ο Ιερέας εκφωνεί τρεις φορές το «Χριστός Ανέστη» και ο λαός ανταπαντά κάθε φορά λέγοντας το «Χριστός Ανέστη», μετά ο Ιερέας «Δόξα τη αυτού τριημέρω εγέρσει», ο λαός «Προσκυνούμεν αυτού την τριήμερον έγερσιν» και πάλι το «Χριστός Ανέστη» ολόκληρο. Σημειωτέον, μάλιστα, όταν χοροστατεί στις Ιερές Ακολουθίες Αρχιερέας ή Πατριάρχης, λέγεται αντί του «Δι' ευχών των Αγίων Πατέρων», «Δι' ευχών του Αγίου Δεσπότη ημών, Κύριε Ιησού Χριστέ ο Θεός, ελέησον ημάς, Αμήν».

³ «Ο Ευλογών τους ευλογούντας Σε Κύριε...»

3. Μεταδεδομένα

Ο όρος «meta» προέρχεται από την ελληνική λέξη «μετα», που σημαίνει μετά, έπειτα από. Η λέξη *Μεταφυσική* είναι ο τίτλος του βιβλίου του Αριστοτέλη για το των *Μετά τα φυσικά* βιβλίο του (Βιβλία Α-Ν). Αυτό έχει δώσει στο meta τη σύγχρονη χροιά μιας φύσης ανώτερης τάξης ή πιο θεμελιώδους είδους. Κυριολεκτικά, τα μεταδεδομένα είναι «δεδομένα για δεδομένα» (Καπιδάκης, Λαζαρίνης & Τοράκη, 2016, σ. 91). Μπορεί να είναι οποιαδήποτε περιγραφική πληροφορία σχετικά με άλλες πηγές δεδομένων που χρησιμοποιούνται για να βοηθήσουν την οργάνωση, την αναγνώριση, την αναπαράσταση, τον εντοπισμό, τη διαλειτουργικότητα, τη διαχείριση και τη χρήση των δεδομένων. Τα μεταδεδομένα περνούν μέσω παρόμοιων σταδίων (Feng, Brussee, Blanken, & Veenstra, 2007):

- Δημιουργία: Συχνά δημιουργούνται αντικείμενα διαφορετικών τύπων μέσω δεδομένων για τον τρόπο παραγωγής τους (π.χ. τα αρχεία EXIF που παράγονται από ψηφιακές κάμερες) και αποθηκεύονται σε ένα σύστημα ανάκτησης πληροφοριών. Τα σχετιζόμενα μεταδεδομένα δημιουργούνται ανάλογα για να διαχειρίζονται και να περιγράφουν αντικείμενα.
- Οργάνωση: Τα αντικείμενα πολυμέσων μπορεί να αποτελούνται από πολλά στοιχεία. Τα μεταδεδομένα δημιουργούνται για να προσδιορίσουν πώς συνδυάζονται αυτά τα σύνθετα αντικείμενα.
- Αναζήτηση και ανάκτηση: Τα δημιουργημένα και αποθηκευμένα αντικείμενα πολυμέσων υπόκεινται σε αναζήτηση και ανάκτηση από τους χρήστες. Τα μεταδεδομένα παρέχουν βοηθήματα μέσω καταλόγου και ευρετήριο για να ενεργοποιηθεί η αποτελεσματική διατύπωση ερωτήματος και εντοπισμός πόρων.
- Αξιοποίηση: Τα ανακτημένα αντικείμενα πολυμέσων μπορούν να χρησιμοποιηθούν περαιτέρω, να αναπαραχθούν και να τροποποιηθούν. Μεταδεδομένα που σχετίζονται με τη διαχείριση ψηφιακών δικαιωμάτων και μπορεί να δημιουργηθεί έλεγχος έκδοσης κ.λ.π.
- Διατήρηση και διάθεση: Τα αντικείμενα πολυμέσων ενδέχεται να υποστούν τροποποίηση, ανανέωση και μετεγκατάσταση για να διασφαλιστεί η διαθεσιμότητά τους. Αντικείμενα που είναι ξεπερασμένα ή κατεστραμμένα μπορεί να απορριφθούν. Τέτοιες δραστηριότητες διατήρησης και διάθεσης μπορούν να τεκμηριωθούν από τα σχετικά μεταδεδομένα.

3.1 Διαφορά δεδομένων και μεταδεδομένων

Τα απλά δεδομένα δύσκολα διαχωρίζονται από τα μεταδεδομένα διότι κάποια δεδομένα μπορούν να αποτελούν συγχρόνως και απλά δεδομένα και μεταδεδομένα. Η επικεφαλίδα, παραδείγματος χάρη, σε κάποιο κείμενο είναι τόσο μέρος του κειμένου, δεδομένο, όσο και τίτλος του κειμένου, μεταδεδομένο. Τα δεδομένα και τα μεταδεδομένα μπορούν να αλλάξουν ρόλους. Ένα ποίημα, αυτό καθ' αυτό, είναι δεδομένο, αλλά αν το ποίημα αποτελεί στίχους ενός τραγουδιού, ολόκληρο το ποίημα θα μπορούσε να επισυναφθεί σε ένα ηχητικό αρχείο ως μεταδεδομένο. Έτσι, η ερμηνεία εξαρτάται από το κριτήριο με το οποίο εξετάζεται.

Είναι δυνατό να δημιουργηθούν μετα-μετα-...-μεταδεδομένα. Εφόσον, σύμφωνα με τον συνήθη ορισμό, τα μεταδεδομένα είναι δεδομένα, είναι δυνατό να δημιουργήσει κάποιος μεταδεδομένα για αυτά τα δεδομένα, έπειτα μεταδεδομένα που να περιγράφουν τα νέα μεταδεδομένα, κ.ο.κ. Παρόλο που αυτό το θέμα εκ πρώτης όψεως φαίνεται φιλοσοφικό, εντούτοις είναι συχνά απαραίτητη η αρχειοθέτηση μεταδεδομένων που αφορούν άλλα μεταδεδομένα, π.χ. για να υπάρχει έλεγχος ως προς την προέλευση των μεταδεδομένων όταν συγχωνεύονται δύο έγγραφα (Srivastava & Velegrakis, 2007).

3.2 Πρότυπα μεταδεδομένων

Τα μεταδεδομένα είναι χρήσιμα μόνο εάν είναι κατανοητά από τις εφαρμογές λογισμικού και τα άτομα που τα χρησιμοποιούν. Για να βοηθήσουν σε αυτή την κατανόηση, αλλά και στην απόδοση μιας διαλειτουργικότητας, οι οργανισμοί συχνά προκαθορίζουν σύνολα μεταδεδομένων για να καλύψουν συγκεκριμένες ανάγκες και δημοσιεύουν αυτούς τους ορισμούς για να συμβουλευονται οι σχεδιαστές συστημάτων και «μερικές φορές οι τελικοί χρήστες» (Duval, 2001, σ. 593). Τα λεξιλόγια μεταδεδομένων XML είναι γνωστά ως σχήματα, σύνολα στοιχείων ή μερικές φορές ως σχεδιασμοί. Ένα σχήμα XML καθορίζει τα στοιχεία που συνθέτουν ένα έγκυρο έγγραφο με αυτόν τον σχεδιασμό, μαζί με τα χαρακτηριστικά που μπορεί να λάβει κάθε στοιχείο, με ποια σειρά, αλλά και πόσες φορές μπορούν να εμφανιστούν. Τα σχήματα XML μπορούν να προτυποποιηθούν επίσημα μέσω οργανισμών όπως ο Διεθνής Οργανισμός Προτυποποίησης (ISO), τα Εθνικά Πρότυπα Πληροφοριών Οργανισμός (NISO) ή η Κοινοπραξία του Παγκόσμιου Ιστού (W3C). Κορυφαίοι φορείς του κλάδου ή της κοινότητας, όπως η Βιβλιοθήκη του Κογκρέσου, μπορούν επίσης συχνά να λειτουργήσουν ως οργανωτικοί χώροι και οργανισμοί συντήρησης για πρότυπα μεταδεδομένων που βασίζονται σε XML, εγκρίνοντάς τα για χρήση στις κοινότητες στόχους τους. Οι Προκαθορισμένοι Τύποι Εγγράφων XML (DTD) είναι μια παλαιότερη τεχνολογία από αυτήν του Σχήματος XML και, προς το παρόν, σε περιορισμένη χρήση (Riley, 2017).

Ένα πρότυπο μεταδεδομένων είναι ένα έγγραφο υψηλού επιπέδου που καθιερώνει έναν κοινό τρόπο δόμησης και κατανόησης δεδομένων και περιλαμβάνει αρχές και θέματα εφαρμογής για τη χρήση του προτύπου. Τα μεταδεδομένα μπορούν να οργανωθούν σε τέσσερις γενικούς τύπους. Τα σύνολα ή τα σχήματα στοιχείων μεταδεδομένων, που μερικές φορές ονομάζονται πρότυπα δομής δεδομένων, είναι οι κατηγορίες δεδομένων που συνθέτουν μια εγγραφή ή άλλο αντικείμενο πληροφοριών. Τα ελεγχόμενα λεξιλόγια και οι αρχές ονομάτων, που μερικές φορές ονομάζονται πρότυπα τιμών δεδομένων, είναι λίστες τυποποιημένων όρων και ονομάτων που χρησιμοποιούνται για τη δημιουργία. Τα πρότυπα περιεχομένου δεδομένων είναι οδηγίες για την εισαγωγή δεδομένων σε στοιχεία μεταδεδομένων. Τα πρότυπα ανταλλαγής δεδομένων είναι προδιαγραφές για την κωδικοποίηση δεδομένων. Υπάρχουν πολλά πρότυπα μεταδεδομένων που προορίζονται για συγκεκριμένους κλάδους. Ένα εξ αυτών είναι το VRA CORE, ένα πρότυπο που δημιουργήθηκε από την Ένωση οπτικών πόρων για την περιγραφή πολιτιστικών αντικειμένων, όπως εικόνες και έργα τέχνης, και ένα άλλο, το DUBLIN CORE, που αποτελεί ένα γενικό

σύνολο 15 ιδιοτήτων για την περιγραφή ευρέος φάσματος πόρων (Metadata & Discovery @ Pitt, 2022).

3.3 Η γλώσσα XML

Η XML (Extended Markup Language) είναι μια γλώσσα σήμανσης όπως η HTML (HyperText Markup Language). Σχεδιάστηκε για να αποθηκεύει και να μεταφέρει δεδομένα και να είναι αυτοπεριγραφική. Είναι μια Σύσταση του W3C (World Wide Web Consortium) (Bray & Paoli, 1998). Πολλά συστήματα υπολογιστών περιέχουν δεδομένα σε μη συμβατές μορφές. Η ανταλλαγή δεδομένων μεταξύ μη συμβατών συστημάτων (ή αναβαθμισμένων συστημάτων) είναι μια χρονοβόρα εργασία για τους προγραμματιστές ιστού. Πρέπει να μετατραπούν μεγάλες ποσότητες δεδομένων και συχνά χάνονται ασύμβατα δεδομένα. Η XML αποθηκεύει δεδομένα σε μορφή απλού κειμένου. Αυτό παρέχει έναν ανεξάρτητο από λογισμικό και υλικό τρόπο αποθήκευσης, μεταφοράς και κοινής χρήσης δεδομένων. Η XML διευκολύνει επίσης την επέκταση ή την αναβάθμιση σε νέα λειτουργικά συστήματα, νέες εφαρμογές ή νέα προγράμματα περιήγησης, χωρίς απώλεια δεδομένων. Με την XML, τα δεδομένα μπορούν να είναι διαθέσιμα σε όλα τα είδη «μηχανών ανάγνωσης», όπως άτομα, υπολογιστές, φωνητικές μηχανές, ροές ειδήσεων κ.λ.π. (W3Schools, χ.χ.).

Ακολουθεί μία περιγραφή των βασικών χαρακτηριστικών της XML

3.3.1 Ορισμός

Η XML Είναι γλώσσα (όχι προγραμματισμού) που χρησιμοποιεί τη σήμανση και μπορεί να επεκταθεί. Η XML χρησιμοποιεί το Document Type Definitions (DTD) για να ορίσει την XML δομή εγγράφου. Η XML δεν είναι για χειρισμό υπολογιστικών πράξεις και αλγόριθμους. Επομένως, η XML δεν είναι γλώσσα προγραμματισμού. Ο κύριος στόχος είναι να μεταφορά δεδομένων για να μην εμφανίζονται πληροφορίες. Η XML γεφυρώνει το χάσμα μεταξύ της ανθρώπινης αναγνωσιμότητας και αναγνωσιμότητας μηχανήματος. Σε αντίθεση με τις ετικέτες HTML, οι ετικέτες XML είναι αυτοπεριγραφικές, δηλαδή δύναται να ορίζονται από τον χρήστη. Η XML είναι μια ανοιχτή μορφή γλώσσας. Η επέκταση ονόματος αρχείου της XML είναι «.xml» (W3C, 2016).

3.3.2 Ιστορία

Η XML ξεκίνησε πολύ πίσω, το 1996, και δημοσιεύτηκε για πρώτη φορά το 1998. Ο οργανισμός World Wide Web Consortium (W3C) είναι ο προγραμματιστής της XML και έγινε σύσταση του W3C το 1998. Υπάρχουν δύο εκδόσεις XML. XML 1.0 και XML 1.1 Η XML 1.1 είναι η πιο πρόσφατη έκδοση. Ωστόσο, η XML 1.0 είναι η πιο χρησιμοποιούμενη έκδοση. Οι αρχικοί συντάκτες της XML το 1998 είναι οι Tim Bray και Jean Paoli (Bray et al., 1998).

3.3.3 Χαρακτηριστικά XML

Είναι επεκτάσιμη και αναγνώσιμη από τον άνθρωπο. Είναι ανεξάρτητη από πλατφόρμα και γλώσσα. Διατηρεί απλότητα και αυτοπεριγραφικό χαρακτήρα.

Διαχωρίζει τα δεδομένα από την HTML. Οι ετικέτες XML δεν είναι προκαθορισμένες. Πρέπει να οριστούν οι προσαρμοσμένες ετικέτες. Η XML σχεδιάστηκε για να μεταφέρει δεδομένα, όχι για να εμφανίζει αυτά τα δεδομένα. Ο κώδικας σήμανσης της XML είναι εύκολο να κατανοηθεί από έναν άνθρωπο. Η καλά δομημένη μορφή της είναι εύκολη στην ανάγνωση και την εγγραφή από τα προγράμματα. Η XML απλοποιεί τις αλλαγές πλατφόρμας, την κοινή χρήση, τη μεταφορά και τη διαθεσιμότητα δεδομένων. Πολλά συστήματα υπολογιστών περιέχουν δεδομένα σε μη συμβατές μορφές. Η ανταλλαγή δεδομένων μεταξύ μη συμβατών συστημάτων (ή αναβαθμισμένων συστημάτων) είναι μια χρονοβόρα εργασία για τους προγραμματιστές ιστού. Πρέπει να μετατραπούν μεγάλες ποσότητες δεδομένων και συχνά χάνονται ασύμβατα δεδομένα.

3.3.4 Κωδικοποίηση XML

Κωδικοποίηση είναι η μετατροπή χαρακτήρων Unicode στη δυαδική τους αναπαράσταση. Το UTF (Universal Character Set Transformation) και χρησιμοποιείται για κωδικοποίηση XML. Κυρίως, υπάρχουν δύο τύποι κωδικοποίησης UTF ("XML Tutorial", n.d).

1. UTF-8

Χρησιμοποιεί 8-bit για να αναπαραστήσει τους χαρακτήρες.

Παράδειγμα: `<?xml version="1.0" encoding="UTF-8"?>`

2. UTF-16

Χρησιμοποιεί 16-bit για να αναπαραστήσει τους χαρακτήρες.

Παράδειγμα: `<?xml version="1.0" encoding="UTF-16"?>`

Μπορεί να χρησιμοποιηθεί κωδικοποίηση μέσα στη δήλωση XML. Το UTF-8 είναι η προεπιλεγμένη κωδικοποίηση σε XML.

3.3.5 Σύνταξη XML

Το παρακάτω τμήμα κώδικα δείχνει τη βασική σύνταξη XML.

```
<?xml version = "1.0" encoding = "UTF-8" ?>
  <root>
    <child>
      <subchild>.....</subchild>
    </child>
  </root>
```

3.3.6 Δήλωση XML

Η δήλωση XML αποτελείται από την έκδοση XML, την κωδικοποίηση χαρακτήρων ή/και την αυτόνομη κατάσταση. Η δήλωση είναι προαιρετική.

3.3.7 Σύνταξη για δήλωση XML

Το παρακάτω τμήμα κώδικα δείχνει τη σύνταξη για τη δήλωση XML.

```
<?xml version="version_number, "
```

```
encoding="character_encoding" standalone="yes_or_no"?>
```

3.3.8 Κανόνες δήλωσης XML

Ακολουθούν κανόνες δήλωσης XML:

- Εάν υπάρχει η δήλωση XML, πρέπει να είναι το πρώτο πράγμα που εμφανίζεται.
- Η δήλωση XML κάνει διάκριση πεζών-κεφαλαίων και πρέπει να ξεκινά με πεζό `<?xml`.
- Δεν έχει ετικέτα κλεισίματος.

3.3.9 Παράδειγμα δήλωσης XML

Το ακόλουθο τμήμα κώδικα δείχνει ένα παράδειγμα δήλωσης XML.

```
<?xml version="1.0" encoding="UTF-8" standalone="no"?>
```

3.3.10 Σχόλια XML

Τα σχόλια είναι προαιρετικά. Η προσθήκη σχολίων βοηθά στην κατανόηση του περιεχομένου του εγγράφου.

3.3.11 Σύνταξη για σχόλια XML

Ένα σχόλιο αρχίζει με `<!--` και τελειώνει με `-->`. Το ακόλουθο τμήμα κώδικα δείχνει τη σύνταξη για σχόλια XML:

```
<!-- Προσθέστε το σχόλιό σας εδώ -->
```

3.3.12 Ετικέτες και στοιχεία XML

Οι ετικέτες (tags) λειτουργούν ως ζεύγη εκτός από δηλώσεις (Balaji, Bhattacharya, Fierro, Gao, Gluck, Hong,... & Whitehouse, 2016). Κάθε ζεύγος ετικετών αποτελείται από μια ετικέτα ανοίγματος (επίσης γνωστή ως ετικέτα έναρξης) και μια ετικέτα κλεισίματος (γνωστή και ως ετικέτα τέλους). Τα ονόματα των ετικετών περικλείονται στο `<>`. Για ένα συγκεκριμένο ζεύγος ετικετών, οι ετικέτες έναρξης και λήξης πρέπει να είναι πανομοιότυπη εκτός από το ότι η ετικέτα τέλους έχει / μετά το `<`.

```
<name>...</name>
```

Οτιδήποτε μεταξύ των ετικετών ανοίγματος και κλεισίματος αναφέρεται ως περιεχόμενο. Η ετικέτα ανοίγματος, το περιεχόμενο και η ετικέτα κλεισίματος, συνολικά, αναφέρονται ως στοιχείο.

Ετικέτα ανοίγματος + περιεχόμενο + ετικέτα κλεισίματος = ένα στοιχείο (element)

Τα στοιχεία μπορεί επίσης να περιέχουν χαρακτηριστικά:

```
<age>20</age>
```

Στο παραπάνω στοιχείο, age είναι το όνομα του στοιχείου (element name). Το όνομα ετικέτας αναφέρεται επίσης ως στοιχείο ή όνομα στοιχείου.

`<age>` – ετικέτα ανοίγματος (opening tag)

25 – περιεχόμενο (content)

`</age>` – ετικέτα κλεισίματος (closing tag)

Εάν δεν υπάρχει περιεχόμενο μεταξύ των ετικετών, όπως φαίνεται παρακάτω, αναφέρεται ως κενές ετικέτες (empty tags).

```
<result></result>
```

3.3.13 Κανόνες ετικετών και στοιχείων XML

Η παρακάτω λίστα εμφανίζει κανόνες ετικέτας XML και στοιχείων (Balaji et al., 2016). Οι ετικέτες κάνουν διάκριση πεζών-κεφαλαίων. Παράδειγμα:

Σωστό: `<age>20</age>`

Λανθασμένο: `<age>20</Age>`

Σημείωση: AGE, Age και age είναι τρία διαφορετικά ονόματα στην XML.

- Όλα τα έγγραφα XML πρέπει να περιέχουν ένα μόνο ριζικό στοιχείο.
- Όλα τα στοιχεία πρέπει να έχουν ετικέτα κλεισίματος (εκτός από τις δηλώσεις).
- Ένα όνομα ετικέτας πρέπει να ξεκινά με ένα γράμμα ή μια υπογράμμιση και δεν μπορεί να ξεκινά με το XML.
- Ένα όνομα ετικέτας μπορεί να περιέχει γράμματα, ψηφία, παύλες, κάτω παύλες και τελείες.
- Ενωτικά, υπογράμμιση και τελείες είναι τα μόνα σημεία στίξης που επιτρέπονται.
- Ένα όνομα ετικέτας δεν μπορεί να περιέχει κενά. Όλα τα στοιχεία πρέπει να τοποθετηθούν σωστά. Παράδειγμα:

Σωστό: `<b><u> This text is bold and italic </u></b>`

Λανθασμένο: `<b><u>This text is bold and italic.</b></u>`

3.3.14 Ιδιότητες XML

Η Ιδιότητα (attribute) ενός στοιχείου τοποθετείται μετά το όνομα της ετικέτας στην ετικέτα έναρξης. Μπορούν να προστεθούν περισσότερες από μία ιδιότητες για ένα μεμονωμένο στοιχείο με διαφορετικά ονόματα ιδιοτήτων. Παράδειγμα, στο παρακάτω έγγραφο XML, υπάρχουν δύο ιδιότητες στο στοιχείο της εταιρείας, δηλαδή όνομα και τοποθεσία:

```
<company name="ABC Holdings"
location="London">
  <chairman>Mr. John</chairman>
  <gm>Mr. Wood</gm>
</company>
```

Ένα όνομα ιδιότητας είναι επίσης γνωστό ως ιδιότητα. Επίσης, στο παραπάνω παράδειγμα, η εταιρεία είναι το ριζικό στοιχείο.

name="ABC Holdings" – μία ιδιότητα

όνομα – όνομα ιδιότητας

ABC Holdings – τιμή ιδιότητας

3.3.15 Κανόνες ιδιοτήτων XML

Οι τιμές των ιδιοτήτων πρέπει να βρίσκονται εντός εισαγωγικών. Ένα στοιχείο δεν μπορεί να περιέχει πολλές ιδιότητες με το ίδιο όνομα.

3.3.16 Ιδιότητα έναντι Στοιχείου

Περίπτωση A:

```
<teacher subject="English">
  <name>Mr. John</name>.
  <qualification>Graduate</qualification>
</teacher>
```

Περίπτωση B:

```
<teacher>
  <subject>English</subject>
  <name>Mr. John</name>
  <qualification>Graduate</qualification>
</teacher>
```

Στην Περίπτωση A το θέμα (subject) είναι ιδιότητα (attribute)

Στην Περίπτωση B το θέμα (subject) είναι στοιχείο (element)

3.3.17 Οντότητες XML

Οι οντότητες είναι ένας τρόπος αναπαράστασης ειδικών χαρακτήρων. Είναι επίσης γνωστές ως αναφορές οντοτήτων. Ορισμένοι χαρακτήρες (όπως ", & < και ούτω καθεξής) είναι δεσμευμένοι σε XML. Αναφέρονται ως ειδικοί χαρακτήρες και δεν μπορεί να χρησιμοποιηθούν απευθείας για άλλους σκοπούς. Για παράδειγμα, τα σύμβολα < and > χρησιμοποιούνται για ετικέτες. Δεν μπορούν να τεθούν, απευθείας από το πληκτρολόγιο, σύμβολα για μικρότερο και μεγαλύτερο. Αντίθετα, πρέπει να χρησιμοποιηθούν οντότητες. Παράδειγμα:

```
<friend>
  <name>My friends are Alice & Jane.</name>
</friend>
```

3.3.18 HTML έναντι XML

Η XML και η HTML σχεδιάστηκαν με διαφορετικούς στόχους: Η XML σχεδιάστηκε για να μεταφέρει δεδομένα - με έμφαση στο τί είναι δεδομένα. Το HTML σχεδιάστηκε για να εμφανίζει δεδομένα, με έμφαση στην εμφάνιση των δεδομένων. Οι ετικέτες XML δεν είναι προκαθορισμένες όπως οι ετικέτες HTML (Duval, Hodgins, Sutton, & Weibel, 2002).

3.3.19 XML DTD

Το DTD -Document Type Definition (προκαθορισμένος τύπος εγγράφου), καθορίζει τη δομή ενός εγγράφου XML. Το XML DTD είναι προαιρετικό (Papakonstantinou & Vianu, 2000)

Κανόνες DTD

Εάν υπάρχει DTD, πρέπει να εμφανίζεται στην αρχή του εγγράφου (μόνο η δήλωση XML μπορεί να εμφανιστεί πάνω από το DTD). Η δήλωση στοιχείου πρέπει να ξεκινά με ένα ! σημάδι. Το όνομα DTD και ο τύπος στοιχείου του ριζικού στοιχείου πρέπει να είναι τα ίδια.

Παραδείγματα DTD

Παράδειγμα εσωτερικού DTD:

```
<?xml version="1.0" encoding="UTF-8" ?>
<!DOCTYPE student [
<!ELEMENT student (firstname,lastname,school)>
<!ELEMENT firstname (#PCDATA)>
<!ELEMENT lastname (#PCDATA)>
<!ELEMENT school (#PCDATA)>
]>
<student>
<firstname>Mark</firstname>
<lastname>Wood</lastname>
<school>Hills College</school>
</student>
```

Στο παραπάνω παράδειγμα το !DOCTYPE student υποδεικνύει την αρχή της δήλωσης DTD. Και το student είναι το ριζικό στοιχείο του εγγράφου XML. Το !ELEMENT student υποδηλώνει ότι το στοιχείο student πρέπει να περιέχει το firstname, το lastname και σχολικά στοιχεία. Το !ELEMENT firstname υποδηλώνει ότι το στοιχείο firstname είναι του τύπου #PCDATA (Parsed Character Data) (Μεταφρασμένα Δεδομένα χαρακτήρων). Το !ELEMENT lastname υποδηλώνει ότι το στοιχείο lastname είναι του τύπου #PCDATA και το στοιχείο !ELEMENT school υποδηλώνει ότι το στοιχείο school είναι του τύπου #PCDATA.

Παράδειγμα εξωτερικού DTD:

```
<?xml version="1.0" encoding="UTF-8" ?>
<!DOCTYPE student SYSTEM "student.dtd">
<student>
<firstname>Mark</firstname>
<lastname>Wood</lastname>
<school>Hills College</school>
</student>
```

```
<!ELEMENT student
(firstname,lastname,school)>
<!ELEMENT firstname (#PCDATA)>
<!ELEMENT lastname (#PCDATA)>
<!ELEMENT school (#PCDATA)>
```

3.3.20 XML DOM

Το DOM σημαίνει Document Object Model. Καθορίζει έναν τυπικό τρόπο πρόσβασης και χειρισμός εγγράφων XML. Το DOM έχει μια (ιεραρχική) δομή δέντρου.

Παράδειγμα DOM

```
<?xml version="1.0" encoding="UTF-8" ?>
<school>
  <student>
    <name>
      <first_name>Alex</first_name>
      <last_name>Clarke</last_name>
    </name>
    <age>14</age>
    <address>No. 35, Flower Road, Leeds</address>
  </student>
</school>
```

3.3.21 Εγκυρότητα XML

Τα καλά διαμορφωμένα έγγραφα XML είναι έγγραφα XML με σωστή σύνταξη. Τα έγκυρα έγγραφα XML είναι καλά διαμορφωμένα και συμμορφώνονται επίσης με τους κανόνες DTD. Τα πεδία ονομάτων XML βοηθούν στην αποφυγή διενέξεων με τα στοιχεία ονομάτων. Ακολουθεί η σύνταξη για τη δήλωση πεδίου ονομάτων.

```
<element xmlns:name="URL">
```

Στην παραπάνω δήλωση η λέξη-κλειδί xmlns υποδηλώνει την αρχή του πεδίου ονομάτων. Το όνομα είναι το πρόθεμα του πεδίου ονομάτων και το URL είναι το αναγνωριστικό πεδίου ονομάτων. Παραδείγματα Πεδίων Ονομάτων:

```
<?xml version="1.0" encoding="UTF-8" ?>
<abt:aboutxmlns:abt="https://www.guru99.com/about
us.html">
  <abt:founder>Krishna</abt:founder>
  <abt:vision>Fun and Free Education for ALL
  </abt:vision>
</abt:about>
```

3.3.22 Επεξεργαστές XML

Υπάρχουν πολλοί διαθέσιμοι επεξεργαστές XML. Οποιοσδήποτε επεξεργαστής κειμένου (όπως το σημειωματάριο και ούτω καθεξής) μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως

επεξεργαστής XML. Για την παρούσα διπλωματική εργασία χρησιμοποιήθηκε το διαδικτυακό εργαλείο Online Xml Editor⁴.

3.3.23 Αναλυτές XML

Ένας αναλυτής XML είναι μια βιβλιοθήκη λογισμικού που παρέχει μια διεπαφή για εργασία με έγγραφα XML. Ελέγχει εάν η μορφή του εγγράφου είναι σωστή. Ορισμένοι αναλυτές μπορούν επίσης να επικυρώσουν τα έγγραφα XML. Τα σύγχρονα προγράμματα περιήγησης διαθέτουν τέτοιους αναλυτές.

3.3.24 Πλεονεκτήματα της XML

Η XML διευκολύνει τη μεταφορά και την κοινή χρήση δεδομένων. Βελτιώνει τη διακίνησή τους μεταξύ διαφόρων πλατφορμών. Το XML υποδεικνύει πώς θα πρέπει να φαίνεται το έγγραφο XML όσο εμφανίζεται και απλοποιεί τη διαδικασία αλλαγής πλατφόρμας. Βελτιώνει τη διαθεσιμότητα δεδομένων και υποστηρίζει πολύγλωσσα έγγραφα, καθώς και το πρότυπο Unicode. Παρέχετε σχετικά εύκολα στην εκμάθηση και τον κώδικα. Είναι μια γλώσσα σήμανσης, η οποία αποτελεί ένα σύνολο χαρακτήρων ή/και συμβόλων που τοποθετούνται σε ένα έγγραφο κειμένου. Επαληθεύεται χρησιμοποιώντας DTD και Schema. Καθιστά τα έγγραφα μεταφερόμενα σε συστήματα και εφαρμογές. Με τη βοήθεια του XML, μπορεί να γίνει γρήγορη ανταλλαγή δεδομένων μεταξύ διαφορετικών πλατφορμών, και, διαχωρίζει τα δεδομένα από την HTML (Μπουντούρη, Σφακάκης & Τσόκας, 2004).

3.3.25 Μειονεκτήματα της XML

Η XML απαιτεί μια εφαρμογή επεξεργασίας κειμένου και η σύνταξή της είναι παρόμοια με άλλες εναλλακτικές μορφές μετάδοσης δεδομένων βασισμένες σε κείμενο, κάτι που μερικές φορές προκαλεί σύγχυση. Δεν υπάρχει υποστήριξη εγγενών τύπων δεδομένων και δεν επιτρέπει στον χρήστη να δημιουργήσει τις ετικέτες του (W3C, χ.χ).

⁴ https://www.tutorialspoint.com/online_xml_editor.htm

ΜΕΡΟΣ II
ΕΡΕΥΝΑ

4. Προκαθορισμένος Τύπος Εγγράφου

4.1 Δομή

Με βάση το προαναφερθέν τυπικό των Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου & Βιολάκη (1888), η δομή Εσπερινού, Όρθου και Θείας Λειτουργίας έχει ως ακολούθως:

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

ΠΡΟΟΙΜΙΑΚΟΣ (ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ)

ΚΜ' ΨΑΛΜΟΣ

ΣΤΙΧΗΡΑ

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟ

ΟΡΘΟΣ

ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ (ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ)

ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ

ΣΤΙΧΟΣ

ΥΜΝΟΣ

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

ΥΠΑΚΟΗ (ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ)

ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

ΑΝΑΒΑΒΜΟΙ

ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ

ΠΑΣΑ ΠΝΟΗ

Ν' (ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ ή ΥΜΝΟΣ)

ΚΑΝΟΝΑΣ

ΚΟΝΤΑΚΙΟ-ΟΙΚΟΣ (ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ)

ΚΑΤΑΒΑΣΙΕΣ (ΟΙ ΕΙΡΜΟΙ ΤΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟΥ ΚΑΝΟΝΑ)

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟ

ΣΤΙΧΗΡΑ

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΜΕΓΑΛΗ

ΔΟΞΑΣΟΙ ...

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟ ΟΡΘΟΥ

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΙΩΑΝΝΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

ΤΥΠΙΚΑ ΚΑΙ ΜΑΚΑΡΙΣΜΟΙ

ΕΙΡΗΝΙΚΑ

ΑΝΤΙΦΩΝΑ

ΕΙΣΟΔΙΚΑ

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

ΚΟΝΤΑΚΙΑ

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

ΑΛΛΗΛΟΥΪΑ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ

ΧΕΡΟΥΒΙΚΟΣ ΥΜΝΟΣ

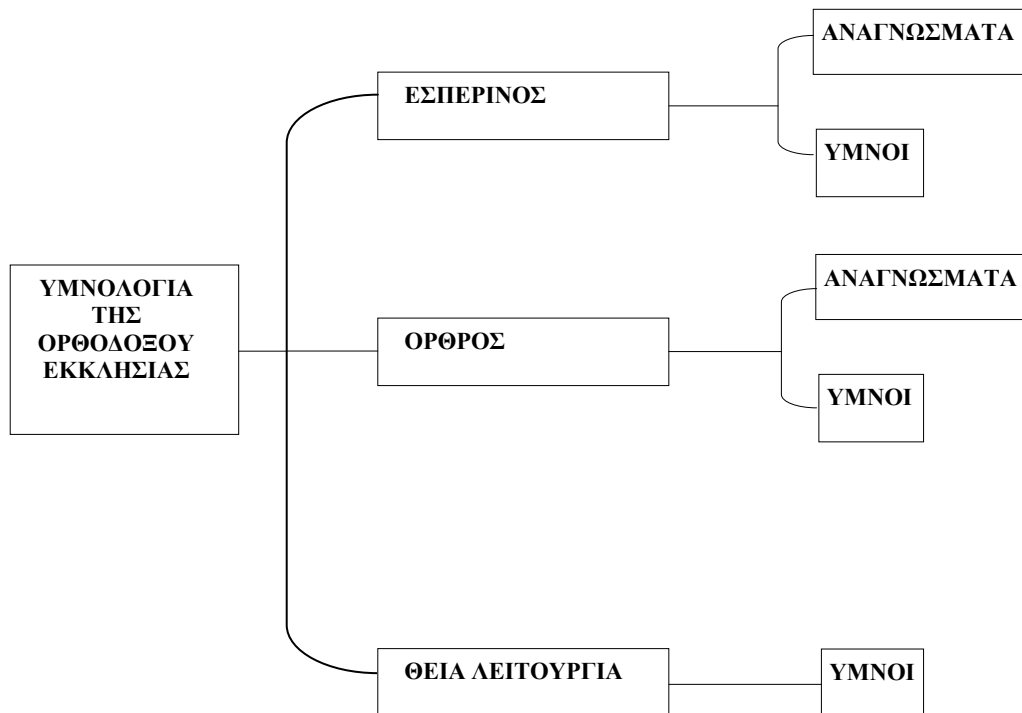
ΜΕΓΑΛΗ ΕΙΣΟΔΟΣ

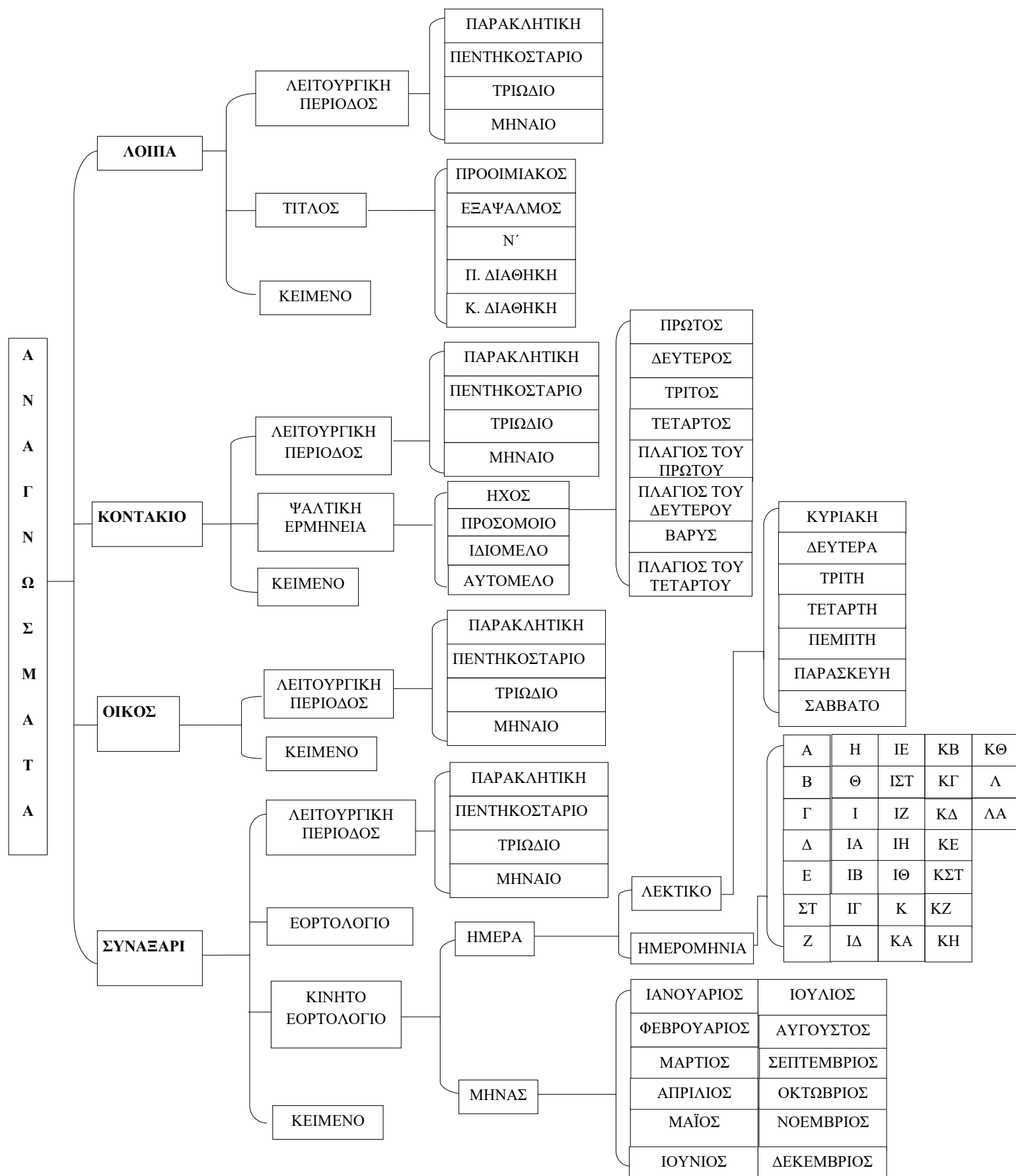
ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙΝ

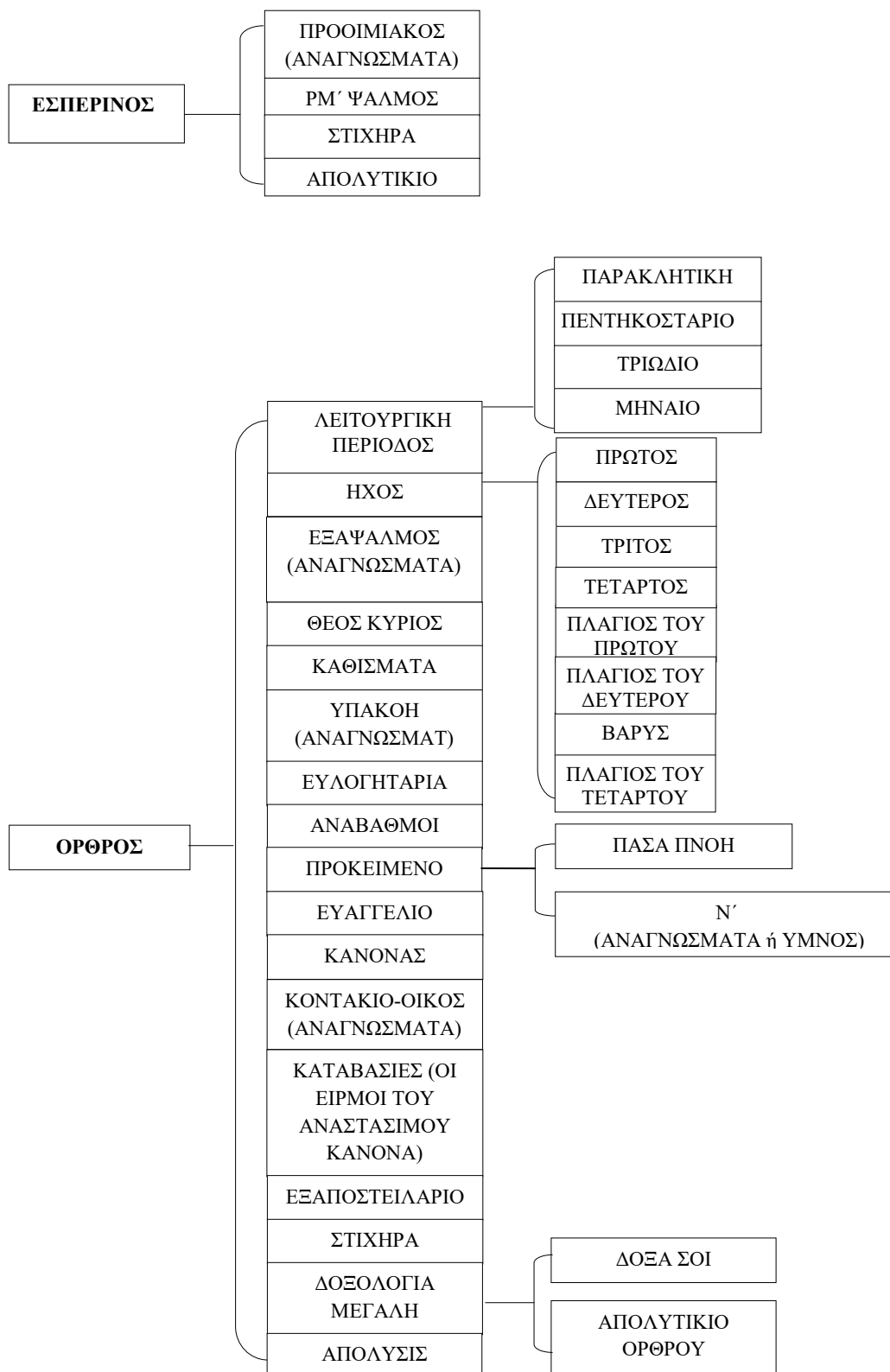
ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ
ΕΙΔΟΜΕΝ ΤΟ ΦΩΣ
ΕΙΗ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΚΥΡΙΟΥ
ΕΥΛΟΓΙΑ ΚΥΡΙΟΥ
ΑΠΟΛΥΣΙΣ
ΔΙ' ΕΥΧΩΝ

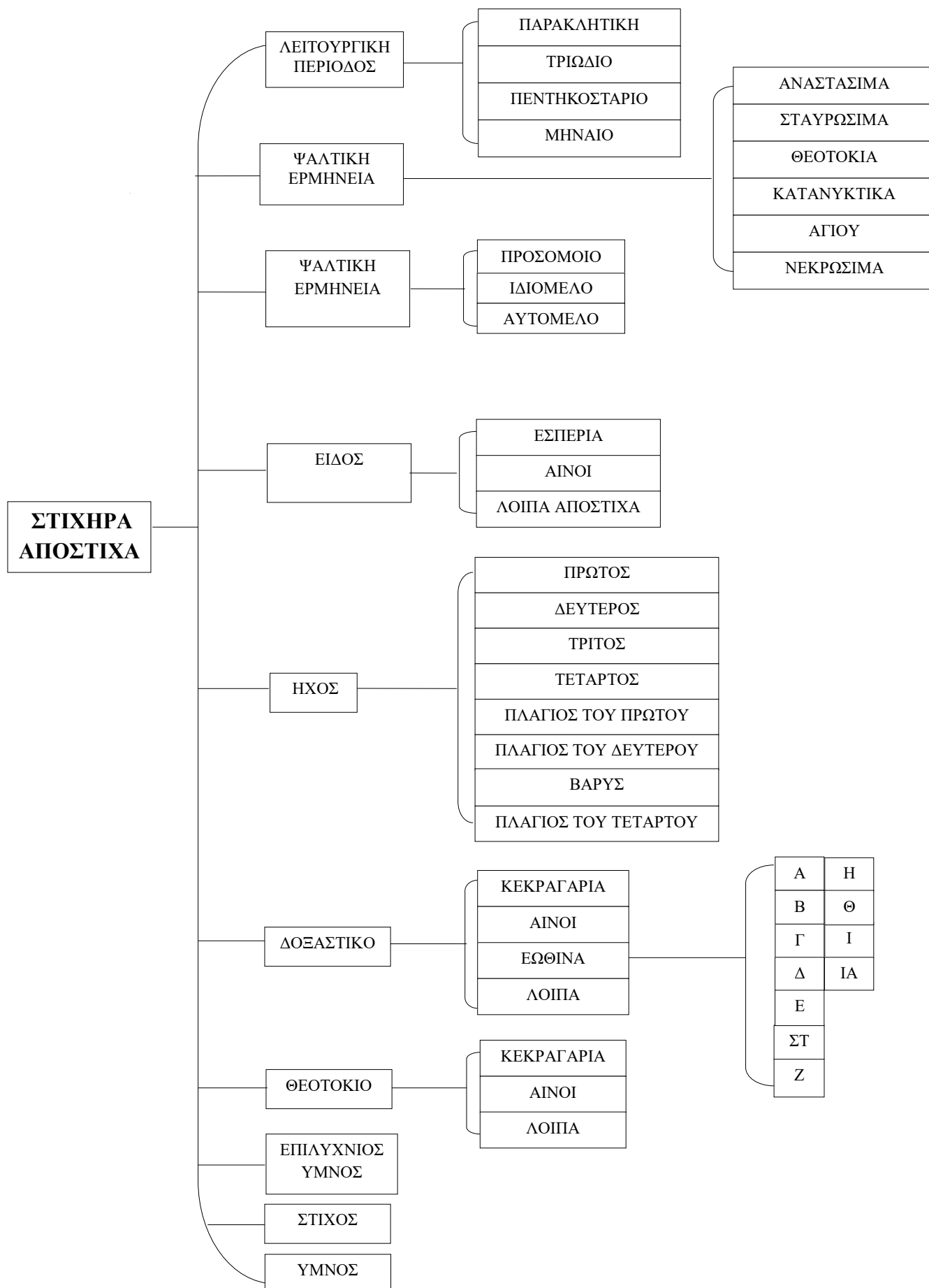
Στη συνέχεια ακολουθούν γραφικές αναπαραστάσεις, με σκοπό να γίνει κατανοητή η δομή της ακολουθίας Εσπερινού, Όρθρου και Θείας Λειτουργίας. Πρέπει να σημειωθεί ότι απαιτείται εμπειρία στην ψαλτική τέχνη, η οποία στη γλώσσα της Εκκλησίας, άρα της Θεολογίας, ονομάζεται (Ιερά) Παράδοση. Είναι δυνατόν κάποιος να τοποθετήσει κάποια ζητήματα διαφορετικά επάνω στα σχήματα. Τέτοια ζητήματα ο αναγνώστης θα βρει στο κεφάλαιο Συζήτηση.

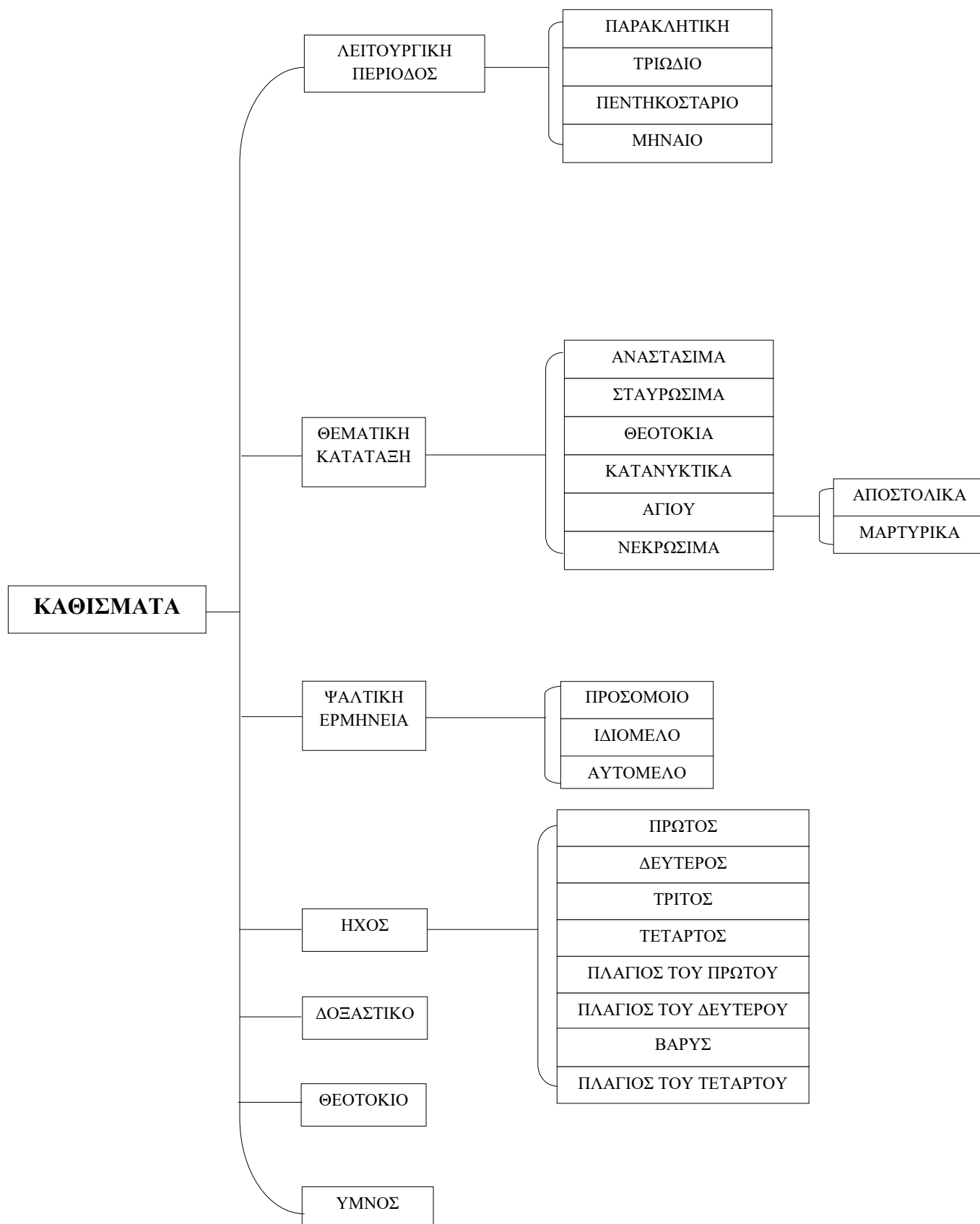
4.2 Γραφική αναπαράσταση

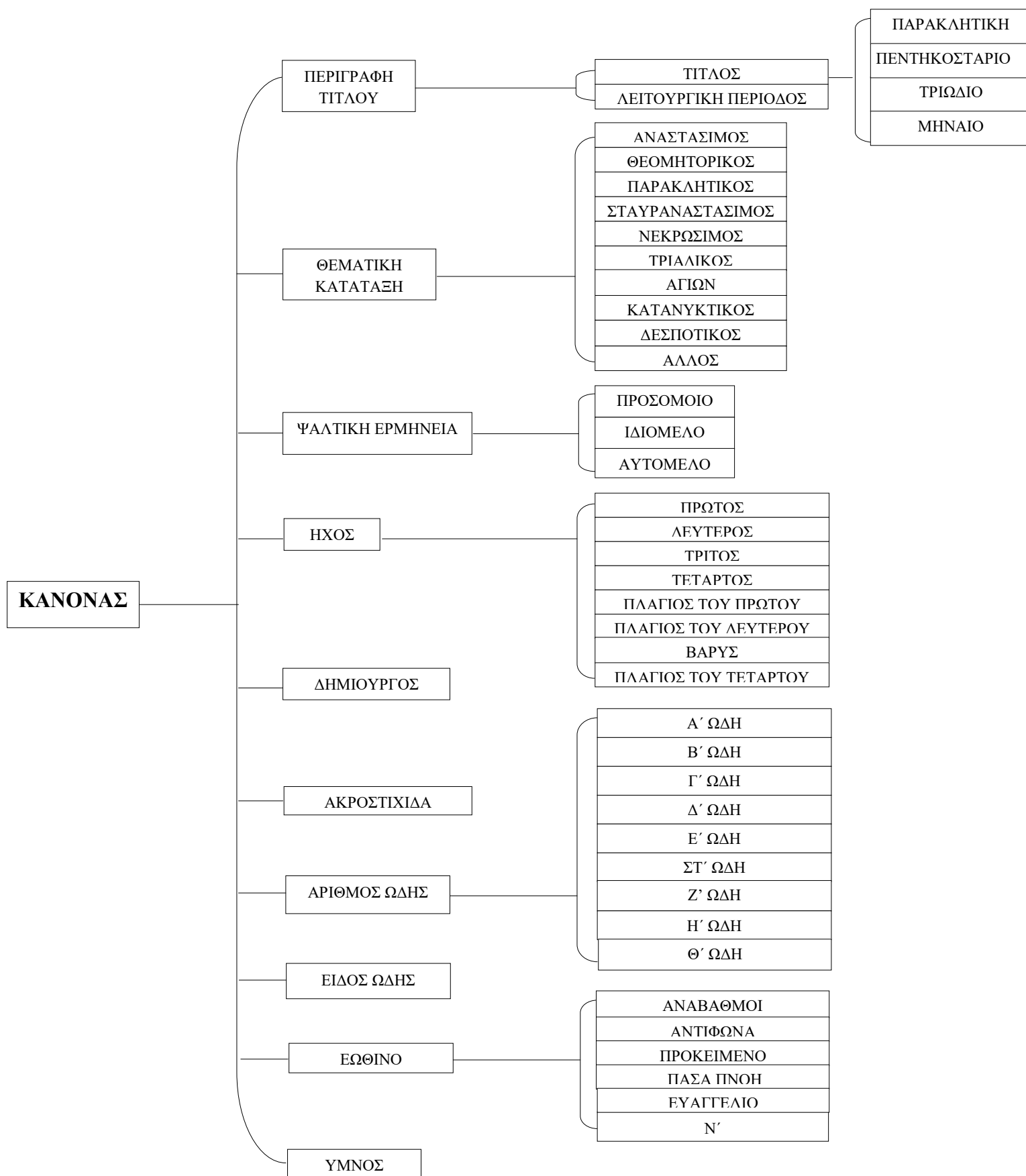

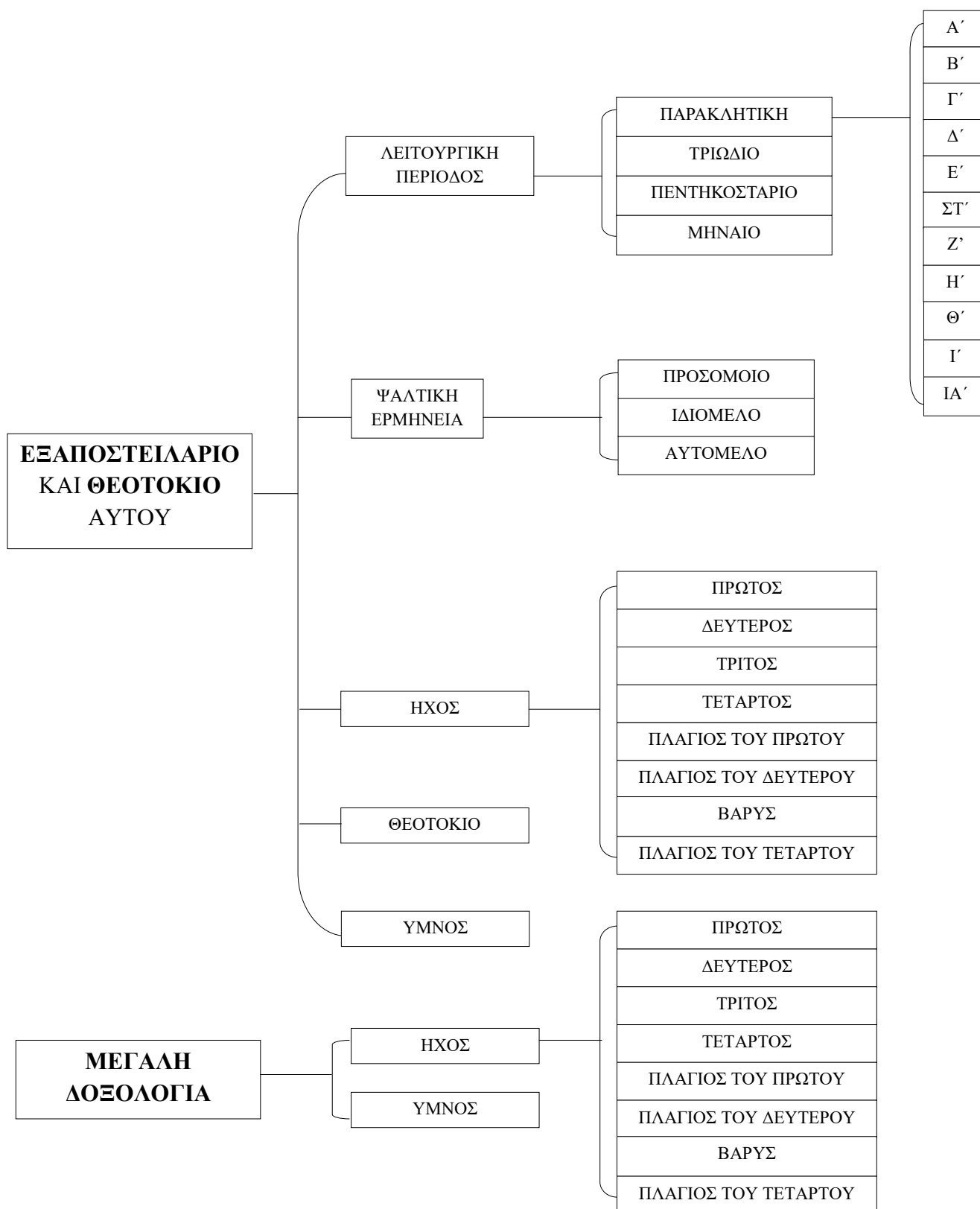

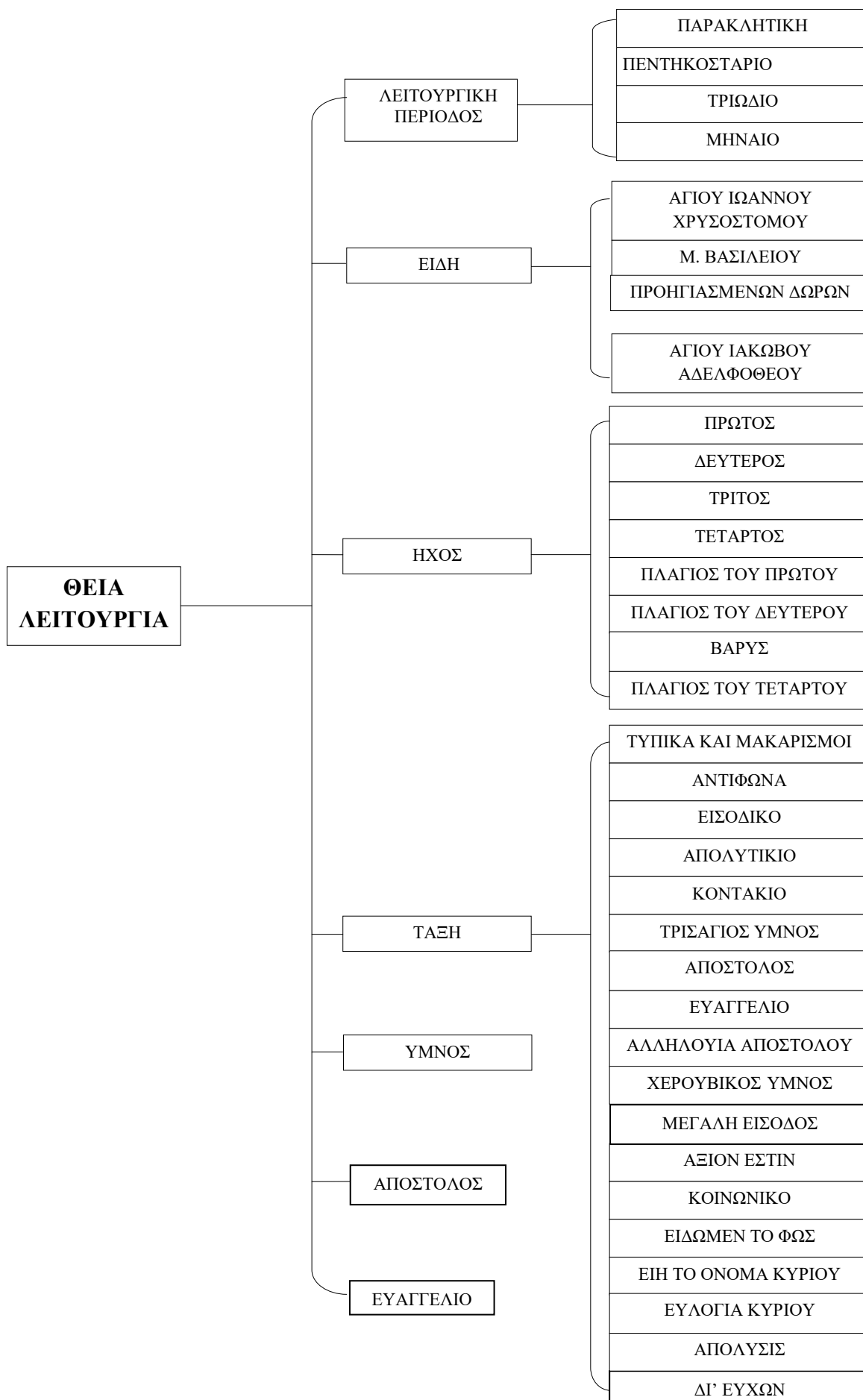

4.3 Μεθοδολογία

Η μεθοδολογία που ακολουθήθηκε είναι επέκταση εκείνης των Πούλου & Ευσταθίου (2010), η οποία αφορά μόνο τον Κανόνα. Το παρόν έχει διαφοροποιηθεί ως προς τη δομή του Κανόνα. Προκειμένου για την, κατά το δυνατόν, πλήρη απεικόνιση της Υμνολογίας της Ανατολικής Ορθοδόξου Εκκλησίας, ο προκαθορισμένος τύπος εγγράφου θα περιλαμβάνει διαίρεση σε Εσπερινό, Όρθρο και Θεία Λειτουργία. Γίνεται υποδιαίρεση σε Αναγνώσματα και Υμνολογία. Παρατίθενται οι δομές των Στιχηρών, των Καθισμάτων, των Εξαποστειλαρίων και της Μεγάλης Δοξολογίας. Τέλος, παρατίθεται η δομή της Θείας Λειτουργίας.

4.4 Προκαθορισμένος Τύπος Εγγράφου

Στη συνέχεια παρατίθεται ένας προκαθορισμένος τύπος εγγράφου, σε γλώσσα XML.

```
<?xml version = "1.0" encoding = "UTF-8" standalone = "yes" ?>
<!DOCTYPE Ymnologia_Orthodoxou_Ekklisias [
<!ELEMENT Ymnologia_Orthodoxou_Ekklisias (Esperinos, Orthros,
Theia_Leitourgia)>

  <!--ELEMENT Anagnwsmata (Loipa, Kontakio, Oikos, Synaxari)-->

    <!--ELEMENT Loipa (Leitourgiki_Periodos, Titlos, Keimeno)-->

      <!--ELEMENT Leitourgiki_Periodos (Paraklitiki|
Pentikostario| Triwdio| Minaio)-->

        <!--ELEMENT Paraklitiki (#PCDATA)-->
        <!--ELEMENT Pentikostario (#PCDATA)-->
        <!--ELEMENT Triwdio (#PCDATA)-->
        <!--ELEMENT Minaio (#PCDATA)-->

        <!--ELEMENT Titlos (Prooimiakos| Exapsalmos| N'|P.
Diathiki| K. Diathiki)-->

          <!--ELEMENT Prooimiakos (#PCDATA)-->
          <!--ELEMENT Exapsalmos (#PCDATA)-->
          <!--ELEMENT N' (#PCDATA)-->
          <!--ELEMENT P. Diathiki (#PCDATA)-->
          <!--ELEMENT K. Diathiki (#PCDATA)-->

          <!--ELEMENT Keimeno (#PCDATA)-->

        <!--ELEMENT Kontakio (Leitourgiki_Periodos,
Psaltiki_Ermineia, Keimeno)-->

        <!--ELEMENT Leitourgiki_Periodos (Paraklitiki|
Pentikostario| Triwdio| Minaio)-->

          <!--ELEMENT Paraklitiki (#PCDATA)-->
          <!--ELEMENT Pentikostario (#PCDATA)-->
          <!--ELEMENT Triwdio (#PCDATA)-->
          <!--ELEMENT Minaio (#PCDATA)-->
```

```
<!ELEMENT Psaltiki_Ermimeia (Hxos| Prosomoio| Idiomelo|
Aytomelo)>

    <!ELEMENT Hxos (Prwtos| Deyteros| Tritos|
Tetartos| Plagios_toy_Prwttoy|Plagios_toy_Deyterou|
Varys| Plagios_toy_Tetarttoy)>

        <!ELEMENT Prwtos (#PCDATA)>
        <!ELEMENT Deyteros (#PCDATA)>
        <!ELEMENT Tritos (#PCDATA)>
        <!ELEMENT Tetartos (#PCDATA)>
        <!ELEMENT Plagios_toy_Prwttoy (#PCDATA)>
        <!ELEMENT Plagios_toy_Deyterou (#PCDATA)>
        <!ELEMENT Varys (#PCDATA)>
        <!ELEMENT Plagios_toy_Tetarttoy (#PCDATA)>

<!ELEMENT Oikos (Leitoyrgiki_Periodos, Keimeno)>

    <!ELEMENT Leitoyrgiki_Periodos (Paraklitiki|
Pentikostario| Triwdio| Minaio)>

        <!ELEMENT Paraklitiki (#PCDATA)>
        <!ELEMENT Pentikostario (#PCDATA)>
        <!ELEMENT Triwdio (#PCDATA)>
        <!ELEMENT Minaio (#PCDATA)>

    <!ELEMENT Keimeno (#PCDATA)>

<!ELEMENT Synaxari(Leitoyrgiki_Periodos, Eortologio,
Kinito_Eortologio, Keimeno)

    <!ELEMENT Leitoyrgiki_Periodos (Paraklitiki|
Pentikostario| Triwdio| Minaio)>

        <!ELEMENT Paraklitiki (#PCDATA)>
        <!ELEMENT Pentikostario (#PCDATA)>
        <!ELEMENT Triwdio (#PCDATA)>
        <!ELEMENT Minaio (#PCDATA)>

    <!ELEMENT Eortologio (#PCDATA)>

    <!ELEMENT Kinito_Eortologio(Hmera| Minas)>

        <!ELEMENT Hmera (Lektiko|Hmerominia)>

            <!ELEMENT Lektiko (Kyriaki| Deytera| Triti|
Tetarti| Pempti| Paraskevi| Savato)>

                <!ELEMENT Kyriaki (#PCDATA)>
                <!ELEMENT Deytera (#PCDATA)>
                <!ELEMENT Triti (#PCDATA)>
                <!ELEMENT Tetarti (#PCDATA)>
```

```

<!ELEMENT Pempti (#PCDATA)>
<!ELEMENT Paraskevi (#PCDATA)>
<!ELEMENT Savato (#PCDATA)>

<!ELEMENT Hmerominia (A|B|Γ|Δ|Ε|ΣΤ|
Z|H|Θ|I|ΙΑ|ΙΒ|ΙΓ|ΙΔ|ΙΕ|ΙΣΤ|ΙΖ|ΙΗ|ΙΘ|Κ|ΚΑ|ΚΒ|
ΚΓ|ΚΔ|ΚΕ|ΚΣΤ|ΚΖ|ΚΗ|ΚΘ|Λ|ΛΑ)

<!ELEMENT Minas (#PCDATA)>

<!ELEMENT Stixira (Leitoyrgiki_Periodos,
Thematiki_Katataxi, Psaltiki_Ermimeia, Eidos, Hxos,
Doxastiko, Theotokio, Epilyxnios_Ymnos, Stixos, Ymnos)>

<!ELEMENT Leitoyrgiki_Periodos (Paraklitiki|
Pentikostario| Triwdio| Minaio)>

<!ELEMENT Paraklitiki (#PCDATA)>
<!ELEMENT Pentikostario (#PCDATA)>
<!ELEMENT Triwdio (#PCDATA)>
<!ELEMENT Minaio (#PCDATA)>

<!ELEMENT Thematiki_Katataxi>
(Anastasima|Stavrwsima|Theotokia|Katanyktika|Agioy
|Nekrwsima)>

<!ELEMENT Anastasima (#PCDATA)>
<!ELEMENT Stavrwsima (#PCDATA)>
<!ELEMENT Theotokia (#PCDATA)>
<!ELEMENT Katanyktika (#PCDATA)>
<!ELEMENT Agioy (#PCDATA)>
<!ELEMENT Nekrwsima (#PCDATA)>

<!ELEMENT Psaltiki_Ermimeia (Prosomoio| Idiomelo|
Aytomelo)>

<!ELEMENT Prosomoio> (#PCDATA)>
<!ELEMENT Idiomelo> (#PCDATA)>
<!ELEMENT Aytomelo> (#PCDATA)>

<!ELEMENT Eidos
(Esperia|Ainoi|Loipa_Apostixa)>

<!ELEMENT Esperia (#PCDATA)>
<!ELEMENT Ainoi (#PCDATA)>
<!ELEMENT Loipa_Apostixa (#PCDATA)>

<!ELEMENT Hxos (Prwtos| Deyteros| Tritos|
Tetartos| Plagios_toy_Prwttoy|Plagios_toy_Deyterou|
Varys| Plagios_toy_Tetarttoy)>

<!ELEMENT Prwtos (#PCDATA)>

```

```
<!ELEMENT Deyteros (#PCDATA)>
<!ELEMENT Tritos (#PCDATA)>
<!ELEMENT Tetartos (#PCDATA)>
<!ELEMENT Plagios_toy_Prwttoy (#PCDATA)>
<!ELEMENT Plagios_Toy_Deyterou (#PCDATA)>
<!ELEMENT Varys (#PCDATA)>
<!ELEMENT Plagios_toy_Tetartoy (#PCDATA)>

<!ELEMENT Doxastiko (#PCDATA)>

<!ELEMENT Theotokio (#PCDATA)>

<!ELEMENT Epilyxnios_Ymnos (#PCDATA)>

<!ELEMENT Stixos (#PCDATA)>

<!ELEMENT Ymnos(#PCDATA)>

<!ELEMENT Kathismata (Leitoyrgiki_Periodos,
Thematiki_Katataxi, Psaltiki_Ermineia, Hxos, Doxastiko,
Theotokio, Ymnos)

<!ELEMENT Leitoyrgiki_Periodos (Paraklitiki|
Pentikostario| Triwdio| Minaio)>

    <!ELEMENT Paraklitiki (#PCDATA)>
    <!ELEMENT Pentikostario (#PCDATA)>
    <!ELEMENT Triwdio (#PCDATA)>
    <!ELEMENT Minaio (#PCDATA)>

<!ELEMENT Thematiki_Katataxi
(Anastasima|Stavrwsima|Theotokia|Katanyktika|Agioy
|Nekrwsima)>

    <!ELEMENT Anastasima (#PCDATA)>
    <!ELEMENT Stavrwsima (#PCDATA)>
    <!ELEMENT Theotokia (#PCDATA)>
    <!ELEMENT Katanyktika (#PCDATA)>
    <!ELEMENT Agioy (#PCDATA)>
    <!ELEMENT Nekrwsima (#PCDATA)>

    <!ELEMENT Agioy (Apostolika|Martyrika)>

        <!ELEMENT Apostolika (#PCDATA)>
        <!ELEMENT Martyrika (#PCDATA)>

<!ELEMENT Psaltiki_Ermimeia (Prosomoio| Idiomelo|
Aytomelo)>

    <!ELEMENT Prosomoio (#PCDATA)>
    <!ELEMENT Idiomelo (#PCDATA)>
    <!ELEMENT Aytomelo (#PCDATA)>
```

```
<!ELEMENT Hxos (Prwtos| Deyteros| Tritos|
Tetartos| Plagios_toy_Prwttoy|Plagios_Toy_Deyterou|
Varys| Plagios_Toy_Tetartoy)>
```

```
<!ELEMENT Prwtos (#PCDATA)>
<!ELEMENT Deyteros (#PCDATA)>
<!ELEMENT Tritos (#PCDATA)>
<!ELEMENT Tetartos (#PCDATA)>
<!ELEMENT Plagios_toy_Prwttoy (#PCDATA)>
<!ELEMENT Plagios_toy_Deyterou (#PCDATA)>
<!ELEMENT Varys (#PCDATA)>
<!ELEMENT Plagios_toy_Tetartoy (#PCDATA)>
```

```
<!ELEMENT Doxastiko (#PCDATA)>
```

```
<!ELEMENT Theotokio (#PCDATA)>
```

```
<!ELEMENT Ymnos (#PCDATA)>
```

```
<!ELEMENT Kanonas (Leitoyrgiki_Periodos,
Thematiki_Katataxi, Perigrafi_Titloy,
Psaltiki_Ermineia, Hxos, Dimioyrgos, Akrostixida,
Arithmos_Wdis, Eidos_Wdis, Ewthino, Ymnos)>
```

```
<!ELEMENT Leitoyrgiki_Periodos (Paraklitiki|
Pentikostario| Triwdio| Minaio)>
```

```
<!ELEMENT Paraklitiki (#PCDATA)>
<!ELEMENT Pentikostario (#PCDATA)>
<!ELEMENT Triwdio (#PCDATA)>
<!ELEMENT Minaio (#PCDATA)>
```

```
<!ELEMENT Thematiki_Katataxi
(Anastasimos|Theomitorikos|Paraklitikos|Stayranast
asimos|Nekrwsimos|Triadikos|Agiwn|Katanyktikos|Des
potikos|Allos)>
```

```
<!ELEMENT Anastasimos (#PCDATA)>
<!ELEMENT Theomitorikos (#PCDATA)>
<!ELEMENT Paraklitikos (#PCDATA)>
<!ELEMENT Stayranastasimos (#PCDATA)>
<!ELEMENT Nekrwsimos (#PCDATA)>
<!ELEMENT Triadikos (#PCDATA)>
<!ELEMENT Agiwn (#PCDATA)>
<!ELEMENT Katanyktikos (#PCDATA)>
<!ELEMENT Despotikos (#PCDATA)>
<!ELEMENT Allos (#PCDATA)>
```

```
<!ELEMENT Perigrafi_Titloy
(Titlos|Leitoyrgiki_Peristasi)>
```

```
<!ELEMENT Titlos (#PCDATA)>
<!ELEMENT Leitoyrgiki_Peristasi (#PCDATA)>
```

```
<!ELEMENT Psaltiki_Ermimeia (Prosomoio| Idiomelo|
Aytomelo)>
```

```
    <!ELEMENT Prosomoio (#PCDATA)>
    <!ELEMENT Idiomelo (#PCDATA)>
    <!ELEMENT Aytomelo (#PCDATA)>
```

```
<!ELEMENT Hxos (Prwtos| Deyteros| Tritos|
Tetartos| Plagios_roy_Prwttoy|Plagios_Toy_Deyterou|
Varys| Plagios_Toy_Tetarttoy)>
```

```
    <!ELEMENT Prwtos (#PCDATA)>
    <!ELEMENT Deyteros (#PCDATA)>
    <!ELEMENT Tritos (#PCDATA)>
    <!ELEMENT Tetartos (#PCDATA)>
    <!ELEMENT Plagios_roy_Prwttoy (#PCDATA)>
    <!ELEMENT Plagios_roy_Deyterou (#PCDATA)>
    <!ELEMENT Varys (#PCDATA)>
    <!ELEMENT Plagios_roy_Tetarttoy (#PCDATA)>
```

```
<!ELEMENT Dimioyrgos (#PCDATA)>
```

```
<!ELEMENT Akrostixida (#PCDATA)>
```

```
<!ELEMENT Arithmos_Wdis (#PCDATA)>
```

```
<!ELEMENT Eidos_Wdis (#PCDATA)>
```

```
<!ELEMENT Ymnos (#PCDATA)>
```

```
<!ELEMENT Exaposteilario (Leitoyrgiki_Periodos,
Psaltiki_Ermimeia, Hxos, Theotokio, Ymnos)>
```

```
    <!ELEMENT Leitoyrgiki_Periodos (Paraklitiki,
Triwdio, Pentikostario, Minaio)>
```

```
        <!ELEMENT Paraklitiki (#PCDATA)>
        <!ELEMENT Triwdio (#PCDATA)>
        <!ELEMENT Pentikostario(#PCDATA)>
        <!ELEMENT Minaio(#PCDATA)>
```

```
<!ELEMENT Psaltiki_Ermimeia (Prosomoio| Idiomelo|
Aytomelo)>
```

```
    <!ELEMENT Prosomoio (#PCDATA)>
    <!ELEMENT Idiomelo (#PCDATA)>
    <!ELEMENT Aytomelo (#PCDATA)>
```

```
<!ELEMENT Hxos (Prwtos| Deyteros| Tritos|
Tetartos| Plagios_ty_Prwttoy|Plagios_Toy_Deyterou|
Varys| Plagios_Toy_Tetartoy)>

    <!ELEMENT Prwtos (#PCDATA)>
    <!ELEMENT Deyteros (#PCDATA)>
    <!ELEMENT Tritos (#PCDATA)>
    <!ELEMENT Tetartos (#PCDATA)>
    <!ELEMENT Plagios_toy_Prwttoy (#PCDATA)>
    <!ELEMENT Plagios_toy_Deyterou (#PCDATA)>
    <!ELEMENT Varys (#PCDATA)>
    <!ELEMENT Plagios_toy_Tetartoy (#PCDATA)>

<!ELEMENT Theotokio (#PCDATA)>
<!ELEMENT Ymnos (#PCDATA)>

<!ELEMENT Megali_Doxologia (Hxos, Ymnos)>

    <!ELEMENT Hxos (Prwtos| Deyteros| Tritos|
Tetartos| Plagios_ty_Prwttoy|Plagios_Toy_Deyterou|
Varys| Plagios_Toy_Tetartoy)>

        <!ELEMENT Prwtos (#PCDATA)>
        <!ELEMENT Deyteros (#PCDATA)>
        <!ELEMENT Tritos (#PCDATA)>
        <!ELEMENT Tetartos (#PCDATA)>
        <!ELEMENT Plagios_Toy_Prwttoy (#PCDATA)>
        <!ELEMENT Plagios_Toy_Deyterou (#PCDATA)>
        <!ELEMENT Varys (#PCDATA)>
        <!ELEMENT Plagios_toy_Tetartoy (#PCDATA)>

    <!ELEMENT Ymnos (#PCDATA)>

<!ELEMENT Esperinos (Anagnwsmata, PM_Psalms, Stixira,
Apolytikio)>

    <!ELEMENT Anagnwsmata (Loipa, Kontakio, Oikos,
Synaxari)>
    <!ELEMENT PM_Psalms (#PCDATA)>
    <!ELEMENT Stixira (#PCDATA)>
    <!ELEMENT Apolytikio (#PCDATA)>
```

```
<!ELEMENT Orthros (Leitoyrgiki_Periodos, Hxos, Anagnwsmata,
Theos_Kyrios, Kathismata, Ypakoi, Evlogitaria, Anavathmoi,
Prokeimeno, Evaggelio, Kanonas, Katavasies, Exaposteilario,
Stixira, Doxologia_Megali, Apolysis)>
```

```
<!ELEMENT Leitoyrgiki_Periodos (Paraklitiki|
Pentikostario| Triwdio| Minaio)>
<!ELEMENT Paraklitiki (#PCDATA)>
<!ELEMENT Pentikostario (#PCDATA)>
<!ELEMENT Triwdio (#PCDATA)>
<!ELEMENT Minaio (#PCDATA)>
```

```
<!ELEMENT Hxos (Prwtos| Deyteros| Tritos|
Tetartos| Plagios_roy_Prwtoy|Plagios_Toy_Deyterou|
Varys| Plagios_Toy_Tetartoy)>
```

```
<!ELEMENT Prwtos (#PCDATA)>
<!ELEMENT Deyteros (#PCDATA)>
<!ELEMENT Tritos (#PCDATA)>
<!ELEMENT Tetartos (#PCDATA)>
<!ELEMENT Plagios_roy_Prwtoy (#PCDATA)>
<!ELEMENT Plagios_roy_Deyterou (#PCDATA)>
<!ELEMENT Varys (#PCDATA)>
<!ELEMENT Plagios_roy_Tetartoy (#PCDATA)>
```

```
<!ELEMENT Anagnwsmata (Loipa, Kontakio, Oikos,
Synaxari>
<!ELEMENT Theos_Kyrios (#PCDATA)>
<!ELEMENT Kathismata (Leitoyrgiki_Periodos,
Thematiki_Katataxi, Psaltiki_Ermimeia, Hxos,
Doxastiko, Theotokio, Ymnos)
<!ELEMENT Ypakoi (#PCDATA)>
<!ELEMENT Evlogitaria (#PCDATA)>
<!ELEMENT Anavathmoi (#PCDATA)>
<!ELEMENT Prokeimeno (#PCDATA)>
<!ELEMENT Evaggelio (Pasa_Pnoi| Anagnwsmata)
<!ELEMENT Pasa_Pnoh (#PCDATA)>
<!ELEMENT Anagnwsmata (Loipa, Kontakio, Oikos,
Synaxari>
<!ELEMENT Kanonas (#PCDATA)>
<!ELEMENT Anagnwsmata (Loipa, Kontakio, Oikos,
Synaxari>
<!ELEMENT Katavasies (#PCDATA)>
<!ELEMENT Exaposteilario (#PCDATA)>
<!ELEMENT Katavasies (#PCDATA)>
<!ELEMENT Stixira (Leitoyrgiki_Periodos,
Psaltiki_Ermimeia, Eidos, Hxos, Doxastiko, Theotokio,
Epilyxnios_Ymnos, Stixos, Ymnos)>
<!ELEMENT Megali_Doxologia (Hxos, Ymnos)>
<!ELEMENT Apolytikio_Orthroy (#PCDATA)>
```

```
<!ELEMENT Theia_Leitoyrgia (Leitoyrgiki_Periodos, Eidi,
Hxos, Taxi, Ymnos, Apostolos, Evaggelio)>
```

```
<!ELEMENT Leitoyrgiki_Periodos (Paraklitiki|
Pentikostario| Triwdio| Mina
```

```
<!ELEMENT Eidi
(Agioy_Iwannoy_Xrysostomoy|M.Basileioy|Proigiasmenwn_Dwrwn|
Agioy_Iakwvoy_Adelfotheoy)>
```

```
<!ELEMENT Agioy_Iwannoy_Xrysostomoy (#PCDATA)>
```

```
<!ELEMENT M_Basileioy (#PCDATA)>
```

```
<!ELEMENT Proigiasmenwn_Dwrwn (#PCDATA)>
```

```
<!ELEMENT Agioy_Iakwvoy_Adelfotheoy (#PCDATA)>
```

```
<!ELEMENT Hxos (Prwtos| Deyteros| Tritos| Tetartos|
Plagios_toy_Prwttoy|Plagios_toy_Deyterou| Varys|
Plagios_toy_Tetartoy)>
```

```
<!ELEMENT Prwtos (#PCDATA)>
```

```
<!ELEMENT Deyteros (#PCDATA)>
```

```
<!ELEMENT Tritos (#PCDATA)>
```

```
<!ELEMENT Tetartos (#PCDATA)>
```

```
<!ELEMENT Plagios_toy_Prwttoy (#PCDATA)>
```

```
<!ELEMENT Plagios_toy_Deyterou (#PCDATA)>
```

```
<!ELEMENT Varys (#PCDATA)>
```

```
<!ELEMENT Plagios_toy_Tetartoy (#PCDATA)>
```

```
<!ELEMENT Taxi
```

```
(Typika_Kai_Makarismoi|Antifwna|Eisodiko|Apolytikio|Kontaki
o|Trisagios_Ymnos|Apostolos|Evaggelio|Allhloyia_Apostoloy|H
eroyvikos_Ymnos|Axion_Estin|Koinoniko|Eidwmen_To_Fws|Eih_To
_Onoma_Kyrioy|Apolysis|Di_Efxwn)>
```

```
<!ELEMENT Typika_kai_Makarismoi (#PCDATA)>
```

```
<!ELEMENT Antifwna (#PCDATA)>
```

```
<!ELEMENT Eisodiko (#PCDATA)>
```

```
<!ELEMENT Apolytikio (#PCDATA)>
```

```
<!ELEMENT Kontakio (#PCDATA)>
```

```
<!ELEMENT Trisagios_Ymnos (#PCDATA)>
```

```
<!ELEMENT Apostolos (#PCDATA)>
```

```
<!ELEMENT Evaggelio (#PCDATA)>
```

```
<!ELEMENT Allhloyia_Apostoloy (#PCDATA)>
```

```
<!ELEMENT Heroyvikos_Ymnos (#PCDATA)>
```

```
<!ELEMENT Megali_Eisodos (#PCDATA)>
```

```
<!ELEMENT Axion_Estin (#PCDATA)>
```

```
<!ELEMENT Koinoniko (#PCDATA)>
```

```
<!ELEMENT Eidwmen_To_Fws (#PCDATA)>
```

```
<!ELEMENT Eih_To_Onoma_Kyrioy (#PCDATA)>
```

```
<!ELEMENT Apolysis (#PCDATA)>
```

```
<!ELEMENT Di_Efxwn (#PCDATA)>
```

```
<!ELEMENT Ymnos (#PCDATA)>
```

5. Ακολουθία Αγίου Σπυρίδωνος του Θαυματουργού

Για την εφαρμογή του εγγράφου της προηγούμενης παραγράφου επιλέχθηκε η Ακολουθία του Αγίου Σπυρίδωνος του Θαυματουργού, η οποία βρίσκεται στο Μηναίο Δεκεμβρίου ΙΒ' (Βελούδος & Βελούδος, 1873), επειδή πρόκειται για πλήρης ακολουθία.

<?xml version="1.0" ?>

<Ymnologia_Orthodoxou_Ekklesias>

<Esperinos>

<Anagnwsmata>

<Titlos>ΠΡΟΟΙΜΙΑΚΟΣ</Titlos>

<Keimeno>Ψαλμός ργ' (103) Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσπερ δῆρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνάμεσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιροὺς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρώσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἐσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλάσας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὁρέων, καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Καὶ πάλιν. Ὁ

ἡλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.</Keimeno>

</Anagnwsmata>

<Ymnologia>

<Kathismata>

<Leitoyrgiki_Periodos>

<Minaio>Δεκεμβρίου</Minaio>

</Leitoyrgiki_Periodos>

<Thematiki_Katataxi>

<Agiou>Σπυρίδωνος του Θαυματουργοῦ</Agiou>

</Thematiki_Katataxi>

<Psaltiki_Erminea>

<Aytomelo>Μακάριος ἀνὴρ Ψαλμός ρμ' (140)</Aytomelo>

</Psaltiki_Erminea>

<Hxos>Πλάγιος πρῶτος</Hxos>

<Ymnos>Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν καὶ ἐν ὁδῷ ἁμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν. 2 ἀλλ' ἦ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός. 3 καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρυήσεται· καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῇ, κατευοδωθήσεται. 4 οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἦ ὥσῃ χνοῦς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς. 5 διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων· 6 ὅτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολείπεται. Ψαλμός Β' 2 Ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά; 2 παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ Κυρίου καὶ κατὰ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ. (διάψαλμα). 3 Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν. 4 ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς, καὶ ὁ Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς. 5 τότε λαλήσῃ πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταράξῃ αὐτούς. 6 Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιών ὅρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ 7 διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα Κυρίου. Κύριος εἶπε πρὸς με· υἱὸς μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε. 8 αἶτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς. 9 ποιμανεῖς αὐτούς ἐν ράβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεύη κεραμέως συντρίψεις αὐτούς. 10 καὶ νῦν, βασιλεῖς, σύνετε, παιδεύθητε, πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν. 11 δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ. 12 ὁράσασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῇ Κύριος καὶ ἀπολείσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας. 13 ὅταν ἐκκαυθῇ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ. Ψαλμός Γ' 3 Ψαλμός τῷ Δαυΐδ, ὁπότε ἀπεδίδρασκεν ἀπὸ προσώπου Ἀβεσσαλώμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. 2 Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ· 3 πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ. (διάψαλμα). 4 σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψὼν τὴν κεφαλὴν μου. 5 φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὅρους ἁγίου αὐτοῦ. (διάψαλμα). 6 ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνῶσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου. 7 οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι. 8 ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαιῶς, ὁδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας. 9 τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.</Ymnos>

</Kathismata>

<Stixira>

<Eidos>

<PM_Psalmos>

<Ymnos>Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ εἰσάκουσόν μου, Κύριε. ὁ β' χορός Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου ἑπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἐσπερινή εἰσάκουσόν μου, Κύριε.</Ymnos>

</PM_Psalmos>

</Eidos>

<Stixos>Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.</Stixos>

<Psaltiki_Erminea>

<Prosomoio>Χαίροις ἀσκητικῶν</Prosomoio>

</Psaltiki_Erminea>

<Hxos>Πλάγιος Πρώτος</Hxos>

<Ymnos>Χαίροις Ἀρχιερέων Κανῶν, τῆς Ἐκκλησίας ἀδιάσειστον ἔρεισμα, τὸ κλέος τῶν Ὁρθοδόξων, ἡ τῶν θαυμάτων πηγὴ, τῆς ἀγάπης ρεῖθρον μὴ κενούμενον, φωστήρ ὁ πολὺφωτος, τὸ τοῦ Πνεύματος ὄργανον, ὁ νοῦς ὁ θεῖος, ὁ πρᾶος καὶ ἀκέραιος, ὁ ἀπλότητι, ἀληθεῖ καλλυνόμενος· Ἀνθρωπε ἐπουράνιε, ἐπίγειε Ἀγγελε, τοῦ ἀμπελῶνος ἐργάτα, ὁ τοῦ Χριστοῦ φίλος γνήσιος, αὐτὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.</Ymnos>

<Stixos>Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.</Stixos>

<Ymnos>Χαίροις Ἀρχιερέων Κανῶν...</Ymnos>

<Stixos>Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.</Stixos>

<Ymnos>Πρᾶος καὶ κληρονόμος τῆς γῆς, σὺ τῶν πρᾶεων ἀληθῶς ἀναδέδειξαι, Σπυρίδων Πατέρων δόξα, ὁ ταῖς νευραῖς τῶν σοφῶν, καὶ ἀπλῶν σου λόγων, θεία χάριτι, ἐχθρόν τὸν παμπόνηρον, καὶ παράφρονα Ἄρειον, ἐναποπνίξας, καὶ τὸ δόγμα τοῦ ἔνθεον, καὶ σωτήριον, ἀνυψώσας ἐν Πνεύματι, πάντας τοὺς ὀρθοδόξους τε, φωτίσας τρανότατα, ἓνα δοξάζειν τὸν Λόγον, ὡς ἀληθῶς ὁμοούσιον, Πατρὶ προανάρχῳ, παρεχόμενον τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.</Ymnos>

<Stixos>Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ, λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.</Stixos>

<Ymnos>Πάθη ἀπονεκρώσας σαρκός, νεκροὺς ἐν χάριτι Θεοῦ ἐξανέστησας, καὶ ὄφιν χρυσοῦν εἰργάσω, καὶ ποταμοῦ τὰς ὀρμάς, προσευχῇ σου Πάτερ ἐχαλίνωσας, νυκτὸς Βασιλεῖ δέ, ἐπιφανεῖς κινδυνεύοντι, τοῦτον ἰάσω, τῇ καθ' ὕπαρ ἐγγύτητι, τοῦ Κυρίου σε, παραδόξως δοξάζοντος· Ὅθεν μεγαλοφώνως σου, τὴν μνήμην γεραίρομεν, καὶ τῶν λειψάνων Σπυρίδων, τὴν ἱερὰν θήκην σέβομεν, ἐξ ἧς ἀναβλύζεις, ἱαμάτων θεῖα ρεῖθρα, καὶ μέγα ἔλεος.</Ymnos>

<Hxos>Πρώτος</Hxos>

<Ymnos>Δόξα Πατρί... Ἀνατολίου. Ὅσιν Πάτερ μακάριε, Σπυρίδων σοφέ, τὴν νεκρὰν ὥσπερ ζῶσαν, ἐπηρώτας δι' ἀγάπην Θεοῦ, ὄφιν δὲ μετέβαλες εἰς χρυσόν, ὁ πενίαν ἀσκῶν· ῥύσιν δὲ ἐπέσches ποταμοῦ, συμπαθήσας λαῷ, Βασιλεῖ δὲ παρέστης ἰατὴρ, τῇ προνοίᾳ Θεοῦ· νεκροὺς δὲ πάλιν ἡγείρας, ὡς αὐτοῦ μαθητής, τὴν πίστιν δὲ ἐτράνωσας, ἀναμέσον Πατέρων πολλῶν. Πάντα οὖν ἰσχύων ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί σε Χριστῷ, αὐτὸν καὶ νῦν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.</Ymnos>

<Hxos>Πλάγιος του Δευτέρου</Hxos>

<Ymnos>Καὶ νῦν... Προεόρτιο. Σπήλαιον εὐτρεπίζου· ἡ Ἀμνὰς γὰρ ἤκει, ἔμβρυον φέρουσα Χριστόν. Φάτνη δὲ ὑποδέχου, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα τῆς ἀλόγου πράξεως,

ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φρικτόν, καὶ Μάγοι ἐκ Περσίδος, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν, τῷ Βασιλεῖ προσάξατε· ὅτι ὤφθη Κύριος ἐκ Παρθένου Μητρός, ὃν περ καὶ κύψασα, δουλικῶς ἡ Μήτηρ προσεκύνησε, καὶ προσεφθέγγετο τῷ ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς. Πῶς ἐνεσπάρης μοι, ἢ πῶς μοι ἐνεφύης, ὁ λυτρωτὴς μου καὶ Θεός;</Ymnos>

<Epilyxnios_Ymnos>Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς, Διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.</Epilyxnios_Ymnos>

</Stixira>

</Ymnologia>

<Anagnwsmata>

<Loipa>

<Keimeno>Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδὲν με ὑπερῆσει. Τὸ ἔλεός σου, Κύριε, καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.</Keimeno>

</Loipa>

<Loipa>

<Titlos>

<Palaia_Diathiki>Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. 10, 7, 3, 13-16 καὶ ἐκλογή)</Palaia_Diathiki>

</Titlos>

<Keimeno>Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ, Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὖρε σοφίαν, καὶ θνητός, ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιώτερα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶ, οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν· εὐγνωστὸς ἐστὶ πᾶσι τοῖς ἐγγίζουσιν αὐτήν, πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὦ τέκνα· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἑξοδοί μου, ἑξοδοὶ ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἡ Σοφία κατεσκεύασα βουλήν καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν, ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχὺς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πλησθῆσεσθε Πνεύματος.</Keimeno>

</Loipa>

<Loipa>

<Titlos>

<Palaia_Diathiki>Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα(Κεφ. 10, 31-32 καὶ 11, 1-12)</Palaia_Diathiki>

</Titlos>

<Keimeno>Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, γλῶσσα δὲ ἀδίκου ἐξολεῖται· Χεῖλη ἀνδρῶν δικαίων ἐπίστανται χάριτας, στόμα δὲ ἀσεβῶν καταστρέφεται. Ζυγοὶ δόλιοι βδέλυγμα ἐνώπιον Κυρίου, στάθμιον δὲ δίκαιον δεκτὸν αὐτῷ. Οὐ ἔαν εἰσέλθῃ ὕβρις, ἐκεῖ καὶ ἀτιμία, στόμα δὲ ταπεινῶν μελετᾷ σοφίαν. Τελειότης εὐθέων ὁδηγήσει

αυτούς, καὶ ὑποσκελισμὸς ἀθετούντων προνομεύσει αὐτούς, Οὐκ ὠφελήσει ὑπάρχοντα ἐν ἡμέρᾳ θυμοῦ, δικαιοσύνη δὲ ῥύσεται ἀπὸ θανάτου. Αποθανὼν δίκαιος ἔλιπε μετὰμελον· πρόχειρος δὲ γίνεται καὶ ἐπίχαρτος ἀσεβῶν ἀπώλεια. Δικαιοσύνη ἀμώμου ὀρθοτομεῖ ὁδούς, ἀσέβεια δὲ περιπίπτει ἀδικία. Δικαιοσύνη ἀνδρῶν ὀρθῶν ῥύσεται αὐτούς, τῇ δὲ ἀβουλίᾳ ἀλίσκονται παράνομοι. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου οὐκ ὀλλυται ἐλπίς, τὸ δὲ καύχημα τῶν ἀσεβῶν ὀλλυται. Δίκαιος ἐκ θήρας ἐκδύνει, ἀντ' αὐτοῦ δὲ παραδίδεται ὁ ἀσεβής. Ἐν στόματι ἀσεβῶν παγὶς πολίταις, αἴσθησις δὲ δικαίων εὖοδος. Ἐν ἀγαθοῖς δικαίων κατῶρθωται πόλις, καὶ ἐν ἀπωλείᾳ ἀσεβῶν ἀγαλλίαμα. Ἐν εὐλογίᾳ εὐθέων ὑψωθήσεται πόλις, στόματι δὲ ἀσεβῶν κατασκαφήσεται. Μυκτηρίζει πολίτας ἐνδεὴς φρενῶν, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἡσυχίαν ἄγει.

</Loipa>

<Loipa>

<Titlos>

<Palaia_Diathiki>Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. 4, 7-15)

</Titlos>

<Keimeno>Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος ἡγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροὺς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας, οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μὴδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

</Loipa>

</Anagnwsmata>

<Ymnologia>

<Stixira>

<Psaltiki_Erminea>

<Prosomoio>Νεφέλην σε φωτὸς

</Psaltiki_Erminea>

<Hxos>Πρώτος

<Ymnos>Πανήγυρις φαιδρά, ἱερὰ πανδαισία, δεῦτε πιστοὶ μεθέξωμεν· Σπυρίδων καὶ γὰρ ἡμᾶς συγκαλεῖται, ἐστιάτωρ ὢν πνευματικός, οὗ ἢ τράπεζα θεία, ἡδὲα τὰ θαύματα, αἱ πράξεις ἀθάνατοι, αὐτοῦ μιμησώμεθα τὸ πρᾶον, τὸ ἄκακον, τὸ ἀπλοῦν, τὸ φιλάνθρωπον, τὸ περὶ πάντα σοφόν, ἐν οἷς ἐν Ἀρχιερεῦσιν, ὡς φῶς ἐξέλαμψε.

<Stixos>Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

<Ymnos>Μεγίστων ποιητῆς, ἀρετῶν καὶ θαυμάτων, ἀνεδείχθης Σπυρίδων σοφέ, ταῖς μὲν σου καταφαιδρύνας τὸν βίον, ὑπὲρ φέγγος τὸ ἡλιακόν, τοῖς δὲ καταλαμπρύνας, κόσμον τὸν περίγειον, ὑπὲρ ἀστραπᾶς οὐρανοῦ, ἀμφοῖν ὠραιότερος, δεικνύμενος Ὅσιε, τοῖς προσφεύγουσιν ἐν πίστει, ταῖς προστασίαις σου.

<Stixos>Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὅσιοι σου ἀγαλλιάσονται.

<Ymnos>ὦ θαύματος φρικτοῦ! ἡ νεκρὰ πυθομένῳ, φωνὴν ζῶσάν σοι δέδωκεν, ὁ ῥοῦς δὲ τοῦ ποταμοῦ ἀνεστάλη, διὰ λόγου σου προστακτικοῦ, ἡ τοῦ Ἄνακτος νόσος, εὐχῇ σου φυγαδεύεται, ὁ ὄφις εἰς εἶδος χρυσοῦ ἀντιμετηλλάττετο, νεκροὶ

ἐξηγέρθησαν· ἐνήργει γὰρ ἐν σοὶ ὁ Χριστός, Σπυρίδων Ἱερουργέ, ὁ τῆς Τριάδος τὸ δόγμα, ἀνακηρύξας τρανῶς.</Ymnos>

<Hxos>Δεύτερος</Hxos>

<Doxastiko>Δόξα πατρί... Γερμανοῦ. Ἱεραρχῶν τὸ θεῖον κειμήλιον, Πάτερ Ὅσιε, Σπυρίδων σοφέ, ἐν ἀρεταῖς ἀναδέδειξαι· ὅθεν τῆς Ἐκκλησίας προστάτης γενόμενος, αἰρεσιάρχας ἐξώθησας, καὶ τοῦ Ἀρείου τὸ βλάσφημον, συνοδικῶς εἰς γῆν κατηδάς· διὸ θαυματουργῶν ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ τὸν Σωτῆρα ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.</Doxastiko>

<Hxos>Δεύτερος</Hxos>

<Ymnos>Και νυν... Προεόρτιον. Ἴδου καιρὸς ἤγγικε τῆς σωτηρίας ἡμῶν· Εὐτρεπίζου Σπήλαιον, ἡ Παρθένος ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν· Βηθλεὲμ γῆ, Ἰούδα, τέρπου καὶ ἀγάλλου, ὅτι ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν, ὁ Κύριος ἡμῶν. Ἀκούσατε ὄρη καὶ βουνοί, καὶ τὰ περὶ χώρα τῆς Ἰουδαίας, ὅτι ἔρχεται Χριστός, ἵνα σώσῃ ὃν ἐπλασεν ἄνθρωπον, ὡς φιλάνθρωπος.</Ymnos>

<Apolytikio>

<Psaltiki_Ermhneia>

<Prosomoio />

</Psaltiki_Ermhneia>

<Hxos>Πρώτος</Hxos>

<Ymnos>Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος, καὶ θαυματουργὸς θεοφόρε, Σπυρίδων Πατὴρ ἡμῶν· διὸ νεκρᾷ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, καὶ ὄφιν εἰς χρυσοῦν μετέβαλες· καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς ἀγίας σου εὐχὰς, Ἀγγέλους ἔσχες συλλειτουργοῦντάς σοι ἱερῶτατε· Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.</Ymnos>

</Apolytikio>

<Theotokio>

<Hxos>Δεύτερος</Hxos>

<Ymnos>Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης· ἐν σοὶ τῇ ἀγίᾳ κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυὶδ, ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί, δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ, δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.</Ymnos>

</Theotokio>

</Stixira>

</Ymnologia>

</Esperinos>

<Orthros>

<Leitourgiki_Periodos>

<Minaio>Δεκεμβρίου</Minaio>

</Leitourgiki_Periodos>

<Kathismata>

<Psaltiki_Ermineia>

<Prosomoio>Τὴν ὠραιότητα</Prosomoio>

</Psaltiki_Ermineia>

<Hxos>Τρίτος</Hxos>

<Ymnos>Δόξα... Το αυτό. Ὅφιν μετέβαλες, εἰς χρυσὸν Ἄγιε, καὶ ταῖς τῶν λόγων σου, νευραῖς ἀπέπνιξας, τὸν δυσσεβῆ καὶ πονηρόν, Ἄρειον θεοφόρε· Βασιλεῖ δὲ γέγονας, ἱατρὸς παναοίδιμε, καὶ νεκροὺς ἐξήγειρας, Δαίμονάς τε ἀπήλασας· διό σου συνελθόντες ὑμνοῦμεν, Ἱεράρχα τὴν μνήμην τὴν πάντιμον.</Ymnos>

<Ymnos>Και νυν...Προεόρτιο. Χαρᾶς πεπλήρωνται, πάντα τὰ πέρατα· ἡ Θεοτόκος γάρ, γεννᾶν ἐπείγεται, τὸν Βασιλέα τοῦ παντός, ὦ θαύματος ἀνερμηνεύτου! Ἄρχεται ὁ ἄναρχος καὶ σαρκοῦται ὁ ἄσαρκος, Σπήλαιον εἰσδέχεται τὸν συνέχοντα ἅπαντα. Ἡ Βηθλεὲμ ἀγάλλου, καὶ χόρευε ἡ κτίσις, ἡμέραν Προεόρτιον.</Ymnos>

<Psaltiki_Ermineia>

<Prosomoio>Ταχύ προκατάλαβε</Prosomoio>

</Psaltiki_Ermineia>

<Hxos>Τέταρτος</Hxos>

<Ymnos>Τοῖς λόγοις ἐκόσμησας, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, τοῖς ἔργοις ἐτίμησας, τὰ κατ' εἰκόνα Θεοῦ, Σπυριδῶν μακάριε, ἔλαμψας ἐν τῷ κόσμῳ, τῇ ἐν σοὶ σωφροσύνη, χάριτας ἱαμάτων, ἀπαστράπτων τοῖς πᾶσι· διὸ καὶ ἐορτάζομεν πίστει τὴν μνήμην σου.</Ymnos>

<Ymnos>Δόξα... Το αυτό. Και νυν...Προεόρτιο. Και νυν Παρθένοι προεξάρξατε, τῇ τῆς Παρθένου χαρᾷ, μητέρες αἰνέσατε, τὴν προπομπὴν τῆς Μητρός, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Μάγοι σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, σὺν ἡμῖν οἱ Ποιμένες· ἔρχεται γὰρ ἐν πόλει, Βηθλεὲμ τοῦ γεννησάι· Αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις, σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεός.</Ymnos>

<Psaltiki_Ermineia>

<Prosomoio>Τὴν Σοφίαν</Prosomoio>

</Psaltiki_Ermineia>

<Hxos>Πλάγιος Τέταρτος</Hxos>

<Ymnos>Ἀνακτόροις καὶ μύσταις θεοπρεπῶς, ἐν συλλόγῳ πανσέπτῳ φιλοσοφῶν, τρανῶς διεσάφησας, τῆς Τριάδος τὴν δύναμιν· καὶ γὰρ κηρύττων ὥφθης, μονάδα θεότητος, καὶ ἐν μιᾷ οὐσίᾳ σαφῶς ἐδογματίσας· ὅθεν ὑπὲρ λόγον, κατ' ἐπίπνοιαν θείαν, καθεῖλες τὸν φλύαρον, τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος, Ἱεράρχα θεσπέσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.</Ymnos>

<Ymnos>Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε τοῦ Θεοῦ, Χαῖρε Κόρη Καθέδρα βασιλική, Κλίνη πορφυρόστρωτε, χρυσοπόρφυρε θάλαμε, Χλαμὺς ἀλουργόχροε, τιμαλφέστατον Τέμενος, ἀστραπηφόρον Ἄρμα, Λυχνία πολύφωτε. Χαῖρε Θεοτόκε, δωδεκάτειχε Πόλις, καὶ Πύλη χρυσήλατε, καὶ Παστὰς ἀγλαόμορφε, ἀγλαόχρυσε Τράπεζα, θεοκόσμητον Σκηνῶμα, Χαῖρε ἔνδοξε Νύμφη ἡλιοστάλακτε, Χαῖρε μόνη ψυχῆς μου εὐπρέπεια.</Ymnos>

</Kathismata>

<Anavathmoi>

<Antifwno>Α'</Antifwno>

<Hxos>Τέταρτος</Hxos>

</Anavathmoi>

<Prokeimeno>

<Hxos>Τέταρτος</Hxos>

<Ymnos>Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.</Ymnos>

<Stixos>Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.</Stixos>

<Ymnos>Πάσα πνοή.</Ymnos>

<Anagnwsmata>

<Evangelio>Ο'Ν'</Evangelio>

<Keimeno>Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα. Ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλὴμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.</Keimeno>

</Anagnwsmata>

<Ymnos>Δόξα. Ταις του Ιεράρχου.</Ymnos>

<Ymnos>Και νυν. Ταις της Θεοτόκου</Ymnos>

</Prokeimeno>

<Ymnologia>

<Kathismata>

<Psaltiki_Ermineia>

<Idiomelo />

</Psaltiki_Ermineia>

<Hxos>Πλάγιος Δεύτερος</Hxos>

<Ymnos>Πατέρων ἀγλαΐσμα, Σφυρίδων σοφέ, καὶ ἀκροθίνιον, τῇ τῶν θαυμάτων σου αἴγλῃ, τῆς οἰκουμένης φωτίζων τὰ πέρατα, καὶ τῆς Ἀρείου λύσσης καθαιρέτης φανείς, τὸν Σωτῆρα ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν</Ymnos>

</Kathismata>

</Ymnologia>

<Kanonas>

<Thematiki_Katataxi>Αγίου</Thematiki_Katataxi>

<Perigrafi_Titloy>

<Leitoyrgiki_Peristasi>Μηναίο</Leitoyrgiki_Peristasi>

</Perigrafi_Titloy>

<Psaltiki_Ermineia>

<Prosomoio>Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ</Prosomoio>

</Psaltiki_Ermineia>

<Hxos>Δεύτερος</Hxos>

<Arithmos_Odis>Πρώτη</Arithmos_Odis>

<Ymnos>Τῶν πραέων γῆν καταλαβών, Πάτερ ὡς πραότατος, καὶ συμπαθὴς καὶ καθαρὸς γενόμενος, τὸν ἐπανιστάμενον, τῇ καρδίᾳ μου, καταπράυνον κλύδωνα, ὅπως ἐν γαλήνῃ θείᾳ, γεγονῶς ἀνευφημήσω σε.</Ymnos>

<Ymnos>Γεωργίαις θείαις τὴν ψυχὴν, Πάτερ καθηράμενος, θεοειδὴς Σπυρίδων ἐχρημάτισας, καὶ τοῦ θείου Πνεύματος, τὴν ὑπέρλαμπρον κατεπλούτησας ἑλλαμψιν· ὅθεν καταυγάζεις, τοὺς εἰλικρινῶς σε μακαρίζοντας.</Ymnos>

<Ymnos>Δόξα Πατρί. Ἐκ ποιμνίων ὥσπερ τὸν Δαυΐδ, σὲ ἀναλαβόμενος, ὁ Πλαστοουργός, λογικῆς ποιμένης ἔθετο ποιμένα πανάριστον, τῇ ἀπλότητι καὶ πραότητι λάμποντα, καὶ τῇ ἀκακίᾳ, Ὅσιε ποιμὴν καλλωπιζόμενον.</Ymnos>

<Ymnos>Και νυν. Παναγία ἄχραντε Ἀγνή, φώτισον, ἀγίασον, τὸν λογισμόν, καὶ τὴν ψυχὴν μου δέομαι, τὰ νέφη σκεδάζουσα, τῆς ἀγνοίας μου, καὶ τοῦ σκότους ἐξαίρουσα, τοῦ τῆς ἀμαρτίας, ὅπως κατὰ χρέος μακαρίζω σε.</Ymnos>

<Psaltiki_Ermineia>

<Prosomoio>Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως</Prosomoio>

</Psaltiki_Ermineia>

<Hxos>Δεύτερος</Hxos>

<Arithmos_Odis>Τρίτη</Arithmos_Odis>

<Ymnos>Τὸν νοῦν σου ἀπαθείᾳ καταλαμπρύνας, καὶ θείᾳ ταπεινώσει καθωραΐσας, χαρίσματα τοῦ Πνεύματος ὑπεδέξω, διώκειν πνεύματα, λύειν νοσήματα, τῶν πιστῶς τιμώντων σε ἱερῶτατε.</Ymnos>

<Ymnos>Τὸν ὄφιν τὸν ἀρχέκακον ἀποκτείνας, τὸν τρόπον τὸν φιλάργυρον συμπατήσας, οἰκτείρων τὸν δεόμενον ἱεράρχα, ὄφιν μετέβαλες, χρυσοῦν εἰς κόσμιον, ἱεραῖς ἐντεύξεσι Πάτερ Ὅσιε.</Ymnos>

<Ymnos>Δόξα Πατρί. Ἀνῆλθες πρὸς τὸ ὄρος τῆς θεωρίας, εἰσέδυσ εἰς τὸν γνόφον τῆς ἀπαθείας, πλαξὶ δὲ τῆς καρδίας σου εἰσεδέξω, Νόμον σωτήριον, ὡς ἱερῶτατος, καὶ θεράπων γνήσιος τοῦ Δεσπότη σου.</Ymnos>

<Ymnos>Και νυν. Θεράπευσον τὰ τραύματα τῆς ψυχῆς μου, τὸν νοῦν μου σκοτιζόμενον ἀμελείᾳ, Θεόνυμφε καταύγασον, ἵνα ψάλλω, οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος ὡς σὺ Πανάμωμε, καὶ οὐκ ἔστιν ἄχραντος, πλήν σου Δέσποινα.</Ymnos>

<Kathisma>

<Psaltiki_Ermineia>

<Prosomio>Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον</Prosomio>

</Psaltiki_Ermineia>

<Hxos>Πλάγιος Τέταρτος</Hxos>

<Ymnos>Ἐκ ποιμνίων προβάτων τὴν τοῦ Χριστοῦ, Ἐκκλησίαν ποιμαίνειν προχειρισθείς, ποιμὴν θεοπρόβλητος, σὺ Σπυρίδων ἀνέλαμψας, κακοδοξίας λύκους, ἐλάσας τοῖς λόγοις σου, ἐν εὐσεβείας πόδι, αὐτὴν ἐκτρέφόμενος· ὅθεν ἀναμέσον, θεοφόρων Πατέρων, τὴν πίστιν ἐτράνωσας, τῇ σοφίᾳ τοῦ Πνεύματος, ἱεράρχα μακάριε· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.</Ymnos>

<Ymnos>Δόξα. Και νυν</Ymnos>

<Psaltiki_Erminea>

<Prosomio>Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς</Prosomio>

</Psaltiki_Erminea>

<Ymnos>Τῶν γενεθλίων τοῦ Χριστοῦ τὰ Προεόρτια, ἐπιτελοῦντες οἱ πιστοὶ πανηγυρίσωμεν, καὶ ἀξίως ἅπαντες προὑπαντήσωμεν, ὡς Μάγοι δωροφοροῦντες τὰς ἀρετάς, καὶ ἄδοντες τῶν Ἀγγέλων ἄσμα καινόν, τῷ ἐκ Κόρης θεόπαιδος, ἐν Βηθλεὲμ ἄνευ σποράς, γεννωμένῳ Θεῷ ἡμῶν, ὃν δοξάζει τὰ σύμπαντα.</Ymnos>

</Kathisma>

<Psaltiki_Erminea>

<Prosomio>Ελήλυθας ἐκ Παρθένου</Prosomio>

</Psaltiki_Erminea>

<Arithmos_Odis>Τέταρτη</Arithmos_Odis>

<Ymnos>Τοῖς ἄνθραξι, τοῦ σεπτοῦ ἀναπτόμενος Πνεύματος, παθῶν εὐκατάπρηστον, ὕλην Παμμάρκα ἐνέπρησας, κόσμον δὲ πυρσεύμασι, τῶν ἀρετῶν σου Σπυρίδων κατελάμπρυνας.</Ymnos>

<Ymnos>Πυθομένῳ, ἡ νεκρὰ σοι φωνὴν Πάτερ δέδωκε, ποτάμια ρεύματα, σαῖς ἐπεσχέθη προστάξεσιν· ὥφθης γὰρ μακάριε, τερατουργός, θείαν χάριν κληρωσάμενος.</Ymnos>

<Ymnos>Νεκρώσας σου, τῆς σαρκὸς τὰς κινήσεις θεόπνευστε, νεκροὺς ἐξανέστησας, ζωοποιῶ σου προσρήματι· ὅθεν ἰκετεύω σε, τὴν νεκρωθεῖσαν ψυχὴν μου Πάτερ ζώωσον.</Ymnos>

<Theotokio>Προφηταὶ σου, μυστηρίου τὸ βάθος προήγγειλαν, τὸ ἀκατανόητον· μόνη γὰρ ἔτεκες Ἀχραντε, τὸν ἀπεριόριστον, σεσαρκωμένον δι' οἶκτον ἀδιήγητον.</Theotokio>

<Arithmos_Odis>Πέμπτη</Arithmos_Odis>

<Psaltiki_Erminea>

<Prosomio>Ὁ φωτισμός</Prosomio>

</Psaltiki_Erminea>

<Hxos>Δεύτερος</Hxos>

<Ymnos>Ὁ ποταμὸς τῶν ἐν σοὶ χαρισμάτων, πᾶσαν ἀρδεύει Ὅσιε καρδίαν, πᾶσι δωρεῖται, ῥώσιν πλουσίαν, πάντας πρὸς δόξαν διεγείρει τοῦ σὲ δοξάσαντος, καὶ θαυματουργίας, παντοίαις τιμήσαντος.</Ymnos>

<Ymnos>Σὲ βασιλεύς, ὁ ἐπίγειος μάκαρ τοῦ Βασιλέως, τοῦ ἐπουρανίου σαφῶς ἐπέγνω, γνήσιον δοῦλον, ἐκ χαρίσματος θείου πεπληρωμένον, ἐν τῷ παρεῖναι σε μέγαν ἰατρὸν, πρὸς Θεοῦ μηνυόμενον.</Ymnos>

<Ymnos>Τοῦ Ἀβραάμ, τὸν φιλόξενον τρόπον σὺ ἐμιμήσω, πᾶσι τῆς οἰκίας σου τὰς εἰσόδους ἀναπετάσας, καὶ τοῖς πᾶσι τὰ πάντα χρηματίσας, καὶ προμηθεύμενος, τῶν ἐν περιστάσει, Σπυρίδων μακάριε.</Ymnos>

<Theotokio>Νέον ἡμῖν, ἀπεγέννησας βρέφος τὸν πρὸ αἰώνων, Κόρη γεννηθέντα, Πατὴρ ἀνάρχου· ὃν ἐκδυσώπει, ὡς Υἱὸν καὶ Θεόν σου οἰκτειρῆσαι, τοὺς Θεοτόκον σε, Πάναγγε ψυχῇ, καθαρὰ καταγγέλλοντας.</Theotokio>

<Arithmos_Odis>Ἑκτη</Arithmos_Odis>

<Psaltiki_Erminea>

<Prosomio>Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων</Prosomio>

</Psaltiki_Erminea>

<Ymnos>Ὁ χρυσὸς ὡς πηλὸς σοι λελόγισται, τῇ ὑπὲρ χρυσὸν ἀπαθείᾳ ἀστράπτοντι, καὶ πλουτισθέντι Ὅσιε, δωρεαῖς ταῖς παγχρύσοις τοῦ Πνεύματος.</Ymnos>

<Ymnos>Καθαρῶς λειτουργῶν τῷ Δεσπότη σου, πλήθος ἔσχες Ὅσιε, καθυπακοῦδόν σοι, Ἀγγελικῶν Δυνάμεων, ἀοράτοις φωναῖς ἱερῶτατε.</Ymnos>

<Ymnos>Ὁ περίδοξος πάνσοφε βίος σου, κόσμῳ σε περίδοξον, Πάτερ εἰργάσατο· διὸ τὴν θείαν μνήμην σου, γεγηθότες τελοῦμεν ὑμνοῦντές σε.</Ymnos>

<Theotokio>Οὐρανῶν πλατυτέρα ἡ μήτρα σου, γέγονεν ἀπείρανδρε, Θεὸν χωρήσασα, τὸν μηδαμοῦ χωρούμενον, Παναγία Παρθένε πανύμνητε.</Theotokio>

<Anagnwsmata>

<Kontakio>

<Leitoyrgiki_Periodos>Μηναιο</Leitoyrgiki_Periodos>

<Hxos>Δεύτερος</Hxos>

<Psalitiki_Ermineia>

<Prosomoio>Τὰ ἄνω ζητῶν</Prosomoio>

</Psalitiki_Ermineia>

<Keimeno>Τῷ πόθῳ Χριστοῦ τρωθεῖς ἱερῶτατε, τὸν νοῦν πτερωθεῖς, τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος, πρακτικῇ θεωρίᾳ, τὴν πράξιν εὖρες θεόληπτε, θυσιαστήριον θεῖον γενόμενος, αἰτούμενος πᾶσι θεῖαν ἔλλαμψιν.</Keimeno>

</Kontakio>

<Oikos>

<Leitoyrgiki_Periodos>Μηναιο</Leitoyrgiki_Periodos>

<Keimeno>Τὸν ἐκ κοιλίας ἡγιασμένον ἱεράρχην Κυρίου, ἀνευφημήσωμεν νῦν Σπυρίδωνα, τὸν τῆς χάριτος πλάκας δεξάμενον θείας δόξης, καὶ ἐν θαύμασι περιβόητον πᾶσι, καὶ ὡς θερμὸν καὶ αὐτόπτην τῆς θείας ἐλλάμπσεως, ὡς τῶν πενήτων προστάτην, καὶ τῶν ἁμαρτανόντων ψυχαγωγόν· οὗτος γὰρ θύων τῷ βήματι τοῦ Χριστοῦ, ἱεράρχης πιστός ἀναδέδεικται, αἰτούμενος πᾶσι θεῖαν ἔλλαμψιν.</Keimeno>

</Oikos>

<Synaxari>

Τῇ IB' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Σπυρίδωνος.

<Stixos>Ὁ θαυματουργὸς κἂν τέθηκε Σπυρίδων, Τοῦ θαυματουργεῖν οὐκ ἔληξεν εἰσέτι. Ἀμφὶ δωδεκάτην Σπυρίδων βίοντι λίπε τόνδε.</Stixos>

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Συνετοῦ.

<Stixos>Τὸν Συνετὸν κτείνουσι ἄφρονες ξίφει, Τὸν εὐσεβῆ τιμῶντα πίστιν ἐμφρόνως.</Stixos>

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξάνδρου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων, τοῦ Ἱερομάρτυρος.

<Stixos>Ὁ Ἀλέξανδρος, εἷς ὢν τῶν θυηπόλων, Ἄνευ αἵματος, εἷς ἦν καὶ τῶν Μαρτύρων.</Stixos>

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ἀμωναθᾶ καὶ Ἀνθου.

<Stixos>Μισῶ τὰ τῆς γῆς Ἄγγελοι δέξασθέ με, Ἀμωναθᾶς ὁ θεῖος ἐκλείπων λέγει. Τὸ τοῦ Προφήτου προσφόρως Δαυὶδ λέγων, Ὡς ἄνθος ἀγροῦ θεῖος Ἄνθος ἐρρύη.</Stixos>

<Stixos>Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.</Stixos>

</Synaxari>

</Anagnwsmata>

<Arithmos_Odis>Ἐβδομη</Arithmos_Odis>

<Psaltiki_Ermineia>

<Prosomoio>Ἀντίθεον πρόσταγμα</Prosomoio>

</Psaltiki_Ermineia>

<Hxos>Δεύτερος</Hxos>

<Ymnos>Μωσέως τὸ ἄπλαστον, Δαυΐδ τὸ πρᾶον, Ἰωβ τοῦ Αὐσίτιδος τὸ ἄμεμπτον κτησάμενος, τοῦ Πνεύματος γέγονας κατοικητήριον, μέλπων ἱερῶτατε, ὁ ὢν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.</Ymnos>

<Ymnos>Ψεκάδες τῇ κάρᾳ σου ἐν ὥρᾳ θέρους, οὐράνιαι στάζουσαι, τὸ μέλλον προεσήμαινον· Θεὸς γὰρ ὡς ἔφησας, τὴν θείαν μνήμην σου, Ὅσιε ἐδόξασε, πιστοὺς καθαγιάζων τῇ μεσιτείᾳ σου.</Ymnos>

<Ymnos>Συνόδῳ Πατέρων σε Θεὸς δοξάζει, ἐν κρίσει τοὺς λόγους σου, φυλάξαντα μακάριε· οὓς πίστει προσήγαγες, τὸν ἀλογώτατον, Ἄρειον μωραίνοντας σαφῶς, καὶ καταργοῦντας τὴν τούτου ἔνστασιν.</Ymnos>

<Theotokio>Τὸν βότρυν ἐβλάστησας ἀρρήτῳ λόγῳ, Παρθένε ὡς ἄμπελος, τὸν μόνον ἀγεώργητον, οἶνον ἀναβλύζοντα πάντας εὐφραίνοντα, πάντας ἀγιάζοντα βροτούς, καὶ πᾶσαν μέθην δεινῶν ἐξαίροντα.</Theotokio>

<Arithmos_Odis>Ὁγδοη</Arithmos_Odis>

<Psaltiki_Ermineia>

<Prosomoio>Κάμινος ποτέ, πυρὸς</Prosomoio>

</Psaltiki_Ermineia>

<Ymnos>Κάμινον παθῶν, ταῖς θείαις ἐπομβρίαις, τοῦ θείου Πνεύματος κατέσβεσας, καὶ δρόσον ἐπήγασας, νοσημάτων Πάτερ καύσωνα, ἐξαίρουσαν τῶν πίστει σοι, πάντοτε προσιόντων, μάκαρ Σπυριδῶν πανόλβιε.</Ymnos>

<Ymnos>Ἄκακος εὐθύς, καὶ πρᾶος συμπαθής τε, καὶ ἀνεξίκακος γεγένησαι, ἀγάπη φιλόξενος, ἱεράρχης ἱερῶτατος, φρονήματι κοσμούμενος, Ὅσιε ὀρθοδόξῳ· ὅθεν σε πίστει γεραίρομεν.</Ymnos>

<Ymnos>Πάλαι σοι φωνήν, ὡς ζῶσα ἢ θανοῦσα, διερωτῶντι Πάτερ δέδωκεν· ὦ θαῦμα ἐξαισίον! ὦ παράδοξον μυστήριον! ὦ χάριτος ἥς ἔτυχες! βίῳ κεκοσμημένος, Ἀγγελικῶς ἀξιάγαστε.</Ymnos>

<Theotokio>Πάθη τῆς ἐμῆς, θεράπευσον καρδίας, τῇ συμπαθείᾳ σου πανύμνητε, τὸν νοῦν μου εἰρήνευσον, τὴν ψυχὴν μου φωταγώγησον, καὶ βαίνειν με εὐδόωσον, τρίβους πρὸς σωτηρίου, ὅπως αἰεὶ μεγαλύνω σε.</Theotokio>

<Arithmos_Odis>Ἐνατη</Arithmos_Odis>

<Psaltiki_Ermineia>

<Prosomoio>Ἀνάρχου Γεννήτορος</Prosomoio>

</Psaltiki_Ermineia>

<Ymnos>Ἀνάρχου Γεννήτορος, τρανῶς Υἱὸν ἐκήρυξας, Ὁμοούσιον Πάτερ, καὶ συναΐδιον, μέσον θεοφόρων Πατέρων μεγαλυνθείς, καὶ τῶν ἀνομούντων, ἐμφράξας τὰ στόματα, ἱεράρχα παμμακάριστε</Ymnos>

<Ymnos>Πολύφωτε ἥλιε, Πατέρων ἐγκαλλώπισμα, ἱερέων τὸ κλέος, Ἀγγέλων σύσκηνε, τοὺς τὴν φωτοφόρον σου μνήμην, χαρμονικῶς, νῦν ἐπιτελοῦντας, φωτὸς καταξίωσον, ἀνεσπέρου ταῖς πρεσβείαις σου.</Ymnos>

<Ymnos>Τὰ θεῖα σκηνώματα, ἡ πύλη ἡ οὐράνιος, ἡ τῶν ἐορταζόντων τερπνὴ ὁμήγυρις, τὴν ἡγιασμένην ψυχὴν σου, καὶ ἀρεταῖς καθωραϊσμένην, παμμάκαρ ἐδέξατο, ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως.</Ymnos>

<Theotokio>Τὸ μέγα μυστήριον, τῆς ὑπὲρ νοῦν λοχείας σου, καταπλήττει Ἀγγέλους θεοχαρίτῳ, θέλγει τῶν Ὁσίων τὸν δῆμον, τοὺς ἱερούς εὐφραίνει Πατέρας, ἐνθέως ὑμνοῦντάς σε, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.</Theotokio>

</Kanonas>

<Exaposteilario>

<Psaltiki_Ermineia>

<Prosomoio>Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις</Prosomoio>

</Psalitiki_Erminea>

<Hxos>Τρίτος</Hxos>

<Ymnos>Σὲ ἔξ ἀλόγου ποιμένης, μετήγαγεν εἰς λογικὴν, τὸ Πνεῦμα πνευματοφόρε, ὡς τὸν Μωσῆα καὶ Δαυΐδ, ὧν ἐμιμήσω τὸ πρᾶον, Σφυρίδων φῶς οἰκουμένης.</Ymnos>

<Psalitiki_Erminea>

<Prosomoio>Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ</Prosomoio>

</Psalitiki_Erminea>

<Ymnos>Ἐδόξασεν ἐν θαύμασι, καὶ ἐν τέρασι πλείστοις, ὁ Κύριος μακάριε· ἐν γὰρ θείᾳ Συνόδῳ, Τριάδα ἀνεκήρυξας, καὶ νεκροὺς ἀνέστησας, τὸν ὄφιν χρυσοῦν εἰργάσω, ποταμοῦ δὲ τὸ ρεῖθρον, παραδόξοις προσευχαῖς, ἀνέστειλας καὶ διήλθες.</Ymnos>

<Theotokio>Ἐκύησας Πανάχραντε, τὸν Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τῷ κόσμῳ τὴν σωτήριον, ἐκτελοῦντα πανσόφως, οἰκονομίαν ἀρίστην· διὰ τοῦτο σε πάντες, ὕμνολογοῦμεν ἀξίως, ὡς πρεσβεύουσιν τούτῳ λυτρωθῆναι ἡμᾶς νόσων, καὶ παντοίων κινδύνων.</Theotokio>

</Exaposteilario>

<Stixira>

<Eidos>

<Ainoi>

<Psaltiki_Ermhneia>

<Prosomoio>Τῶν οὐρανίων ταγμάτων</Prosomoio>

</Psaltiki_Ermhneia>

<Hxos>Πρώτος</Hxos>

<Ymnos>Ἐν τῇ τοῦ Πνεύματος αἴγλῃ καταλαμπόμενος, τὸ ζοφερὸν καθεῖλεν, ὁ σοφὸς Ἱεράρχης, Ἀρείου τὸ ληρῶδες· ὅθεν ἀπλῶς, δογματίσας Τριάδα πιστῶς, ὑπὸ σοφῶν ἐδοξάσθη καὶ συνετῶν, καὶ τὴν σύνοδον ἐκύρωσεν. Δις.</Ymnos>

<Ymnos>Ταῖς οὐρανίαις ἀκτίσι περιλαμπόμενος, καὶ τῇ Χριστοῦ δυνάμει, τὰς ἰάσεις παρέχων, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, τῶν πίστει καὶ νῦν, ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου, θεομακάριστε Πάτερ θαυματουργέ, μὴ ἐλλίπης ὑπερεὔχεσθαι.</Ymnos>

<Ymnos>Τοῦ ἀμπελῶνος ἐργάτης διὰ τῆς πίστεως, τῶν ἐντολῶν ἐδείχθης, τοῦ Χριστοῦ θεοφόρε, διὸ τῆς Βασιλείας, τῆς ἄνω λαβών, μυστικῶς τὸ δηνάριον, ἀδιαλείπτως προσεύχου ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τιμώντων σε Σφυρίδων σοφέ.</Ymnos>

<Doxastiko>Δόξα Πατρί. Ὅσιε Πάτερ, Ἱεράρχα ἀοίδιμε, ἀποστολικῆς διδασκαλίας γενόμενος ἔμπλεως, καὶ τοῦ θείου Πνεύματος καταγώγιον, δι' ἐναρέτου πολιτείας ἀναδειχθεὶς, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς λύκους, διὰ δογμάτων ἀπήλασας, καὶ ὀρθόδοξον πίστιν σαφῶς τρανώσας, στῦλος ἀναδείκνυσαι, καὶ εὐσεβείας πρόμαχος. Ὅθεν καὶ θαυματουργῶν ἐν τοῖς πέρασιν, ὅφιν εἰς χρυσοῦν μετέβαλες, καὶ νεκρὰν πρὸς ἐρώτησιν ἤγειρας. Ἀλλ' ὦ Πατέρων ἀξιάγαστε, καὶ Διδασκάλων συνόμιλε, τὸν Σωτῆρα πρέσβευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.</Doxastiko>

<Ymnos>Και νυν. Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλατε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.</Ymnos>

</Ainoi>

</Eidos>

</Stixira>

<Megali_Doxologia />

<Hxos>Τέταρτος</Hxos>

<Ymnos> Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν. Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα. Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου. Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν. Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου. Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα ὅτι Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι. Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον, διδάξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς. Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς</Ymnos>

<Apolysi>

<Keimeno />

</Apolysi>

</Orthros>

</Ymnologia_Orthodoxou_Ekklisias>

<Theia_Leitourgia>

<Leitourgiki_Periodos>

<Minaio> Δεκεμβρίου </Minaio>

</Leitourgiki_Periodos>

<Eidh> Ιωαννου_Χρυσостому </Eidh>

<Hxos> Πρώτος </Hxos>

<Taxi>

<Eirhnika> Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθώμεν. Κύριε, ἐλέησον. Ὑπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθώμεν. Κύριε, ἐλέησον. Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθώμεν. Κύριε, ἐλέησον. Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ τοῦ Κυρίου δεηθώμεν. Κύριε, ἐλέησον. Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (...) τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθώμεν. Κύριε, ἐλέησον. Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθώμεν. Κύριε, ἐλέησον. Ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθώμεν. Κύριε, ἐλέησον. Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθώμεν. Κύριε, ἐλέησον. Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθώμεν. Κύριε, ἐλέησον. Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθώμεν. Κύριε, ἐλέησον. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι. Κύριε, ἐλέησον. Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα. Σοί, Κύριε. </Eirhnika>

<Antifwna> Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗ τὸ κράτος ἀνείκαστον καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος, οὗ τὸ ἔλεος ἀμέτρητον καὶ ἡ φιланθρωπία ἄφατος· αὐτός, Δέσποτα, κατὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν σου, ἐπίβλεπον ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὸν ἅγιον οἶκον τοῦτον καὶ ποιήσον μεθ' ἡμῶν καὶ τῶν συνευχομένων ἡμῖν πλούσια τὰ ἐλέη σου καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου. (ἐκφώνως) Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ. Ταῖς πρεσβείαις... Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει. Ταῖς πρεσβείαις... Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ταῖς πρεσβείαις... Ἐτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθώμεν. Κύριε, ἐλέησον. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι. Κύριε, ἐλέησον. Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα. Σοί, Κύριε Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον· ἀγιάσον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου· σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. (ἐκφώνως) Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας

τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Αἶνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι ἀλληλουῖα. (Σε καθημερινές γιορτές ἀγίων, ἀντὶ τὸ «ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν» λέμε, «ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός». σε δεσποτικές γιορτές, τὸ χαρακτηριστικὸ τῆς γιορτῆς.) Μακάριος οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ. Σῶσον ἡμᾶς... Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεὸς σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. Σῶσον ἡμᾶς... Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἷς ὢν τῆς Ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς. Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε, ἐλέησον. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι. Κύριε, ἐλέησον. Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα. Σοί, Κύριε. Ὁ τὰς κοινὰς ταύτας καὶ συμφώνους ἡμῖν χαρισάμενος προσευχάς, ὁ καὶ δυσὶ καὶ τρισὶ συμφωνοῦσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου τὰς αἰτήσεις παρέχειν ἐπαγγειλόμενος, αὐτὸς καὶ νῦν τῶν δούλων σου τὰ αἰτήματα πρὸς τὸ συμφέρον πλήρωσον, χορηγῶν ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ζωὴν αἰώνιον χαριζόμενος. (ἐκφώνως) Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

</Antifwna>

<Eisodiko> Αὕτη ἡ ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. Αἰνεσάτωσαν τὸν Θεὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Χορός: Κύριε, ἐλέησον. Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταστήσας ἐν οὐρανοῖς τάγματα καὶ στρατιάς ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγέλων εἰς λειτουργίαν τῆς σῆς δόξης, ποιήσον σὺν τῇ εἰσόδῳ ἡμῶν εἴσοδον ἀγίων ἀγγέλων γενέσθαι, συλλειτουργούντων ἡμῖν καὶ συνδοξολογούντων τὴν σὴν ἀγαθότητα. Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εὐλόγησον, Δέσποτα, τὴν ἀγίαν εἴσοδον. Εὐλογημένη ἡ εἴσοδος τῶν ἀγίων σου· πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Σοφία. Ὁρθοί. Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι ἀλληλουῖα.

</Eisodiko>

<Apolytikio> Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος, καὶ θαυματουργὸς θεοφόρε, Σπυρίδων Πατὴρ ἡμῶν· διὸ νεκρᾷ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, καὶ ὄφιν εἰς χρυσοῦν μετέβαλες· καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς ἀγίας σου εὐχάς, Ἀγγέλους ἔσχες συλλειτουργούντάς σοι ἱερώτατε. Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργούντι διὰ σοῦ, πᾶσιν ἰάματα.

</Apolytikio>

<Kontakio> Τῷ πόθῳ Χριστοῦ τρωθεὶς, ἱερώτατε τὸν νοῦν πτερωθεὶς, τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος, πρακτικὴ θεωρία τὴν πράξιν εὗρες, Θεόπνευστε, θυσιαστήριον θεῖον γενόμενος αἰτούμενος πᾶσι θεῖαν Ἑλλαπιν

</Kontakio>

<Trisagios_Ymnos> Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε, ἐλέησον. Ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος, ὁ ἐν ἀγίοις ἀναπαυόμενος, ὁ τρισαγίῳ φωνῇ ὑπὸ τῶν Σεραφεὶμ ἀνυμνούμενος καὶ ὑπὸ τῶν Χερουβείμ δοξολογούμενος καὶ ὑπὸ πάσης ἐπουρανίου δυνάμεως προσκυνούμενος· ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα· ὁ κτίσας τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν καὶ παντὶ σου χαρίσματι κατακοσμήσας· ὁ διδοὺς αἰτοῦντι σοφίαν καὶ σύνεσιν καὶ μὴ παρορῶν ἀμαρτάνοντα, ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ μετάνοιαν· ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς καὶ

ἀναξίους δούλους σου καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στήναι κατενώπιον τῆς δόξης τοῦ ἁγίου σου θυσιαστηρίου καὶ τὴν ὀφειλομένην σοι προσκύνησιν καὶ δοξολογίαν προσάγειν· αὐτός, Δέσποτα, πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὸν Τρισάγιον Ὑμνον καὶ ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου. Συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον· ἁγιάσον ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα· καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ὁσιότητι λατρεύειν σοι πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν· πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων. (ἐκφώνως) Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρὸς, Ἅγιος Ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς (γ'). Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ἅγιος Ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.</Trisagios_Ymnos>

<Apostolos />

<Allhloyia_Apostoloy> Ἀλληλουῖα, ἄλληλουῖα, ἄλληλουῖα.</Allhloyia_Apostoloy>

<Evangelio />

<Xeroybikos_Ymnos> Οἱ τὰ Χερουβεὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες, καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον ὕμνον προσάδοντες, πᾶσαν τὴν βιωτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν, ὡς τὸν Βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι.</Xeroybikos_Ymnos>

<Megali_Eisodos> Πάντων ἡμῶν (καὶ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν) μνησθεὶς Κύριος ὁ Θεὸς ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (...) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος. Τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ. Τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ. Τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (ἢ κώμῃ, ἢ νήσῳ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν ἐπιτρόπων, , συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τούτου καὶ πάντων ἡμῶν τῶν προσελθόντων εἰς τὴν θείαν Μυσταγωγίαν ταύτην. Τῶν μακαρίων καὶ αἰοδίων κτιτόρων, ἀνακαινιστῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τούτου, τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων καὶ πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου, κεκοιμημένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, μνησθεὶς Κύριος ὁ Θεὸς ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἀλληλουῖα.</Megali_Eisodos>

<Eidomen_to_Fws> Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὖρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.</Eidomen_to_Fws>

<Eih_to_Onoma_Kyriou> Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.</Eih_to_Onoma_Kyriou>

<Evlogia_Kyriou> Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς, τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιланθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.</Evlogia_Kyriou>

<Apolysis> Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, (τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ), τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου, τῶν (ἁγίων τῆς ἡμέρας), ὧν καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.</Apolysis>

<Di_Efxwn>Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἁσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννης, (τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ), τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου, τῶν (ἁγίων τῆς ἡμέρας), ὧν καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.</Di_Efxwn>

</Taxi>

</Theia_Leitoyrgia>

6. Συζήτηση

6.1 Συζήτηση

Για τη δημιουργία του προτύπου μεταδεδομένων χρησιμοποιήθηκε το επίσημο Τυπικό της ΜτΧΕ, (Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου & Βιολάκη, 1888), και πιο συγκεκριμένα, χρησιμοποιήθηκε η Προθεωρία του Τυπικού (σσ. 1-39). Επίσης, πέραν της εργασίας των Πούλου-Ευσταθίου (2010) δεν κατέστη δυνατό να ενοπισθεί σχετική εργασία, γεγονός που αποτυπώνεται και στην ενότητα της βιβλιογραφίας.

Τόσο η δημιουργία του εν λόγω προτύπου μεταδεδομένων, όσο και η εφαρμογή του, απαιτούν εμπειρία στην ψαλτική τέχνη, η οποία στη γλώσσα της Εκκλησίας, άρα της Θεολογίας, ονομάζεται (Ιερά) Παράδοση. Το πρότυπο καλύπτει τις ακολουθίες των Μηναίων. Μπορεί όμως, λόγω προσωπικών ερμηνειών, να υπάρξουν διαφοροποιήσεις. Για παράδειγμα, ο ΣΤΙΧΟΣ είναι δομικό κομμάτι τόσο των Στιχηρών του Εσπερινού, όσο και των Αίνων, και γι' αυτό διαφοροποιείται από τον ύμνο. Από την άλλη, κάποιος θα μπορούσε να μη διαχωρίσει μεταξύ ΣΤΙΧΟΥ και ΥΜΝΟΥ, και να θέσει τον ΣΤΙΧΟ ως μέρος του ΥΜΝΟΥ, χωρίς βλάβη της γενικότητας· ειδικότερα δε από τη στιγμή που το "Δόξα...Και νυν" δεν κατατάσσεται στους στίχους.

Η χρήση όλων των ετικετών ταυτόχρονα δεν είναι υποχρεωτική. Επίσης, το πρότυπο είναι ευέλικτο, δηλαδή μπορούν να προστεθούν ετικέτες. Η εφαρμογή των παρατηρήσεων αυτών έγκειται στην εμπειρία επάνω στη χρήση του Τυπικού. Καλό θα ήταν, να γίνει με τη συνεργασία ειδικών εκατέρωθεν, όπου δεν υπάρχει ταυτόχρονη γνώση των δύο γνωστικών πεδίων.

Στον ΚΑΝΟΝΑ, ΣΤΙΧΗΡΑ και στα λοιπά μέρη του ΟΡΘΟΥ, ενδέχεται να υπάρχουν ταυτόχρονα και λοιποί Κανόνες κλπ., π.χ. εάν Κυριακή τύχει να εορτάζει Άγιος που έχει ακολουθία. Γι' αυτό, επαναλαμβάνεται η δομή ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ σε κάθε σχήμα, προκειμένου να υπάρχει η δυνατότητα να χρησιμοποιείται ξεχωριστά μέσα στον Κανόνα.

Ο Απόστολος και το Ευαγγέλιο, λέγονται εμμελώς. Είναι καλύτερο για τη δομή να ενταχθούν ως έχει, στη Θεία Λειτουργία. Ως εκ τούτου, στο πρώτο σχήμα της παρ. 4.2, η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ έχει μόνο ΥΜΝΟΛΟΓΙΑ.

Στη δομή της Θείας Λειτουργίας, ο αναγνώστης θα παρατηρήσει ότι στην ενότητα 4.1, συγκριτικά προς την παρουσίαση της Προθεωρίας του Τυπικού, προστέθηκαν οι ενότητες ΕΙΡΗΝΙΚΑ και ΜΕΓΑΛΗ ΕΙΣΟΔΟΣ. Αυτό έγινε επειδή αποτελούν δύο ξεχωριστές ενότητες με Ευχές, σε κάθε Θεία Λειτουργία. Στην Προθεωρία του Τυπικού δεν αναφέρονται, επειδή, πιθανότατα, εκφωνούνται από τον Ιερέα και όχι από τον Ψάλτη. Βεβαίως, αναφέρονται στη συνέχεια του Τυπικού.

Η ετικέτα ΥΜΝΟΣ, δεν χρησιμοποιήθηκε στη μελέτη περίπτωσης, στην ενότητα <Theia_Leitourgia>...</Theia_Leitourgia>. Με αυτή, όμως, δύναται να περιγραφούν και άλλοι ύμνοι που υπάρχουν στη Θεία Λειτουργία. π.χ. οι Ευχές, οι οποίες εκφωνούνται από τον Ιερέα.

6.2 Περιορισμοί

Ένας πρώτος περιορισμός είναι ότι για την κατανόηση των παραπάνω απαιτείται πολύ καλή γνώση του Τυπικού. Για παράδειγμα, δύνανται να συναντηθούν συχνά και εξαιρέσεις των εξαιρέσεων, π.χ. περί της θέσης ανάγνωσης του Αναστάσιμου Κοντακίου και Οίκου (Τυπικόν, 1888, σ. 21).

Τις διατάξεις του Τυπικού του Κεφαλαίου 2 ακολουθούν οι τυπικές διατάξεις της ακολουθίας Εσπερινού, Όρθρου και Θείας Λειτουργίας των καθημερινών και των Κυριακών. Σκοπός της παρούσης δεν είναι να παραθέσει μία απόδοση του τυπικού, αλλά να καταδείξει τη δομή καθώς και το πλήθος των διατάξεων, ώστε να λειτουργήσουν υποβοηθητικά για τη δημιουργία του προτύπου. Οι τυπικές διατάξεις αποτελούν όμως αναπόσπαστο κομμάτι της μελέτης του τυπικού.

Αν και η δομή ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ, ΟΡΘΟΥ ΚΑΙ ΘΕΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ είναι όπως φαίνεται παραπάνω, κρίνεται σκόπιμη η σπονδυλωτή διάρθρωση, όπως στο σχήμα της παραγράφου 4.2. Αυτό, επειδή ύμνοι και αναγνώσματα είναι δύο δομικές μονάδες, που εναλλάσσονται διαρκώς.

Επίσης, στη μελέτη περίπτωσης, στη Θεία Λειτουργία αναφέρεται, κατά την τάξιν, η Λειτουργία του Αγίου Ιωάννου Χρυσοστόμου. Πρόκειται για την πλέον χρησιμοποιούμενη στη διάρκεια του ενιαυτού. Η Θεία Λειτουργία του Μεγάλου Βασιλείου λέγεται δέκα (10) φορές το έτος, και, για τις ανάγκες της παρούσης, δεν εμφανίζει αξιοσημείωτη διαφορά.

Είναι δυνατόν οι ίδιες ετικέτες να διαφέρουν κατά τι σε διαφορετικές εκδόσεις, ιδιαίτερα μεταξύ παλαιών και νέων εκδόσεων, π.χ. εκδόσεις εν Βενετία (Τυπογραφείο Αγίου Γεωργίου, 1873) και έκδοση της Αποστολικής Διακονίας (2008).

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ
ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ - ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ

7. Συμπεράσματα - Προοπτικές

7.1 Συμπεράσματα

Στην παρούσα διπλωματική εργασία δημιουργήθηκε ένα μοντέλο περιγραφής Υμνολογίας της Ορθοδόξου Εκκλησίας με μελέτη περίπτωσης την Ακολουθία του Αγίου Σπυρίδωνος του Θαυματουργού της 12^{ης} Δεκεμβρίου, και συγκεκριμένα του Εσπερινού της προηγούμενης ημέρας, του Όρθρου και της Θ.Λειτουργίας. Παρουσιάστηκε ένα πρότυπο, σύμφωνα με το οποίο τα υμνολογικά στοιχεία της Ακολουθίας περιγράφονται δομικά ως προς τα ποιητικά χαρακτηριστικά τους, με τη δημιουργία σχήματος μεταδεδομένων. Για την πρακτική εφαρμογή της περιγραφής αυτής χρησιμοποιήθηκαν έντυπο εγγράφου DTD, ώστε να προκαθοριστούν η ιεραρχική δομή, τα στοιχεία και τα πεδία των υμνολογικών δεδομένων, και έντυπο εγγράφου XML, για την επαλήθευση και τον έλεγχο εγκυρότητας του σχήματος αυτού.

7.2 Προοπτικές

Στο προτεινόμενο πρότυπο έγινε προσπάθεια να αποτυπωθεί η δομή των τυπικών διατάξεων της Υμνολογίας της Ορθοδόξου Εκκλησίας, μέσα από τη μελέτη και την εμπειρία. Σκοπός να προταθεί ένα ευέλικτο και επεκτάσιμο πρότυπο. Ως εκ τούτου, στην παρούσα, τμήματα όπως Ειρηνικά και Μεγάλη Είσοδος τα οποία είναι Ευχές που εκφωνεί ο Ιερέυς, μπορούν να περιγραφούν ως ύμνοι, χρησιμοποιώντας το tag <Ymnos>. Επίσης, δύναται να προστεθούν τίτλοι, π.χ. <Eteron> στο Εξαποστειλάριο του Όρθρου του παραδείγματος. Απαιτείται εμπειρία, ώστε να αποφευχθεί ο κίνδυνος της περιπτωσιολογίας.

Η υλοποίηση του προτύπου που προτείνεται απευθύνεται στην ανάπτυξη ενός λογισμικού που θα επιτρέπει στον χρήστη να επικοινωνεί με τη δημιουργηθείσα βάση δεδομένων και να αναπτύσσει συλλογές εκκλησιαστικών ύμνων και κειμένων.

Η δημιουργία εξειδικευμένων συλλογών από την Ορθόδοξη εκκλησιαστική υμνολογία μπορεί να αποτελέσει στο μέλλον ένα δυναμικό ερευνητικό εργαλείο, ιδιαιτέρως για τους ερευνητές εκείνους που έχουν ως αντικείμενο τη βυζαντινή υμνογραφία. Θα μπορούσε να προταθεί ως δυννητικό μοντέλο στο Εθνικό Κέντρο Τεκμηρίωσης και σταδιακά να γίνει προσπάθεια καταγραφής όλων των ακολουθιών που απαρτίζουν την Ορθόδοξη Εκκλησιαστική Υμνολογία.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ελληνική

- Βελούδος, Ιω. & Βελούδος, Σπ. (επιμ.) (1873). *Μηναίον Δεκεμβρίου*, Έκδοση Τρίτη. Βενετία: Τυπογραφείο Αγίου Γεωργίου.
- Καπιδάκης, Σ., Λαζαρίνης, Φ., Τοράκη, Κ., 2015. *Θέματα βιβλιοθηκονομίας και επιστήμης των πληροφοριών*. [ηλεκτρ. βιβλ.] Αθήνα: Σύνδεσμος Ελληνικών Ακαδημαϊκών Βιβλιοθηκών. Διαθέσιμο στο: <http://hdl.handle.net/11419/1674>.
- Μπουντούρη, Λ., Σφακάκης, Μ., & Τσόκας, Ν. (2004). eXaMPLe: αξιοποιώντας την τεχνολογία XML στη διαχείριση της πληροφορίας. *Ανάπτυξη νέων υπηρεσιών*. Ανακτήθηκε από: <https://lekythos.library.ucy.ac.cy/handle/10797/10741>
- Πούλος, Μ. - Μακρής, Ε. (2010). *Περιγραφή Ποιητικού Συστήματος Εκκλησιαστικών Ύμνων με Σχήμα Μεταδεδομένων*. Τεκμήριο 9 Επιστημονική Επετηρίδα. Κέρκυρα: Ιόνιο Πανεπιστήμιο.
- Πρωτοψάλτου, Κ. & Βιολάκη, Γ. (1888). *Τυπικόν κατά την τάξιν της Του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας*. Κωνσταντινούπολη: Πατριαρχικό Τυπογραφείο.

Ξενόγλωσση

- Balaji, B., Bhattacharya, A., Fierro, G., Gao, J., Gluck, J., Hong, D., ... & Whitehouse, K. (2016, November). Brick: Towards a unified metadata schema for buildings. In *Proceedings of the 3rd ACM International Conference on Systems for Energy-Efficient Built Environments* (pp. 41-50). Ανακτήθηκε από: <https://doi.org/10.1145/2993422.2993577>
- Bray, T., & Paoli, J. (1998). *Extensible markup language (XML) 1.0*. Ανακτήθηκε από <https://www.w3.org/TR/2006/REC-xml-20060816/>
- Duval, E. (2001). Metadata Standards: What, Who & Why. *J. Univers. Comput. Sci.*, 7(7), 591-601. (σ.593)
- Duval, E., Hodgins, W., Sutton, S., & Weibel, S. L. (2002). Metadata principles and practicalities. *D-lib Magazine*, 8(4), 1-10.
- Feng, L., Brussee, R., Blanken, H., & Veenstra, M. (2007). *Languages for Metadata*. In H. Blanken, A. De Vries, H. Blok, & L. Feng (Eds). *Multimedia Retrieval* (pp. 23-51). Berlin: Springer.
- Metadata & Discovery @ Pitt, (2022, October 20). Ανακτήθηκε από <https://pitt.libguides.com/metadatadiscovery/metadata-standards>
- Papakonstantinou, Y., & Vianu, V. (2000, May). DTD inference for views of XML data. In *Proceedings of the nineteenth ACM SIGMOD-SIGACT-SIGART symposium on Principles of database systems* (pp. 35-46). Ανακτήθηκε από: <https://dl.acm.org/doi/pdf/10.1145/335168.335173>
- Riley, J. (2017). *Understanding Metadata. What is metadata and what is it for?*. Baltimore: NISO. Ανακτήθηκε από <https://groups.niso.org/higherlogic/ws/public/download/17446/Understanding%20Metadata.pdf>
- Srivastava, D., & Velegrakis, Y. (2007, June). Intensional associations between data and metadata. In *Proceedings of the 2007 ACM SIGMOD international conference on Management of data* (pp. 401-412). <https://doi.org/10.1145/1247480.1247526>

W3C (2016, October 11). *Extensible Markup Language (XML)*. Ανακτήθηκε από:
<https://www.w3.org/XML/>

W3Schools. (χ.χ.) *XML Tutorial*. Ανακτήθηκε 02 Φεβρουαρίου, 2022, από
<https://www.w3schools.com/xml/default.asp>

ΜΙΚΡΟ ΓΛΩΣΣΑΡΙ

ΜΙΚΡΟ ΓΛΩΣΣΑΡΙ

Άδειες Creative Commons: Η Creative Commons (CC) είναι μια μη κερδοσκοπική οργάνωση αφιερωμένη στην επέκταση του εύρους των πνευματικών έργων που είναι διαθέσιμα για να βασιστούν σε αυτά και άλλα έργα και να μοιραστούν νόμιμα. Η οργάνωση έχει εκδώσει διάφορες άδειες πνευματικών δικαιωμάτων γνωστές ως άδειες Creative Commons. Αυτές οι άδειες επιτρέπουν στους δημιουργούς να δηλώσουν εύκολα ποια δικαιώματα διατηρούν, και ποια δικαιώματα παραμερίζουν προς όφελος άλλων δημιουργών.

Αίνοι: Ύμνοι αιnéσεως, ευχαριστίας, ομολογίας προς τον Θεό.

Βυζαντινή Μουσική: Η Βυζαντινή Μουσική είναι η μουσική της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας, που μεταφράζεται και απαρτίζεται αποκλειστικά από ελληνικά κείμενα ως μελωδία. Η βυζαντινή μουσική που διασώζεται, είναι στο σύνολό της εκκλησιαστική.

Εξαποστειλάριο: Με το όνομα εξαποστειλάριο, εκ του ρήματος εξαποστέλλω, χαρακτηρίζεται ειδικό τροπάριο της Χριστιανικής υμνολογίας που αναφέρεται στο διασκορπισμό των Αποστόλων, προκειμένου να μεταφέρουν το Ευαγγελικό μήνυμα και να γνωστοποιήσουν τη διδασκαλία του Ιησού Χριστού στον κόσμο.

Οκτώηχος: Είναι το όνομα του μουσικού συστήματος των οκτώ ήχων που χρησιμοποιείται για τη σύνθεση εκκλησιαστικών ψαλμών στη Βυζαντινή, Συριακή, Κοπτική, Αρμένικη, Λατινική και Σλάβικη εκκλησία. Αποτελείται από τους εξής 7 τόνους/φθόγγους: ως πΑ Βου Γα Δι κΕ Ζω νΗ.

Ήχος Πρώτος: Ανήκει στο διατονικό γένος. Εκφράζει χαρά, λαμπρότητα και μεγαλοπρέπεια. (πρβλ. Πασχαλινούς Ύμνους «Αναστάσεως ημέρα»).

Ήχος Δεύτερος: Ανήκει στο χρωματικό γένος. Τα μέλη του ήχου είναι κατάλληλα για έκφραση

μετάνοιας, ικεσίας, αφοσίωσης, ελπίδας και αγάπης.

Ήχος Τρίτος: Ανήκει στο χρωματικό γένος. Το Είναι εμβατήριος, χαρμόσυνος, ως παιάνας νίκης.

Ήχος Τέταρτος: Ανήκει στο διατονικό γένος. Στα ειρμολογικά μέλη το ήθος είναι συσταλτικό, στα στιχηρικά είναι ησυχαστικό και στα παπαδικά συσταλτικό.

Ήχος Πλάγιος του Πρώτου: Είναι παράγωγος του α΄ ήχου και ανήκει στο διατονικό γένος. Το ήθος ποικίλει ανάλογα με τα νοήματα του ύμνου, δηλαδή πανηγυρικό, χαρμόσυνο, σοπβαρό, ποπμώδες, επιβλητικό, θρηνώδες.

Ήχος Πλάγιος του Δευτέρου: Ανήκει στο χρωματικό γένος. Τα στιχηρικά κλαι παπαδικά μέλη παρουσιάζουν χαρακτήρα παθητικό, κατανυκτικό καθώς και ιδιαιτέαρα πένθιμο όταν αυτό απαιτείται από την υμνογραφία. Τα ειρμολογικά μέλη παρουσιάζουν χαρακτήρα όπως του β΄ ήχου, δηλαδή κατ' εξοχήν διασταλτικό.

Ήχος Βαρύς: Ανήκει στο εναρμόνιο γένος. Δεν αποδίδονται όμως όλα τα μέλη του εναρμόνιο. Ονομάζεται βαρύς επειδή ως βάση χρησιμοποιεί τον φθόγγο Ζω που είναι ο βαρύτερος φθόγγος της μέσης κλίμακας (πρβλ. «Μετεμορφώθης εν τῷ ὄρει»). Τα μέλη του τετραχόρδου συστήματος έχουν ήθος ησυχαστικό. Τα μέλη του επτάφωνου συστήματος έχουν χαρακτήρα διασταλτικό.

Ήχος Πλάγιος του Τετάρτου: Ανήκει στο διατονικό γένος. Χρησιμοποιεί τη διατονική κλίμακα. Τα μέλη του διακρίνονται ως επί το πλείστον για την ιεροπρέπεια και τη σεμνότητά τους.

Εσπερινός: Ο Εσπερινός αποτελεί την εναρκτήριο ακολουθία κάθε ημέρας. Ονομάζεται Εσπερινός, επειδή τελείται κατά την

εσπέρα, ή Λυχνικόν, επειδή συμπίπτει με το άναμμα των λύχνων.

Θεία Λειτουργία: Η Θεία Λειτουργία αποτελεί το κορυφαίο λατρευτικό γεγονός Χριστιανικών Εκκλησιών και μάλιστα των περισσότερων ανατολικών Ομολογιών, το οποίο κορυφώνεται με την τέλεση της Θείας Ευχαριστίας. Ουσιαστικά αποτελεί το μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας, με τη διαμόρφωση που όρισε η Εκκλησία. Η Θεία Λειτουργία για τις Ομολογίες που την τελούν, δεν αποτελεί απλώς μια κοινή προσευχή, αλλά μια Θεόδοτη απόδοση τιμών, ευχαριστιών και παρακλήσεων, με τη συμμετοχή των πιστών και των λειτουργικών πνευμάτων.

Κάθισματα: Το Κάθισμα είναι στη Εκκλησιαστική υμνολογία μία ομάδα Ψαλμών του Ψαλτηρίου. Κατά την ανάγνωση των Ψαλμών οι πιστοί κάθονταν, από όπου και το όνομα. Έπειτα από κάθε Κάθισμα ψάλλεται τροπάριο, που επίσης καλείται κάθισμα.

Κανόνας: Ο Κανόνας είναι ένα ποιητικό είδος της Βυζαντινής Μουσικής, που κυριάρχησε στην υμνογραφία της Εκκλησίας από τον 9ο αι. και αντικατέστησε το Κοντάκιο. Ψάλλεται στην ακολουθία του Όρθρου και αλλού. Μεγάλοι δημιουργοί Κανόνων (κανονογράφοι) είναι ο Ανδρέας Κρήτης, ο Ιωάννης Δαμασκηνός και ο Κοσμάς ο Μελωδός.

Μεγάλη του Χριστού Εκκλησία: Το Άγιο Οικουμενικό Πατριαρχείο ή Μεγάλη του Χριστού Εκκλησία είναι ένα από τα αρχαιότερα κέντρα της χριστιανικής πατροπαράδοτης εκκλησίας. Ιδρύθηκε ως «επισκοπή Βυζαντίου» από τον Απόστολο Ανδρέα.

Μηναίο: Με την ονομασία Μηναίον, φέρεται ένα σύνολο 12 βιβλίων, ένα για κάθε μήνα του έτους, εξ ου και ο όρος στον πληθυντικό "Μηναία", άνισου όγκου τόμοι, τα οποία περιέχουν τις Ακολουθίες των σταθερών εορτών. Σε αντίθεση με το Τριώδιο και το Πεντηκοστάριο, που περιέχουν ύμνους των κινητών εορτών, εξυπηρετεί υμνολογικά τις Ακολουθίες των λεγόμενων ακινήτων εορτών

Όρθρος: Ο όρθρος είναι χρονικό διάστημα λίγο πριν από την ανατολή του ήλιου. Είναι μέρος μέτρησης της ημέρας που κληρονομείται από τη ρωμαϊκή περίοδο και διατηρείται ακόμη στον

Χριστιανισμό (Ορθοδοξία, Καθολικισμός, Αγγλικανισμός, Λουθηρανισμός κ.ά.). Συγκεκριμένα, το 24ωρο αρχίζει από την αρχή της νύχτας και χωρίζεται σε 7 καιρούς: τρεις της νύχτας (εσπέρας, μεσονύχτιο και όρθρος) και τέσσερις της ημέρας (α΄ ώρα, γ΄ ώρα, στ΄ ώρα και θ΄ ώρα). Στη λειτουργική ζωή της Εκκλησίας, Όρθρος ονομάζεται η πρωινή ακολουθία που τελείται πριν από τη Θεία Λειτουργία, αν και μπορεί να τελεσθεί και ανεξάρτητα κατά τις πρωινές ώρες. Η Εκκλησία το πρωί ξεκινά τη λατρεία της με την ακολουθία του όρθρου, που είναι από τις αρχαιότερες στον χώρο της.

Παρακλητική: Παρακλητική ή μεγάλη Οκτώηχος είναι το βιβλίο που περιέχει τους ύμνους για τους Εσπερινούς, τους Όρθρους και τη Λειτουργία (των Τυπικών και των Μακαρισμών) κάθε ημέρας της εβδομάδας, στους οκτώ ήχους της εκκλησιαστικής μουσικής: Α΄, Β΄, Γ΄, Δ΄, πλάγιο Α΄, πλάγιο Β΄, βαρύ, πλάγιο Δ΄. Κάθε ήχος καλύπτει μια εβδομάδα ολόκληρη· έτσι η Παρακλητική καλύπτει οκτώ εβδομάδες, μετά τις οποίες επαναλαμβάνεται από την αρχή. Σε παράρτημα περιέχει τα 11 εωθινά αναστάσιμα εξαποστειλάρια με τα θεοτοκία τους, έργα τού Κωνσταντίνου Ζ΄ τού Πορφυρογγέννητου και τα 11 εωθινά ιδιόμελα, έργα τού Λέοντα ΣΤ΄ τού Σοφού (πατέρα τού προηγούμενου). Η Παρακλητική χρησιμοποιείται παράλληλα με τα 12 Μηναία, που περιέχουν τις ακίνητες εορτές τού έτους. Εκτός της Παρακλητικής, υπάρχει επίσης η απλή Οκτώηχος, που περιέχει μόνο τους ύμνους των Κυριακών κατά τους οκτώ Ήχους της Εκκλησιαστικής μουσικής.

Πεντηκοστάριο: Το Πεντηκοστάριον είναι ιερό λειτουργικό βιβλίο, του οποίου οι περιεχόμενοι ύμνοι ψάλλονται στις Ακολουθίες από την Κυριακή του Πάσχα μέχρι την Κυριακή των Αγίων Πάντων.

Τριώδιο: (α) Το Τριώδιο είναι ένα από τα λειτουργικά βιβλία της Ορθοδόξου Εκκλησίας, που περιλαμβάνει τους Ύμνους που πρέπει να ψαλλούν στις ακολουθίες από την Κυριακή τού Τελώνου και Φαρισαίου (αρχή της Αποκριάς) ως το Μεγάλο Σάββατο. Την περίοδο των δέκα (3+7) αυτών εβδομάδων οι Κανόνες περιέχουν τρεις ωδές και όχι εννέα ως συνήθως **(β)** Η περίοδος του Τριωδίου είναι εκκλησιαστική περίοδος δέκα εβδομάδων που ξεκινά από την

Κυριακή του Τελώνου και Φαρισαίου και φτάνει μέχρι και το Μεγάλο Σάββατο. Μέσα στην περίοδο αυτήν περιλαμβάνεται η Απόκρεω, η Μεγάλη Τεσσαρακοστή και η Μεγάλη Εβδομάδα. Οι τρεις πρώτες εβδομάδες αποτελούν την Απόκρεω· ακολουθούν έξι εβδομάδες νηστειών (Τεσσαρακοστή) και τέλος η Μεγάλη Εβδομάδα.

Την πρώτη εβδομάδα του Τριωδίου γίνεται «κατάλυσις εις πάντα», δηλαδή τρώγεται ελεύθερα κάθε φαγητό ακόμα και την Τετάρτη και την Παρασκευή. Για τον λόγο αυτόν ονομάζεται «ελεύθερη» ή «απολυτή».

Τη δεύτερη εβδομάδα γίνεται «κατάλυσις εις πάντα» όλες τις ημέρες εκτός της Τετάρτης και της Παρασκευής. Την Πέμπτη της δεύτερης εβδομάδας στην Ελλάδα υπάρχει το έθιμο της Τσικνοπέμπτης, κατά την οποία καταναλώνονται κρεατικά, δεδομένου ότι μετά

από τρεις ημέρες αρχίζει ουσιαστικά η νηστεία. Η εβδομάδα τελειώνει με το Ψυχοσάββατο.

Η τρίτη εβδομάδα είναι αυτή της Τυροφάγου ή Τυρινής, οπότε όλες τις ημέρες γίνεται κατάλυση σε όλα τα γαλακτοκομικά προϊόντα, του αβγού, των ψαριών και φυσικά του ελαιολάδου, απαγορεύεται όμως η κρεοφαγία. Από την τέταρτη εβδομάδα, με την Καθαρά Δευτέρα, αρχίζει η Μεγάλη Τεσσαρακοστή με την αυστηρότατη νηστεία της.

Ωδές: Οι «Ωδές» είναι οι μικρότερες ενότητες που αποτελούν τους «Κανόνες» Κάθε «Ωδή» (σημαίνει άσμα θρησκευτικό, από το ρήμα άδω) αποτελείται από τον «ειρμό», που είναι η πρώτη στροφή κάθε Ωδής και χρησιμεύει σαν υπόδειγμα και βάση των στροφών που ακολουθούν, τα λεγόμενα τροπάρια (τρέπονται σύμφωνα με τον ειρμό).

EYPETHPIA

ΕΥΡΕΤΗΡΙΑ

Ευρετήριο Εικόνων

Εικόνα 1. Εξώφυλλο του Τυπικόν κατά την τάξιν της του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας, εκδοθέν υπό	88
Εικόνα 2. Ανάτυπο (εξώφυλλο) από το Τεκμήριον 9 της Επιστημονικής Επετηρίδας του Τμήματος Αρχαιονομίας, Βιβλιοθηκονομίας και Μουσειολογίας του Ιονίου Πανεπιστημίου, στο οποίο βρίσκεται η σχετική εργασία των Πούλου & Ευσταθίου (2010).....	89

Ευρετήριο Όρων

Ελληνικοί

«Άξιον εστίν», ix, 22	Εξάψαλμο, viii, 3, 9
«Δι' ευχών», ix, 8, 9, 24	Επεξεργαστές, x, 33
«Είδομεν το Φως», ix, 23	Εσπέρια Απόστιχα, viii, 6
«Είη το όνομα Κυρίου», ix, 24	Εσπέρια Στιχηρά, viii, 3
«Ευλογία Κυρίου», ix, 24	Εσπερινός, viii, x, 2, 50
«Θεός Κύριος», 4, 9, 10	Εσπέριο Δοξαστικό, viii, 4
Ακολουθία, v, x, xiii, 17, 38, 50	ετικέτες, ix, 29, 30, 35
Αλληλούια, ix, 10, 18, 21	Ευαγγέλιο, ix, 11, 21, 35
Αναγνώσματα του Εσπερινού, viii, 5	Ευλογητάρια, viii, 11
Αναλυτές, x, 34	Εωθινό Ευαγγέλιο, ix, 14, 15
Αντίφωνα, ix, 4, 11, 18	Η Θ' Ώρα, viii, 2
Απόλυση, viii, 2, 6, 7, 8, 9, 24	Θ' Ώρα, 2
Απολυτικά, viii, ix, 4, 7, 10, 19, 23	Θεία Λειτουργία, ix, x, 18, 8, 35, 36, 86, 91
Απολυτικό, ix, 2, 4, 7, 9, 17, 19, 23	Θεοτοκίο, ix, 4, 6, 7, 9, 11, 13, 16, 17
Απόστολος, ix, 21, 22	Ιδιότητα, ix, 30, 31
Αρτοκλασία, viii, 5, 7, 24	Κάθισμα Γ' Ωδής, ix, 13
Γραφική αναπαράσταση, x, 38	Κάθισμα του Ψαλτηρίου, viii, 3
δεδομένα, ix, 25, 26, 27, 28, 31, 34, 38	Καθίσματα, viii, 4, 10, 11
Δοξαστικό Αίνων, ix, 15, 16	Κανόνες, viii, ix, 4, 11, 12, 29, 30, 31, 32, 35
Δοξαστικό των Αποστίχων, viii, 6	Καταβασίες, ix, 13, 14
Δοξολογία, ix, 17, 83	Κοινωνικό, ix, 22
Εισοδικά, ix, 18	
Εξαποστειλάρια, ix, 4, 14, 15	

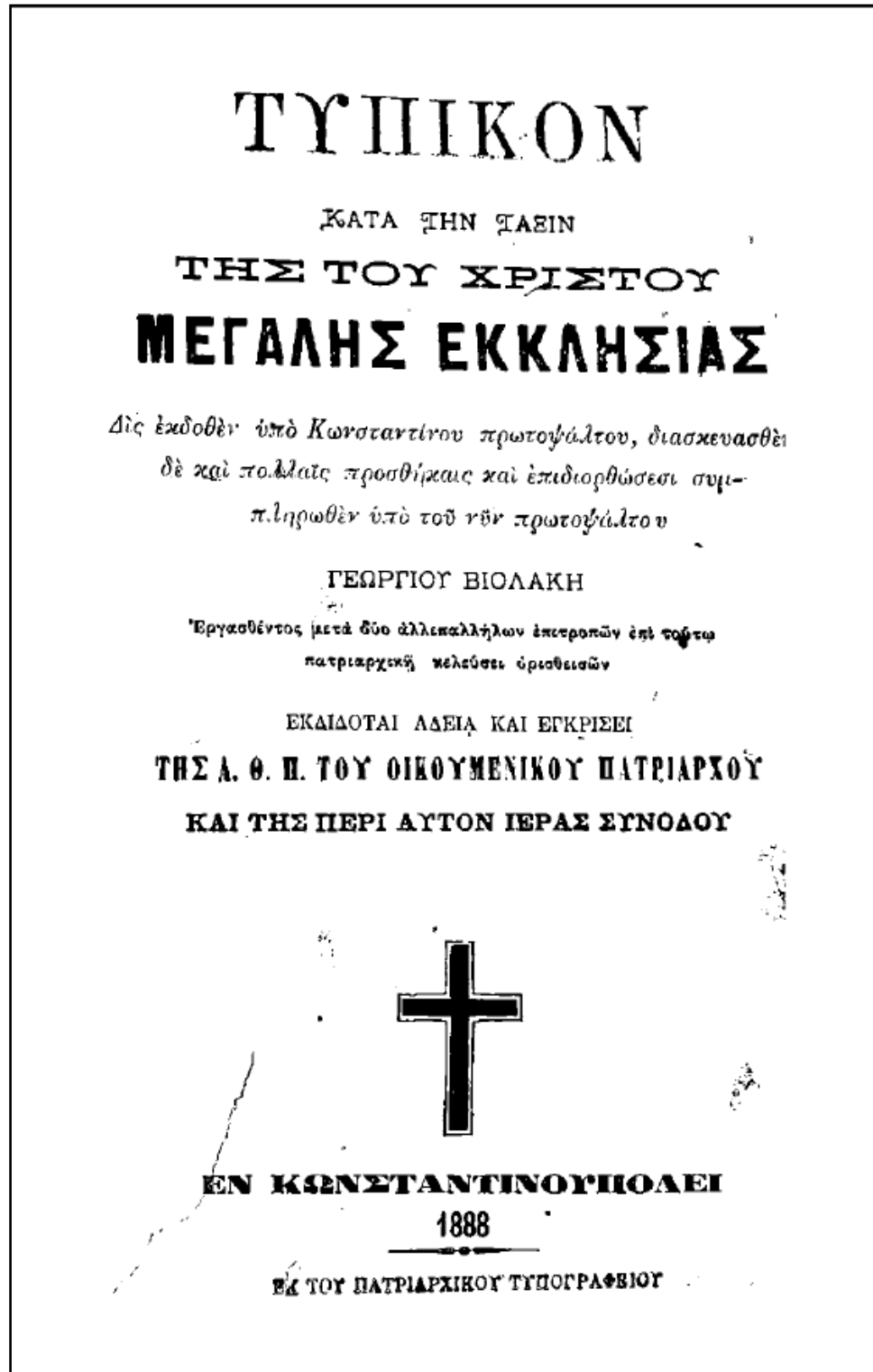
Κοντάκιο, ix, 2, 13, 19, 20
Κωδικοποίηση, ix, 28
Μακαρισμοί, ix, 2, 18
Μεσονυκτικό, viii, 8
Μεταδεδομένα, v, ix, xiii, 25
Νυν Απολύεις, viii, 6
Οίκος, ix, 13
Οντότητες, 31
Ὅρθρος, viii, 8
Προκαθορισμένος Τύπος Εγγράφου, x, 36, 8
προκείμενο του Εσπερινού, viii, 5
Προοιμιακός Ψαλμός, 3
Πρότυπα μεταδεδομένων, ix, 26
ΡΜ΄ Ψαλμό, viii, 3
Στάση του Ψαλτηρίου, viii, 3
Στιχηρά Αίνων, ix, 15
Στίχοι, viii, 12, 22
Στιχολογία Θ΄ Ωδής, ix, 11, 14
Στοιχεία, v, ix, 26, 30
Τρισάγιο, viii, ix, 6, 8, 9, 21
Τυπικά, ix, 18, 22
Χερουβικός Ὕμνος, ix, 22
Ψαλτήρι, viii, 10

Ξενόγλωσσοι

DOM, ix, 33
DTD, v, vi, vii, ix, xii, xiii, 26, 27, 32, 33, 34, 38, 40
ELEMENT, 32, 33, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16
PCDATA, 32, 33, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16
XML, v, vi, vii, ix, x, xii, xiii, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 8, 38, 40, 41

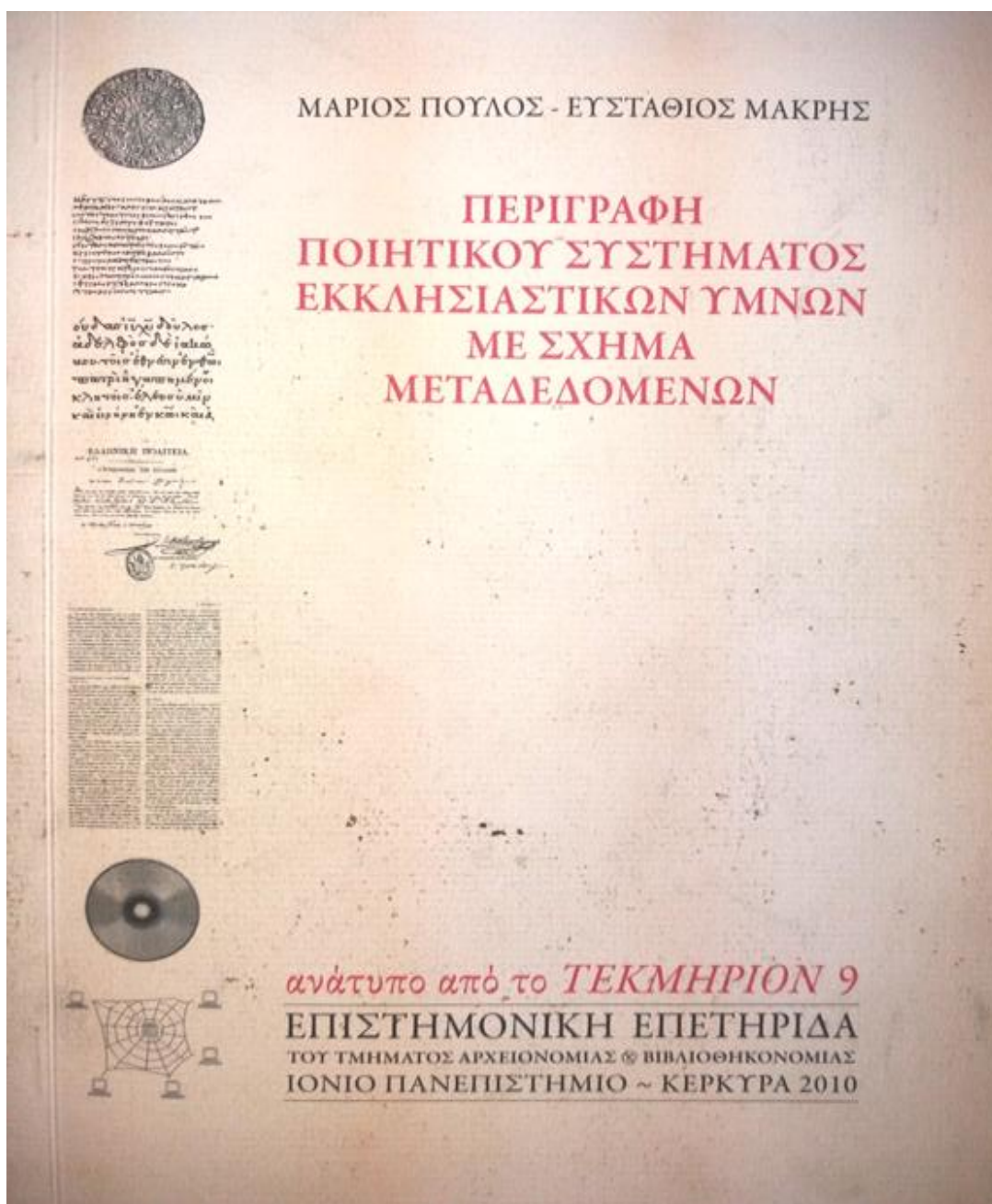
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α: Τυπικόν κατά την τάξιν της του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας
(Εξώφυλλο)

Εικόνα 1. Εξώφυλλο του Τυπικόν κατά την τάξιν της του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας, εκδοθέν υπό Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου και διασκευασθέντος και συμπληρούμενου υπό πρωτοψάλτου Γεωργίου Βιολάκη

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β: Ανάτυπο (εξώφυλλο) από το Τεκμήριον 9 της Επιστημονικής Επετηρίδας του Τμήματος Αρχειονομίας, Βιβλιοθηκονομίας και Μουσειολογίας του Ιονίου Πανεπιστημίου

Εικόνα 2. Ανάτυπο (εξώφυλλο) από το Τεκμήριον 9 της Επιστημονικής Επετηρίδας του Τμήματος Αρχειονομίας, Βιβλιοθηκονομίας και Μουσειολογίας του Ιονίου Πανεπιστημίου, στο οποίο βρίσκεται η σχετική εργασία των Πούλου & Ευσταθίου (2010)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ: Ακολουθία τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Σπυρίδωνος

Εσπερινός

12 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

† Σπυρίδωνος Τριμυθοῦντος τοῦ θαυματουργοῦ (†348).
Ἰωάννου ὁσίου, ἐπισκόπου Ζιχνῶν (†1333).

Ὁ Ἱερεύς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ
ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103)

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.
Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.
Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς
φλόγα.
Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος.
Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.
Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνάμεσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.
Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι
φωνήν.
Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται
ἡ γῆ.
Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
 Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
 Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.
 Ἐποίησε σελήνην εἰς καιροῦς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
 Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
 Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
 Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
 Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως
 ἐσπέρας.
 Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς
 κτίσεώς σου.
 Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα
 μικρὰ μετὰ μεγάλων.
 Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
 Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου
 αὐτοῖς συλλέξουσιν.
 Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος
 ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.
 Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν
 ἐπιστρέψουσιν.
 Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινεῖς τὸ πρόσωπον τῆς
 γῆς.
 Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις
 αὐτοῦ.
 Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ
 καπνίζονται.
 Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
 Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
 Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.
 Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
 Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.
Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν ...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ’).

Ἦ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, **δόξασοι.**

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. (**Κύριε ἐλέησον**)

Ὑπὲρ τῆς ἁνθθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων του Θεοῦ
 Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπέρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπέρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπέρ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπέρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπέρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Χορός: Σοὶ Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ α' χορός: Ἀμήν.

Στιχολογοῦμεν τὴν α' Στάσιν τοῦ Μακάριος ἀνὴρ.

Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν Στίχους C ‘ καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ Προσόμοια δευτεροῦντες αὐτά.

ὁ α' χορός

Ἦχος πλ.α ‘ Ψαλμὸς ρμ’ (140)

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

ὁ β' χορός

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἐσπερινή εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

ὁ α' χορός

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

ὁ β' χορός

Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.

ὁ α' χορός

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

ὁ β' χορός

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.

ὁ α' χορός

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

ὁ β' χορός

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν ὥσει πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὅσα αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.

ὁ α' χορός

Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου.

ὁ β' χορός

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

ὁ α' χορός

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

Ψαλμὸς ρμα' (141)**ὁ β' χορός**

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

ὁ α' χορός

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλιψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.

ὁ β' χορός

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου.

ὁ α' χορός

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἣ ἐπορευόμην, ἔκρυσαν παγίδα μοι.

ὁ β' χορός

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

ὁ α' χορός

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

ὁ β' χορός

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων.

ὁ α' χορός

Πρόσχευ πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.

ὁ β' χορός

Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

ὁ α' χορός

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

ὁ β' χορός

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι.

ὁ α' χορός

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

ὁ β' χορός

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

ὁ α' χορός

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Χαίροις ἀσκητικῶν

Χαίροις Ἀρχιερέων Κανόν, τῆς Ἐκκλησίας ἀδιάσειστον ἔρεισμα, τὸ κλέος τῶν Ὁρθοδόξων, ἡ τῶν θαυμάτων πηγὴ, τῆς ἀγάπης ρεῖθρον μὴ κενούμενον, φωστὴρ ὁ πολύφωτος, τὸ τοῦ Πνεύματος ὄργανον, ὁ νοῦς ὁ θεῖος, ὁ πραῦς καὶ ἀκέραιος, ὁ ἀπλότητι, ἀληθεῖ καλλυνόμενος· Ἄνθρωπε ἐπουράνιε, ἐπίγειε Ἄγγελε, τοῦ ἀμπελῶνος ἐργάτα, ὁ τοῦ Χριστοῦ φίλος γνήσιος, αὐτὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

ὁ β' χορός

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Χαίροις Ἀρχιερέων Κανών...

ὁ α' χορός

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Πρᾶος καὶ κληρονόμος τῆς γῆς, σὺ τῶν πραέων ἀληθῶς ἀναδέδειξαι, Σπυρίδων Πατέρων δόξα, ὁ ταῖς νευραῖς τῶν σοφῶν, καὶ ἀπλῶν σου λόγων, θεία χάριτι, ἐχθρόν τὸν παμπόνηρον, καὶ παράφρονα Ἄρειον, ἐναποπνίξας, καὶ τὸ δόγμα τὸ ἔνθεον, καὶ σωτήριον, ἀνυψώσας ἐν Πνεύματι, πάντας τοὺς ὀρθοδόξους τε, φωτίσας τρανότατα, ἕνα δοξάζειν τὸν Λόγον, ὡς ἀληθῶς ὁμοούσιον, Πατρὶ προανάρχῳ, παρεχόμενον τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

ὁ β' χορός

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλή παρ' αὐτῷ, λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρῶσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Πρᾶος καὶ κληρονόμος τῆς γῆς...

ὁ α' χορός

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Πάθη ἀπονεκρώσας σαρκός, νεκρούς ἐν χάριτι Θεοῦ ἐξανέστησας, καὶ ὄφιν χρυσοῦν εἰργάσω, καὶ ποταμοῦ τὰς ὀρμάς, προσευχῇ σου Πάτερ ἐχαλίνωσας, νυκτὸς Βασιλεῖ δέ, ἐπιφανεῖς κινδυνεύοντι, τοῦτον ἰάσω, τῇ καθ' ὕπαρ ἐγγύτητι, τοῦ Κυρίου σε, παραδόξως δοξάζοντος· Ὅθεν μεγαλοφώνως σου, τὴν μνήμην γεραίρομεν, καὶ τῶν λειψάνων Σπυρίδων, τὴν ἱερὰν θήκην σέβομεν, ἐξ ἧς ἀναβλύζεις, ἱαμάτων θεῖα ρεῖθρα, καὶ μέγα ἔλεος.

ὁ β' χορός

Στίχ. ς'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Πάθη ἀπονεκρώσας σαρκός...

ὁ α' χορός

Δόξα Πατρί...

Ἦχος α'

Ἀνατολίου

Ὅσπερ Πάτερ μακάριε, Σπυρίδων σοφέ, τὴν νεκρὰν ὥσπερ ζῶσαν, ἐπηρώτας δι' ἀγάπην Θεοῦ, ὅφιν δὲ μετέβαλες εἰς χρυσόν, ὁ πενίαν ἀσκῶν· ῥύσιν δὲ ἐπέσχες ποταμοῦ, συμπαθήσας λαῶ, Βασιλεῖ δὲ παρέστης ἰατὴρ, τῇ προνοίᾳ Θεοῦ· νεκροὺς δὲ ἄλιν ἡγείρας, ὡς αὐτοῦ μαθητῆς, τὴν πίστιν δὲ ἐτράνωσας, ἀναμέσον Πατέρων πολλῶν. Πάντα οὖν ἰσχύων ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί σε Χριστῷ, αὐτὸν καὶ νῦν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ὁ β' χορός

Καὶ νῦν...Προεόρτιον

Ἦχος πλ.β'

Σπήλαιον εὐτρεπίζου· ἡ Ἀμνὰς γὰρ ἦκει, ἔμβρυον φέρουσα Χριστόν. Φάτνη δὲ ὑποδέχου, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα τῆς ἀλόγου πράξεως, ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φρικτόν, καὶ Μάγοι ἐκ Περσίδος, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν, τῷ Βασιλεῖ προσάξατε· ὅτι ὥφθη Κύριος ἐκ Παρθένου Μητρός, ὃν περ καὶ κύψασα, δουλικῶς ἡ Μήτηρ προσεκύνησε, καὶ προσεφθέγγατο τῷ ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς. Πῶς ἐνεσπάρης μοι, ἢ πῶς μοι ἐνεφύης, **ὁ λυτρωτὴς μου καὶ Θεός;**

Εἵσοδος.

Σοφία Ὁρθοί !

Ἦχος β'

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἑσπέρας Προκείμενον

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας

Ἦχος β'

ὁ α' χορός

Τὸ ἔλεός σου, Κύριε, καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

ὁ β' χορός

Τὸ ἔλεός σου, Κύριε, καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

ὁ α' χορός

Στίχ. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον γλότης, ἐκεῖ με κατεσκήνωσε.

Τὸ ἔλεός σου, Κύριε, καταδιώξει με, **πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.**

καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. 10, 7 & 3, 13-16 & ἐκλογή)

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ, Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ θνητός, ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιώτερα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν, οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν· εὐγνωστός ἐστι πᾶσι τοῖς ἐγγίζουσιν αὐτήν, πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὦ τέκνα· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἡ Σοφία κατεσκεύασα βουλήν καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν, ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχὺς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὕρησουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὕρισκousι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πλησθῆσεσθε Πνεύματος.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. 10, 31-32 & 11, 1-12)

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, γλῶσσα δὲ ἀδίκου ἐξολεῖται· Χεῖλη ἀνδρῶν δικαίων ἐπίστανται χάριτας, στόμα δὲ ἀσεβῶν καταστρέφεται. Ζυγοὶ δόλιοι βδέλυγμα ἐνώπιον Κυρίου, στάθμιον δὲ δίκαιον δεκτὸν αὐτῷ. Οὗ ἔαν εἰσέλθῃ ὕβρις, ἐκεῖ καὶ ἀτιμία, στόμα δὲ ταπεινῶν μελετᾷ σοφίαν. Τελειότης εὐθέων ὁδηγήσει αὐτούς, καὶ ὑποσκελισμὸς ἀθετούντων προνομεύσει αὐτούς, Οὐκ ὠφελήσει ὑπάρχοντα ἐν ἡμέρᾳ θυμοῦ, δικαιοσύνη δὲ ρύσεται ἀπὸ θανάτου. Αποθανῶν δίκαιος ἔλιπε μετὰμελον· πρόχειρος δὲ γίνεται καὶ ἐπίχαρτος ἀσεβῶν ἀπώλεια. Δικαιοσύνη ἀμώμου ὀρθοτομεῖ ὁδοὺς, ἀσέβεια δὲ περιπίπτει ἀδικία. Δικαιοσύνη ἀνδρῶν ὀρθῶν ρύσεται αὐτούς, τῇ δὲ ἀβουλία ἀλίσκονται παράνομοι. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου οὐκ ὄλλυται ἐλπίς, τὸ δὲ καύχημα τῶν ἀσεβῶν ὄλλυται. Δίκαιος ἐκ θήρας ἐκδύνει, ἀντ' αὐτοῦ δὲ παραδίδεται ὁ ἀσεβής. Ἐν στόματι ἀσεβῶν παγὶς πολίταις, αἴσθησις δὲ δικαίων εὐοδος. Ἐν ἀγαθοῖς δικαίων κατώρθωται πόλις, καὶ ἐν ἀπωλείᾳ ἀσεβῶν ἀγαλλίαμα. Ἐν εὐλογίᾳ εὐθέων ὑψωθήσεται πόλις, στόματι δὲ ἀσεβῶν κατασκαφήσεται. Μυκτηρίζει πολίτας ἐνδεὴς φρενῶν, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἡσυχίαν ἄγει.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. 4, 7-15)

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἄρεστή γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας, οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

ὁ διάκονος:

Εἵπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἵπωμεν.

Κύριε ἐλέησον. (ἅπαξ)

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον. (ἅπαξ)

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμῃ, πόλει ἢ νήσῳ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε ἐλέησον (ἅπαξ)

Ὅτι ἐλέημων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ’ ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε. δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισον μὲ τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ α΄ χορός: Ἀμήν.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ β΄ χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ α΄ χορός: Σοί, Κύριε.

ἡ Εὐχή μυστικῶς

Ἱερεύς: Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανούς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιланθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλάς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας· οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

ὁ Ἱερεύς: Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀπόστιχα

Στιχηρὰ προσόμοια

Ἦχος α΄

ὁ α΄ χορός

Νεφέλην σε φωτὸς

Πανήγυρις φαιδρά, ἱερὰ πανδαισία, δεῦτε πιστοὶ μεθέξωμεν· Σπυρίδων καὶ γὰρ ἡμᾶς συγκαλεῖται, ἐστιάτωρ ὢν πνευματικός, οὗ ἡ τράπεζα θεία, ἡδέα τὰ θαύματα, αἱ πράξεις ἀθάνατοι, αὐτοῦ μιμησώμεθα τὸ πρᾶον, τὸ ἄκακον, τὸ ἀπλοῦν, τὸ φιλάνθρωπον, τὸ περὶ πάντα σοφόν, ἐν οἷς ἐν Ἀρχιερεῦσιν, ὡς φῶς ἐξέλαμψε.

ὁ β΄ χορός

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Μεγίστων ποιητής, ἀρετῶν καὶ θαυμάτων, ἀνεδείχθης Σπυρίδων σοφέ, ταῖς μέν σου καταφαιδρύνας τὸν βίον, ὑπὲρ φέγγος τὸ ἡλιακόν, τοῖς δὲ καταλαμπρύνας, κόσμον τὸν περίγειον, ὑπὲρ ἀστραπᾶς οὐρανοῦ, ἀμφοῖν ὡραιότερος, δεικνύμενος Ὅσιε, τοῖς προσφεύγουσιν ἐν πίστει, ταῖς προστασίαις σου.

ὁ α΄ χορός

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὅσιοι σου ἀγαλλιάσονται.

Ἦ θαύματος φρικτοῦ! ἢ νεκρὰ πυθομένῳ, φωνὴν ζῶσάν σοι δέδωκεν, ὁ ῥοῦς δὲ τοῦ ποταμοῦ ἀνεστάλη, διὰ λόγου σου προστακτικοῦ, ἢ τοῦ Ἀνακτος νόσος, εὐχῇ σου φυγαδεύεται, ὁ ὄφις εἰς εἶδος χρυσοῦ ἀντιμετηλλάττετο, νεκροὶ ἐξηγέρθησαν· ἐνήργει γὰρ ἐν σοὶ ὁ Χριστός, Σπυρίδων Ἱερουργέ, ὁ τῆς Τριάδος τὸ δόγμα, ἀνακηρύξας τρανῶς.

ὁ β' χορός

Δόξα Πατρί... Ἦχος β'

Γερμανοῦ

Ἱεραρχῶν τὸ θεῖον κειμήλιον, Πάτερ Ὅσιε, Σπυρίδων σοφέ, ἐν ἀρεταῖς ἀναδέδειξαι· ὅθεν τῆς Ἐκκλησίας προστάτης γενόμενος, αἵρεσιάρχας ἐξώθησας, καὶ τοῦ Ἀρείου τὸ βλάσφημον, συνοδικῶς εἰς γῆν κατηδάφισας· διὸ θαυματουργῶν ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ τὸν Σωτῆρα ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ὁ α' χορός

Καὶ νῦν... Ἦχος ὁ αὐτός, Προεόρτιον

Ἰδοὺ καιρὸς ἤγγικε τῆς σωτηρίας ἡμῶν· Εὐτρεπίζου Σπήλαιον, ἢ Παρθένος ἐγγίξει τοῦ τεκεῖν· Βηθλεὲμ γῆ, Ἰούδα, τέρπου καὶ ἀγάλλου, ὅτι ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν, ὁ Κύριος ἡμῶν. Ἀκούσατε ὄρη καὶ βουνοί, καὶ τὰ περὶ χώρα τῆς Ἰουδαίας, ὅτι ἔρχεται Χριστός, ἵνα σώσῃ ὃν ἐπλασεν ἄνθρωπον, ὡς **φιλόανθρωπος**.

ὁ προεστὼς: Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων των λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Ὁ Ἀναγνώστης:

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου
Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ ἱερεύς:

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ὁ α' χορὸς

Ἀπολυτίκιον Ἦχος α'

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος, καὶ θαυματουργὸς θεοφόρε, Σπυρίδων Πατὴρ ἡμῶν· διὸ νεκρᾷ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, καὶ ὄφιν εἰς χρυσοῦν μετέβαλες· καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς ἀγίας σου εὐχάς, Ἀγγέλους ἔσχες συλλειτουργοῦντάς σοι Ἱερώτατε· Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι, δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

ὁ β' χορὸς

Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν... Θεοτοκίον ὁ αὐτὸς

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης· ἐν σοὶ τῇ ἀγία κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυὶδ, ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί, δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ, δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς **διὰ τοῦ τόκου σου.**

Ἀπόλυσις

Ἱερεὺς: Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν...

Ὁρθρος**12 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ****ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ****Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,...****Συναπτή μεγάλη καὶ ἡ Ἐκφώνησις****Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...****Ἦχος α΄****ὁ α΄ χορὸς****Ἀμήν.****Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.****ὁ β΄ χορὸς****Στίχ. α΄.** Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.**Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...****ὁ α΄ χορὸς****Στίχ. β΄.** Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς,**Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...****ὁ β΄ χορὸς****Στίχ. γ΄.** Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.**Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...****Ἀπολυτίκιον Ἦχος α΄****Τοῦ λίθου σφραγισθέντος**

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος, καὶ θαυματουργὸς θεοφόρε Σπυρίδων Πατὴρ ἡμῶν διὸ νεκρᾷ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, καὶ ὄφιν εἰς χρυσοῦν μετέβαλες καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς ἀγίας σου εὐχάς, Ἀγγέλους ἔσχες συλλειτουργοῦντάς σοι Ἱερώτατε. Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, πᾶσιν ἰάματα.

ὁ β' χορὸς

Δόξα Πατρὶ...

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης...

ὁ α' χορὸς

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἁγίᾳ κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυΐδ, ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου, Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί, δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ, δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, **διὰ τοῦ τόκου σου.**

Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἑκφώνησις

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος γ' – Τὴν ὠραιότητα

ὁ α' χορὸς

Ὅφιν μετέβαλες, εἰς χρυσὸν Ἄγιε, καὶ ταῖς τῶν λόγων σου, νευραῖς ἀπέπνιξας, τὸν δυσσεβῆ καὶ πονηρόν, Ἄρειον θεοφόρε Βασιλεῖ δὲ γέγονας, ἱατρὸς παναοίδιμε, καὶ νεκροὺς ἐξήγειρας, Δαίμονάς τε ἀπήλασας διό σου συνελθόντες ὑμνοῦμεν, Ἱεράρχα, τὴν μνήμην τὴν πάντιμον.

ὁ β' χορὸς

Δόξα Πατρὶ...

Ὅφιν μετέβαλες...

ὁ α' χορὸς

Καὶ νῦν... Προεόρτιον

Χαρᾶς πεπλήρωνται, πάντα τὰ πέρατα, ἡ Θεοτόκος γάρ, γεννᾶν ἐπείγεται, τὸν Βασιλέα τοῦ παντός, ὃ θαύματος ἀνερμηνεύτου! Ἀρχεται ὁ ἄναρχος καὶ σαρκοῦται ὁ ἄσαρκος. Σπῆλαιον εἰσδέχεται τὸν συνέχοντα ἅπαντα. Ἡ Βηθλεὲμ ἀγάλλου, καὶ χόρευε ἡ κτίσις, ἡμέραν Προεόρτιον.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα

ὁ β' χορὸς

Ἦχος δ' Ταχὺ προκατάλαβε

Τοῖς λόγοις ἐκόσμησας, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, τοῖς ἔργοις ἐτίμησας, τὰ κατ' εἰκόνα Θεοῦ, Σπυρίδων μακάριε' ἔλαμψας ἐν τῷ κόσμῳ, τῇ ἐν σοὶ σωφροσύνῃ, χάριτας ἱαμάτων, ἀπαστράπτων τοῖς πᾶσι, διὸ καὶ ἐορτάζομεν πίστει τὴν μνήμην σου.

ὁ α' χορὸς

Δόξα Πατρὶ...

Τοῖς λόγοις ἐκόσμησας,...

ὁ β' χορὸς

Καὶ νῦν... Προεόρτιον

Παρθένοι προεξάρξατε, τῇ τῆς Παρθένου χαρᾷ, μητέρες αἰνέσατε, τὴν προπομπὴν τῆς Μητρός, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν' Μάγοι σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, σὺν ἡμῖν οἱ Ποιμένες' ἔρχεται γὰρ ἐν πόλει, Βηθλεὲμ τοῦ γεννηῆσαι. Αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις, σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα

ὁ α' χορὸς

Ἦχος πλ. δ' – Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἀνακτόροις καὶ μύσταις θεοπρεπῶς, ἐν συλλόγῳ πανσέπτῳ φιλοσοφῶν, τρανῶς διεσάφησας, τῆς Τριάδος τὴν δύναμιν, καὶ γὰρ κηρύττων ὥφθης, μονάδα θεότητος, καὶ ἐν μιᾷ οὐσίᾳ σαφῶς ἐδογματίσας, ὅθεν ὑπὲρ λόγον, κατ' ἐπίπνοιαν θείαν, καθεῖλες τὸν φλύαρον, τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος, Ἱεράρχα θεσπέσιε' Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

ὁ β' χορὸς

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον, ὅμοιον

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε τοῦ Θεοῦ, Χαῖρε Κόρη Καθέδρα βασιλική, Κλίνη πορφυρόστρωτε, χρυσοπόρφυρε Θάλαμε, Χλαμὺς ἀλουργόχροε, τιμαλφέστατον Τέμενος, ἀστραπηφόρον Ἄρμα, Λυχνία πολύφωτε. Χαῖρε Θεοτόκε, δωδεκάτειχε Πόλις, καὶ Πύλη χρυσήλατε, καὶ Παστὰς ἀγλαόμορφε, ἀγλαόχρυσε Τράπεζα, θεοκόσμητον Σκηνώμα. Χαῖρε ἑνδοξε Νύμφη ἡλιοστάλακτε. Χαῖρε μόνη ψυχῆς μου εὐπρέπεια.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἦχου.

ὁ α' χορὸς

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθῃ, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου.

ὁ β' χορός

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου.

ὁ α' χορός

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ὥς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι.

ὁ β' χορός

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ὥς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι.

Δόξα Πατρὶ...

Ἁγίῳ Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ Μονάδι ἱεροκρυφίως.

ὁ β' χορός**Καὶ νῦν...**

Ἁγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον Ἦχος δ'**ὁ α' χορός**

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

ὁ β' χορός

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

ὁ α' χορός

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Τάξις Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου

Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ὁ α' χορὸς

Κύριε ἐλέησον

Ίερεὺς: Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν ἁγίοις ἐπαναπαύη,...

ὁ α΄ χορὸς

Ἦχος β΄

Ἀμήν. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

ὁ β΄ χορὸς

ὁ α΄ χορὸς

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

ὁ α΄ χορὸς

Αἰνεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...

ὁ α΄ χορὸς

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Διάκονος: Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ίερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

ὁ β΄ Χορὸς:

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ίερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα

Διάκονος: Πρόσχωμεν.

ὁ α΄ χορὸς

Δόξα Σοι Κύριε, δόξα Σοι.

Εὐαγγέλιον

(Ἰω. ι' 1-9)

ὁ Ίερεὺς: Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Ἀμήν ἀμήν λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος κλέπτης ἐστὶ καὶ ληστής· ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας ποιμὴν ἐστὶ τῶν προβάτων. Τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει, καὶ τὰ ἴδια πρόβατα καλεῖ κατ' ὄνομα καὶ ἐξάγει αὐτά. Καὶ ὅταν τὰ ἴδια πρόβατα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ

ἀκολουθεῖ, ὅτι οἶδασι τὴν φωνὴν αὐτοῦ· Ἀλλοτρίω δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσωσιν, ἀλλὰ φεύξονται ἀπ’ αὐτοῦ, ὅτι οὐκ οἶδασι τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν. Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν ἃ ἐλάλει αὐτοῖς. Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων. Πάντες ὅσοι ἤλθον πρὸ ἐμοῦ, κλέπται εἰσὶ καὶ λησταί· ἀλλ’ οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα. Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· δι’ ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται, καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὐρήσει.

ὁ α΄ χορὸς

Δόξα Σοι Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Ν΄ ψαλμὸς χῦμα

ὁ α΄ χορὸς

Δόξα Πατρὶ... Ἦχος β΄

Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

ὁ β΄ χορὸς

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

ὁ α΄ χορὸς

Καὶ τὸ Ἰδιόμελον

Ἦχος πλ. β΄

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Πατέρων ἀγλαΐσμα, Σπυρίδων σοφέ, καὶ ἀκροθίνιον, τῇ τῶν θαυμάτων σου αἴγλη, τῆς οἰκουμένης φωτίζων τὰ πέρατα, καὶ τῆς Ἀρείου λύσεως καθαιρέτης φανείς, τὸν Σωτῆρα ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαὸν σου... Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

KANONEΣ

τῆς Θεοτόκου

ὥδῃ α΄ Ἦχος πλ. δ΄

ὁ α΄ χορὸς

Ἐγρὰν διοδεύσας ὥσει ξηράν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ὕσσωμεν.

ὁ β' χορὸς

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν, ὦ Μήτηρ τοῦ Λόγου καὶ Παρθέने, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

ὁ α' χορὸς

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παθῶν με ταραττουσι προσβολαί, πολλῆς ἄθυμίας, ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχὴν, εἰρήνευσον, Κόρη, τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, Πανάμωμε.

ὁ β' χορὸς

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ, Παρθέने, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν, σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

ὁ α' χορὸς

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξιώσον, μόνη Θεομήτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

ὁ β' χορὸς

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν θλίψει με ὄντα καὶ συμφορᾷ, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας μόνη Ἀγνή, ἀξιώσον ὅπως σε δοξάζω, τὴν θεοδόξαστον καὶ ὑπεράμωμον.

Τοῦ Ἀγίου

ὥδῃ α' Ἦχος β'

ὁ α' χορὸς

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε

Τῶν πράξεων γῆν καταλαβών, Πάτερ ὡς πρατότατος, καὶ συμπαθὴς καὶ καθαρὸς γενόμενος, τὸν ἐπανιστάμενον, τῇ καρδίᾳ μου, καταπράυνον κλύδωνα ὅπως ἐν γαλήνῃ, θείᾳ γεγονῶς ἀνευφημήσω σε.

ὁ β' χορὸς

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γεωργίαις θείαις τὴν ψυχὴν, Πάτερ καθηράμενος, θεοειδὴς Σπυρίδων ἐχρημάτισας, καὶ τοῦ θείου Πνεύματος, τὴν ὑπέρλαμπρον κατεπλούτησας ἔλλαμψιν ὅθεν καταυγάζεις, τοὺς εἰλικρινῶς σε μακαρίζοντας.

ὁ α' χορὸς

Δόξα Πατρὶ...

Ἐκ ποιμνίων ὥσπερ τὸν Δαυῖδ, σὲ ἀναλαβόμενος, ὁ Πλαστοουργός, λογικῆς ποιμένης ἔθετο ποιμένα πανάριστον, τῇ ἀπλότητι καὶ πραότητι λάμποντα, καὶ τῇ ἀκακίᾳ, ὅσιν ποιμὴν καλλωπιζόμενον.

ὁ β' χορὸς

Καὶ νῦν...Θεοτοκίον

Παναγία ἄχραντε Ἀγνή, φώτισον, ἀγιάσον, τὸν λογισμόν, καὶ τὴν ψυχὴν μου δέομαι, τὰ νέφη σκεδάζουσα, τῆς ἀγνοίας μου, καὶ τοῦ σκότους ἐξαίρουσα, τοῦ τῆς ἀμαρτίας, ὅπως κατὰ χρέος μακαρίζω σε.

τῆς Θεοτόκου

ὥδὴ γ'

ὁ α' χορὸς

Ὁ Εἰρμὸς

Οὐρανίας ἀψῖδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σὺ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

ὁ β' χορὸς

Οὐρανίας ἀψῖδος,...

ὁ α' χορὸς

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθιμι, Σέ, Θεογεννήτορ, Παρθένε, σὺ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

ὁ β' χορὸς

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰκετεύω, Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου, σὺ γάρ, Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη πανάχραντε.

ὁ α' χορὸς

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον, πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατόν ἐν ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

ὁ β' χορὸς

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαλεπαῖς ἀρρώστiais, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ, Παρθένε, σύ μοι βοήθησον, τῶν ἱαμάτων γάρ, ἀνελλιπῇ σε γινώσκω, θησαυρόν, Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Τοῦ Ἀγίου

Ὡδὴ γ'

ὁ α' χορὸς

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως

Τὸν νοῦν σου ἀπαθείᾳ καταλαμπρύνας, καὶ θείᾳ ταπεινώσει καθωραΐσας, χαρίσματα τοῦ Πνεύματος ὑπεδέξω, διώκειν πνεύματα, λύειν νοσήματα, τῶν πιστῶς τιμώντων σε Ἱερώτατε.

ὁ β' χορὸς

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν ὄφιν τὸν ἀρχέκακον ἀποκτείνας, τὸν τρόπον τὸν φιλάργυρον συμπατήσας, οἰκτείρων τὸν δεόμενον Ἱεράρχα, ὄφιν μετέβαλες, χρυσοῦν εἰς κόσμιον, ἱεραῖς ἐντεύξεσι Πάτερ Ὅσιε.

ὁ α' χορὸς

Δόξα Πατρί...

Ἀνήλθες πρὸς τὸ ὄρος τῆς θεωρίας, εἰσέδυσ εἰς τὸν γνόφον τῆς ἀπαθείας, πλαξὶ δὲ τῆς καρδίας σου εἰσεδέξω, Νόμον σωτήριον, ὡς ἱερώτατος, καὶ θεράπων γνήσιος τοῦ Δεσπότη σου.

ὁ β' χορὸς

Καὶ νῦν...Θεοτοκίον

Θεράπευσον τὰ τραύματα τῆς ψυχῆς μου, τὸν νοῦν μου σκοτιζόμενον ἀμελείᾳ, Θεόνυμφε καταύγασον, ἵνα ψάλλω, οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος ὡς σὺ Πανάμωμε, καὶ οὐκ ἔστιν ἄχραντος, πλήν σου Δέσποινα.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἑκφώνησις

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ὁ β' χορὸς

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ'

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἐκ ποιμνίων προβάτων τὴν τοῦ Χριστοῦ, Ἐκκλησίαν ποιμαίνειν προχειρισθείς, ποιμὴν θεοπρόβλητος, σὺ Σπυρίδων ἀνέλαμψας, κακοδοξίας λύκους, ἐλάσας τοῖς λόγοις σου, ἐν εὐσεβείᾳ πόᾳ, αὐτὴν ἐκτρεφόμενος ὅθεν ἀναμέσον, θεοφόρων Πατέρων, τὴν πίστιν ἐτράνωσας, τῇ σοφίᾳ τοῦ Πνεύματος, Ἱεράρχα μακάριε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

ὁ α' χορὸς

Δόξα Πατρί.. Καὶ νῦν...

Προεόρτιον Ἦχος ὁ αὐτὸς

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς

Τῶν γενεθλίων τοῦ Χριστοῦ τὰ Προεόρτια, ἐπιτελοῦντες οἱ πιστοὶ πανηγυρίσωμεν, καὶ ἀξίως ἅπαντες προὑπαντήσωμεν, ὡς Μάγοι δωροφοροῦντες τὰς ἀρετάς, καὶ ἄδοντες τῶν Ἀγγέλων ἄσμα καινόν, τῷ ἐκ Κόρης θεόπαιδος, ἐν Βηθλεὲμ ἄνευ σποράς, γεννωμένῳ Θεῷ ἡμῶν, ὃν δοξάζει τὰ σύμπαντα.

τῆς Θεοτόκου

ὥδὴ δ'. Ἦχος πλ. δ'

ὁ β' χορὸς

Εἰσακήκοα, Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν θεότητα.

ὁ α' χορὸς

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν παθῶν μου τὸν τάραχον, ἢ τὸν κυβερνήτην τεκοῦσα Κύριον, καὶ τὸν κλύδωνα κατεύνασον, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, Θεονύμφευτε.

ὁ β' χορὸς

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐσπλαγχνίας τὴν ἄβυσσον, ἐπικαλουμένῳ τῆς σῆς παράσχου μοι, ἢ τὸν εὐσπλαγχνον κυήσασα, καὶ Σωτῆρα πάντων, τῶν ὑμνούντων σε.

ὁ α' χορὸς

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀπολαύοντες, Πάναγνε, τῶν σῶν δωρημάτων εὐχαριστήριον, ἀναμέλομεν ἐφύμνιον, οἱ γινώσκοντές σε Θεομήτορα.

ὁ β' χορὸς

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οἱ ἐλπίδα καὶ στήριγμα, καὶ τῆς σωτηρίας τεῖχος ἀκράδαντον, κεκτημένοι σε, Πανύμνητε, δυσχερείας πάσης, ἐκλυτρούμεθα.

ὁ α' χορὸς

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐπὶ κλίνης ὀδύνης μου, καὶ τῆς ἀρρώστίας κατακειμένῳ μοι, ὡς φιλάγαθος βοήθησον, Θεότοκε μόνη ἀειπάρθενε.

Τοῦ Ἁγίου

ὥδῃ δ'

ὁ β' χορὸς

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου

Τοῖς ἄνθραξι, τοῦ σεπτοῦ ἀναπτόμενος Πνεύματος, παθῶν εὐκατάπρηστον, ὕλην Παμμάκαρ ἐνέπρησας· κόσμον δὲ πυρσεύμασι, τῶν ἀρετῶν σου Σπυρίδων κατελάμπρυνας.

ὁ α' χορὸς

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πυθομένω, ἡ νεκρὰ σοι φωνὴν Πάτερ δέδωκε, ποτάμια ῥεύματα, σαῖς ἐπεσχέθη προστάξουσιν· ὥφθης γὰρ μακάριε, τερατουργός, θείαν χάριν κληρωσάμενος.

ὁ β' χορὸς

Δόξα Πατρί...

Νεκρώσας σου, τῆς σαρκὸς τὰς κινήσεις θεόπνευστε, νεκροὺς ἐξανέστησας, ζωοποιῶ σου προσρήματι· ὅθεν ἱκετεύω σε, τὴν νεκρωθεῖσαν ψυχὴν μου Πάτερ ζώωσον.

ὁ α' χορὸς

Καὶ νῦν...Θεοτοκίον

Προφῆται σου, μυστηρίου τὸ βάθος προήγγειλαν, τὸ ἀκατανόητον, μόνη γὰρ ἔτεκες Ἄχραντε, τὸν ἀπεριόριστον...

ὁ β' χορὸς

...σεσαρκωμένον δι' οἶκτον ἀδιήγητον.

τῆς Θεοτόκου

ὥδῃ ε'

ὁ α' χορὸς

Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου, Κύριε, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην, παράσχου ἡμῖν, φιλόανθρωπε.

ὁ β' χορὸς

Φώτισον ἡμᾶς,...

ὁ α' χορὸς

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐμπλησον, Ἀγνή, εὐφροσύνης τὴν καρδίαν μου, τὴν σὴν ἀκήρατον διδοῦσα χαράν, τῆς εὐφροσύνης, ἡ γεννήσασα τὸν αἴτιον.

ὁ β' χορὸς

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων, Θεοτόκε Ἀγνή, ἡ αἰώνιαν τεκοῦσα λύτρωσιν, καὶ τὴν εἰρήνην, τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσιν.

ὁ α' χορὸς

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λῦσον τὴν ἀγλύν, τῶν πταισμάτων μου, Θεόνυμφε, τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος, ἡ φῶς τεκοῦσα, τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον.

ὁ β' χορὸς

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰασαί Ἀγνή, τῶν παθῶν μου τὴν ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς σου ἀξιόσασα, καὶ τὴν ὑγιείαν, τῇ πρεσβείᾳ σου παράσχου μοι.

ὥδὴ ε'

Τοῦ Ἀγίου

ὁ α' χορὸς

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ φωτισμός

Ὁ ποταμὸς τῶν ἐν σοὶ χαρισμάτων, πᾶσαν ἀρδεύει, ὅσιν καρδίαν, πᾶσι δωρεῖται, ῥῶσιν πλουσίαν, πάντας πρὸς δόξαν διεγείρει τοῦ σὲ δοξάσαντος, καὶ θαυματουργίαις, παντοίαις τιμήσαντος.

ὁ β' χορὸς

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὲ βασιλεύς, ὁ ἐπίγειος μάκαρ τοῦ Βασιλέως, τοῦ ἐπουρανίου σαφῶς ἐπέγνων, γνήσιον δοῦλον, ἐκ χαρίσματος θεοῦ πεπληρωμένον, ἐν τῷ παρεῖναι σε μέγαν ἱατρὸν, πρὸς Θεοῦ μηνυόμενον.

ὁ α' χορὸς

Δόξα Πατρὶ...

Τοῦ Ἀβραάμ, τὸν φιλόξενον τρόπον σὺ ἐμιμήσω, πᾶσι τῆς οἰκίας σου τὰς εἰσόδους ἀναπετάσας, καὶ τοῖς πᾶσι τὰ πάντα χρηματίσας, καὶ προμηθεύμενος, τῶν ἐν περιστάσει, Σπυρίδων μακάριε.

ὁ β' χορὸς

Καὶ νῦν...Θεοτοκίον

Νέον ἡμῖν, ἀπεγέννησας βρέφος τὸν πρὸ αἰώνων, Κόρη γεννηθέντα, Πατρὸς ἀνάρχου ὃν ἐκδυσώπει, ὡς Υἱὸν καὶ Θεόν σου οἰκτειρῆσαι, τοὺς Θεοτόκον σε, Πάναγνε ψυχῇ,...

ὁ α' χορὸς

...καθαρᾷ καταγγέλλοντας.

τῆς Θεοτόκου**ὥδῃ ς'****ὁ β' χορὸς**

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἅδῃ προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς Ἐκ φθορᾶς, ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

ὁ α' χορὸς

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, ...

ὁ β' χορὸς

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὡς ἔσωσεν, ἑαυτὸν ἐκδεδωκὼς τῷ θανάτῳ, τὴν τῇ φθορᾷ καὶ θανάτῳ μου φύσιν, κατασχεθεῖσαν, Παρθένε, δυσώπησον, τὸν Κύριόν σου καὶ Υἱόν, τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ῥύσασθαι.

ὁ α' χορὸς

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστάτιν σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι, καὶ φρουρὰν ἀσφαλεστάτην, Παρθένε, τῶν πειρασμῶν διαλύουσαν ὄχλον, καὶ ἐπηρείας δαιμόνων ἐλαύνουσαν, καὶ δέομαι διαπαντός, ἐκ φθορᾶς τῶν παθῶν μου ῥυθθῆναί με.

ὁ β' χορὸς

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς τεῖχος καταφυγῆς κεκτήμεθα, καὶ ψυχῶν σε παντελεῖ σωτηρίαν, καὶ πλατυσμὸν ἐν ταῖς θλίψεσι, Κόρη, καὶ τῷ φωτί σου ἀεὶ ἀγαλλόμεθα. Ὡ Δέσποινα, καὶ νῦν ἡμᾶς, τῶν παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

ὁ α' χορὸς

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατάκειμαι, καὶ οὐκ ἔστιν ἱάσις τῇ σαρκί μου, ἀλλ' ἡ Θεὸν καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ τὸν λυτῆρα τῶν νόσων κυήσασα, σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς, ἐκ φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Τοῦ Ἁγίου

ὠδὴ ς'

ὁ β' χορὸς

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων

Ὁ χρυσὸς ὡς πηλὸς σοι λελόγισται, τῇ ὑπὲρ χρυσὸν ἀπαθείᾳ ἀστράπτοντι, καὶ πλουτισθέντι ὅσιε, δωρεαῖς ταῖς παγχρύσοις τοῦ Πνεύματος.

ὁ α' χορὸς

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Καθαρῶς λειτουργῶν τῷ Δεσπότη σου, πληθὸς ἔσχες ὅσιε, καθυπακοῦδόν σοι, Ἀγγελικῶν Δυνάμεων, ἀοράτοις φωναῖς ἱερῶτατε.

ὁ β' χορὸς

Δόξα Πατρί...

Ὁ περίδοξος πάνσοφε βίος σου, κόσμῳ σε περίδοξον, Πάτερ εἰργάσατο διὸ τὴν θείαν μνήμην σου, γεγηθότες τελοῦμεν ὑμνοῦντές σε.

ὁ α' χορὸς

Καὶ νῦν...Θεοτοκίον

Οὐρανῶν πλατυτέρα ἢ μήτρα σου, γέγονεν ἀπείρανδρε, Θεὸν χωρήσασα, τὸν μηδαμοῦ χωρούμενον, **Παναγία Παρθένε πανύμνητε.**

Συναπτὴ μικράκαὶ ἑκφώνησις

Σὺ γὰρ εἶὸ Βασιλεύς...

Κοντάκιον Ἦχος β' – Τὰ ἄνω ζητῶν

Τῷ πόθῳ Χριστοῦ τρωθεὶς ἱερῶτατε, τὸν νοῦν πτερωθεὶς, τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος, πρακτικῇ θεωρίᾳ, τὴν πρᾶξιν εὗρες θεόληπτε, θυσιαστήριον θεῖον γενόμενος, **αἰτούμενος πᾶσι θεῖαν ἔλλαμψιν.**

Ὁ Οἶκος

Τὸν ἐκ κοιλίας ἡγιασμένον Ἱεράρχην Κυρίου, ἀνευφημήσωμεν νῦν Σπυρίδωνα, τὸν τῆς χάριτος πλάκας δεξάμενον θείας δόξης, καὶ ἐν θαύμασι περιβόητον πᾶσι, καὶ ὡς θερμὸν καὶ αὐτόπτην τῆς θείας ἐλλάμπεως, ὡς τῶν πενήτων προστάτην, καὶ τῶν ἁμαρτανόντων ψυχαγωγόν· οὗτος γὰρ θύων τῷ βήματι τοῦ Χριστοῦ, Ἱεράρχης πιστός ἀναδέδεικται, **αἰτούμενος πᾶσι θείαν ἔλλαμψιν.**

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῇ IB’ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Σπυρίδωνος.

Στίχοι

Ὁ θαυματουργὸς κἂν τέθνηκε Σπυρίδων,

Τοῦ θαυματουργεῖν οὐκ ἔληξεν εἰσέτι.

Ἀμφὶ δωδεκάτην Σπυρίδων βίοτον λίπε τόνδε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Συνετοῦ.

Στίχοι

Τὸν Συνετὸν κτείνουσι ἄφρονες ξίφει,

Τὸν εὐσεβῇ τιμῶντα πίστιν ἐμφρόνως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξάνδρου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων, τοῦ ἱερομάρτυρος.

Στίχοι

Ὁ Ἀλέξανδρος, εἷς ὢν τῶν θυηπόλων,

Ἄνευ αἵματος, εἷς ἦν καὶ τῶν Μαρτύρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ἀμωναθᾶ καὶ Ἄνθου.

Στίχοι

Μισῶ τὰ τῆς γῆς Ἄγγελοι δέξασθέ με,

Ἀμωναθᾶς ὁ θεῖος ἐκλείπων λέγει.

Τὸ τοῦ Προφήτου προσφόρως Δαυῖδ λέγων,

Ὡς ἄνθος ἀγροῦ θεῖος Ἄνθος ἐρρύη.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. **Ἀμήν.**

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

ὁ α' χορός

ὥδὴ α' Ἦχος α'

Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε· Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε. Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοί, ὅτι δεδοξασται.

ὁ β' χορός

ὥδὴ γ'

Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀρρέευστος Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν· Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν,...

ὁ α' χορός

...Ἄγιος εἰ Κύριε.

ὁ β' χορός

ὥδὴ δ'

Ῥάβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί, καὶ ἄνθος ἐξ αὐτῆς Χριστέ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας, ἐξ ὅρους ὁ αἰνετός, κατασκίου δασέος, ἦλθες σαρκωθείς ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ ἄυλος καὶ Θεός· Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

ὁ α' χορός

ὥδὴ ε'

Θεὸς ὢν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρμῶν, τῆς μεγάλης Βουλῆς σου τὸν Ἄγγελον, εἰρήνην παρεχόμενον, ἀπέστειλας ἡμῖν· ὅθεν θεογνωσίας, πρὸς φῶς ὁδηγηθέντες, ἐκ νυκτός ὀρθρίζοντες, δοξολογοῦμέν σε, φιλάνθρωπε.

ὁ β' χορός

ὥδὴ ς'

Σπλάγγων Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐνάλιος θήρ, οἶον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ δέ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος καὶ σάρκα λαβών, διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον, ἥς γάρ, οὐχ ὑπέστη ρεύσεως, τὴν τεκοῦσαν, κατέσχευ ἀπήμαντον.

ὁ α' χορός

ὥδὴ ζ'

Οἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ συντραφέντες, δυσσεβοῦς προστάγματος καταφρονήσαντες, πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοήθησαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλογός, ἐστῶτες ἔψαλλον· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ὁ β' χορὸς**ὥδὴ η'****Στίχ. Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον**

Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος, ἐξεκόνισε κάμινος τύπον, οὐ γὰρ οὖς ἐδέξατο φλέγει Νέους, ὥς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεότητος, Παρθένου ἦν ὑπέδυνηδύν' διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογεῖτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός...**ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ (Ἦχος α')****ὁ α' χορὸς**

Στίχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ σωτῆρί μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ὁ β' χορὸς

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν Τιμιωτέραν...

ὁ α' χορὸς

Στίχ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

ὁ β' χορὸς

Στίχ. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοΐα καρδίας αὐτῶν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

ὁ α' χορός

Στίχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Τὴν Τιμιωτέραν...

ὁ β' χορός

Στίχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παῖδός αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Καταβασία**ὁ α' χορός**

ὦδὴ θ'.

Στίχ. Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Μυστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παράδοξον! οὐρανὸν τὸ Σπήλαιον, θρόνον Χερουβικόν, τὴν Παρθένον, τὴν φάτνην χωρίον, ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός, ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἑκφώνησις

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

Ἐξαποστειλᾶριον

ὁ α' χορός

Ἦχος γ' Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε

Σὲ ἐξ ἀλόγου ποιμένης, μετήγαγεν εἰς λογικὴν, τὸ Πνεῦμα πνευματοφόρε, ὡς τὸν Μωσέα καὶ Δαυΐδ' ὧν ἐμιμήσω τὸ πρᾶον, Σφυρίδων φῶς οἰκουμένης.

ὁ β' χορός

Θεοτοκίον

Ἐκήσας Πανάχραντε, τὸν Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τῷ κόσμῳ τὴν σωτήριον, ἐκτελοῦντα πανσόφως, οἰκονομίαν ἀρίστην, διὰ τοῦτό σε πάντες, ὑμνολογοῦμεν ἀξίως, ὡς πρεσβεύουσαν τούτῳ λυτρωθῆναι ἡμᾶς νόσων, καὶ παντοίων κινδύνων.

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος α΄

ὁ α΄ χορός

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

ὁ β΄ χορός

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

ὁ α΄ χορός

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Ἐν τῇ τοῦ Πνεύματος αἴγλῃ καταλαμπόμενος, τὸ ζοφερὸν καθεῖλεν, ὁ σοφὸς Ἰεράρχης, Ἀρείου τὸ ληρῶδες ὅθεν ἀπλῶς, δογματίσας Τριάδα

πιστῶς, ὑπὸ σοφῶν ἐδοξάσθη καὶ συνετῶν, καὶ τὴν σύνοδον ἐκύρωσεν.

ὁ β΄ χορός

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ἐν τῇ τοῦ Πνεύματος αἴγλῃ...

ὁ α΄ χορός

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Ταῖς οὐρανίαις ἀκτῖσι περιλαμπόμενος, καὶ τῇ Χριστοῦ δυνάμει, τὰς ἰάσεις παρέχων, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, τῶν πίστει καὶ νῦν, ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου, θεομακάριστε Πάτερ θαυματουργέ, μὴ ἐλλίπης ὑπερέχεσθαι.

ὁ β΄ χορός

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τοῦ ἀμπελῶνος ἐργάτης διὰ τῆς πίστεως, τῶν ἐντολῶν ἐδείχθης, τοῦ Χριστοῦ θεοφόρε· διὸ τῆς Βασιλείας, τῆς ἄνω λαβὼν, μυστικῶς τὸ δηνάριον, ἀδιαλείπτως προσεύχου ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τιμώντων σε Σπυρίδων σοφέ.

ὁ α΄ χορός

Δόξα Πατρί... Ἦχος δ΄

Ὅσπε Πάτερ, Ἱεράρχα ἀοίδιμε, ἀποστολικῆς διδασκαλίας γενόμενος ἔμπλεως, καὶ τοῦ
θεοῦ Πνεύματος καταγώγιον, δι' ἐναρέτου πολιτείας ἀναδειχθεὶς, τῆς Ἐκκλησίας
τοὺς λύκους, διὰ δογμάτων ἀπήλασας· καὶ ὀρθόδοξον πίστιν σαφῶς τρανώσας,
στῦλος ἀναδείκνυσαι, καὶ εὐσεβείας πρόμαχος. Ὅθεν καὶ θαυματουργῶν ἐν τοῖς
πέρασιν, ὅφιν εἰς χρυσοῦν μετέβαλες· καὶ νεκρὰν πρὸς ἐρώτησιν ἡγείρας. Ἀλλ' ὦ
Πατέρων ἀξιάγαστε, καὶ Διδασκάλων συνόμιλε, τὸν Σωτῆρα πρέσβευε, τοῦ σωθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ὁ β' χορός

Καὶ νῦν...ἤχος ὁ αὐτὸς

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε
δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη

εἰς ἤχον δ' (Ἀργή ἢ σύντομος)

ὁ α' χορός

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν
ἀνθρώποις εὐδοκία.

ὁ β' χορός

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν
σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

ὁ α' χορός

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ
Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

ὁ β' χορός

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ
κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

ὁ α' χορός

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

ὁ β' χορός

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς.
Ἀμήν.

ὁ α' χορός

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

ὁ β' χορός

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

ὁ α' χορός

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ὁ β' χορός

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

ὁ α' χορός

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδασόν με τὰ δικαιώματά σου.

ὁ β' χορός

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδασόν με τὰ δικαιώματά σου.

ὁ α' χορός

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδασόν με τὰ δικαιώματά σου.

ὁ β' χορός

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

ὁ α' χορός

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον, δίδασόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

ὁ β' χορός

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

ὁ α' χορός

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

ὁ β' χορός

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

ὁ α' χορός

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

ὁ β' χορός

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

ὁ α' χορός

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ὁ β' χορός

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

ὁ α' χορός

καὶ πάλιν γεγωνότερα τῇ φωνῇ

Ἄγιος ὁ Θεός

ὁ β' χορός

Ἄγιος Ἰσχυρός

ὁ α' χορός

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

καὶ εὐθύς

ὁ β' χορός

τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου

Ἦχος α'

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος, καὶ θαυματουργὸς θεοφόρε Σπυρίδων Πατὴρ ἡμῶν· διὸ νεκρᾷ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, καὶ ὄφιν εἰς χρυσοῦν μετέβαλες· καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς ἀγίας σου εὐχάς, Ἀγγέλους ἔσχες συλλειτουργοῦντάς σοι Ἱερώτατε. Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, πᾶσιν ἰάματα.

Θεία Λειτουργία**ΑΝΤΙΦΩΝΑ**

Ἀντίφωνον Α΄

ὁ α΄ χορός

Ἦχος β΄.

Στίχ. α΄. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

ὁ β΄ χορός

Στίχ. β΄. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

ὁ α΄ χορός

Στίχ. γ΄. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί Σου καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν Σου ἀγαλλιᾶσμαι.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

ὁ β΄ χορός

Στίχ. δ΄. Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

ὁ α΄ χορός

Δόξα...

ὁ β΄ χορός

Καὶ νῦν...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β΄

ὁ β΄ χορός

Ήχος πλ. α'

Στίχ. α', Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου, σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

ὁ α' χορός

Στίχ. β', Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθησεται.

Πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου, σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

ὁ β' χορός

Στίχ. γ', Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστός ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος.

Πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου, σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

ὁ α' χορός

Στίχ. δ', Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστῶθησαν σφόδρα τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου, σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

ὁ β' χορός

Δόξα Πατρί...

ὁ α' χορός

Καὶ νῦν...

ὁ β' χορός

Ὁμονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἷς ὢν τῆς ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'**ὁ α' χορός**

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Ἀπολυτίκιον Ήχος α'

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος, καὶ θαυματουργὸς θεοφόρε Σπυρίδων Πατὴρ ἡμῶν διὸ νεκρᾷ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, καὶ ὄφιν εἰς χρυσοῦν μετέβαλες καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς ἀγίας σου εὐχάς, Ἀγγέλους ἔσχες συλλειτουργοῦντάς σοι Ἱερώτατε. Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι Χριστῷ δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, πᾶσιν ἰάματα.

ὁ β' χορός

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὅσοι σου ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται.

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης...

Εἵσοδος.

Εἰσοδικὸν

ὁ α' χορός

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερουργούντων μόνον ὅταν τελεῖται συλλείτουργον)

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός...

ὁ β' χορός

...ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

ὁ α' χορός

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερουργούντων μόνον ὅταν τελεῖται συλλείτουργον)
Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος, καὶ θαυματουργὸς θεοφόρε Σπυρίδων Πατὴρ ἡμῶν διὸ νεκρᾷ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, καὶ ὄφιν εἰς χρυσοῦν μετέβαλες καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς ἀγίας σου εὐχάς, Ἀγγέλους ἔσχες συλλειτουργοῦντάς σοι Ἱερώτατε. Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι Χριστῷ δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, πᾶσιν ἰάματα.

ὁ β' χορός

Τοῦ Ναοῦ

ὁ α' χορός

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερουργούντων μόνον ὅταν τελεῖται συλλείτουργον)

Κοντάκιον Προεόρτιον ᾠχος γ'

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν Σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα, δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, Παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Τρισάγιον.

Ἀπόστολος

Τοῦ Ἀγίου·

Προκείμενον ᾠχος βαρὺς.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Ἐφεσ. ε' 8-19).

Ἀδελφοί, ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε -ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ- δοκιμάζοντες τί ἐστὶν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ. Καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκότους, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε· τὰ γὰρ κρυφῇ γινόμενα ὑπ' αὐτῶν αἰσχρόν ἐστι καὶ λέγειν· τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανεροῦνται· πᾶν γὰρ τὸ φανερούμενον φῶς ἐστι. Διὸ λέγει· Ἐγειρε ὁ καθεύδων καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐπιφαύσει σοι ὁ Χριστός. Βλέπετε οὖν πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε, μὴ ὡς ἄσοφοι ἀλλ' ὡς σοφοί, ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσι. Διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ συνίετε τί τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου. Καὶ μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ, ἐν ᾧ ἐστὶν ἀσωτία, ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν Πνεύματι, λαλοῦντες ἑαυτοῖς ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀλληλούϊα (γ') ᾠχος α'

Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Στίχ. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών.

Εὐαγγέλιον

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. (Ἰω. ι' 9-16)

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ σωθήσεται καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται καὶ νομὴν εὐρήσει. Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσιν καὶ περισσὸν ἔχωσιν. Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός· ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων. Ὁ μισθωτὸς καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν, οὗ οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν

λύκον ἐρχόμενον καὶ ἀφήσιν τὰ πρόβατα καὶ φεύγει· καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει αὐτὰ καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα. Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτὸς ἐστὶν καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν· καθὼς γινώσκει με ὁ Πατὴρ καὶ γὰρ γινώσκω τὸν Πατέρα· καὶ τὴν ψυχὴν μου τίθην ὑπὲρ τῶν προβάτων. Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω ἃ οὐκ ἐστὶν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κάκεῖνά με δεῖ ἀγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσιν· καὶ γενήσεται μία ποίμνη, εἷς ποιμὴν.

ὁ α' χορὸς

Δόξα Σοι Κύριε, δόξα Σοι.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου

Εἰς τό, Ἐξαιρέτως

ὁ α' χορὸς

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ὁ β' χορὸς

Κοινωνικὸν

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

ὁ α' χορὸς

ἦχος β'

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὔρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

ὁ β' χορὸς

Πληρωθήτω τό στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν Σου, ὅτι ἡξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἁγίων μυστηρίων Σου. στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην Σου. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

ἦχος β'

Εἵη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (τρὶς)

Ἀπόλυσις

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Δ: Θεία Λειτουργία Αγίου Ιωάννου Χρυσοστόμου

Διάκονος: Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ίερεύς: Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Χορός: Ἀμήν.

ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Διάκονος: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Διάκονος: Ὑπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Διάκονος: Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Διάκονος: Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Διάκονος: Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (...) τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Διάκονος: Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Διάκονος: Ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Διάκονος: Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Διάκονος: Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Διάκονος: Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Διάκονος: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Διάκονος: Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Χορός: Σοί, Κύριε.

Εὐχὴ Ἀντιφώνου Α΄

Ἱερεύς: Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗ τὸ κράτος ἀνείκαστον καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος, οὗ τὸ ἔλεος ἀμέτρητον καὶ ἡ φιланθρωπία ἄφατος· αὐτός, Δέσποτα, κατὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν σου, ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὸν ἅγιον οἶκον τοῦτον καὶ ποιήσον μεθ' ἡμῶν καὶ τῶν συνευχομένων ἡμῖν πλούσια τὰ ἐλέη σου καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου.

(ἐκφώνως) Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Χορός: Ἀμήν.

Α΄ Ἀντίφωνον καὶ ἐφύμνιον

Χορός: Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις...

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις...

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ταῖς πρεσβείαις...

Διάκονος: Ἐτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Διάκονος: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Διάκονος: Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Χορός: Σοί, Κύριε.

Εὐχὴ Ἀντιφώνου Β΄

Ἱερεύς: Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον· ἁγιάσον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου· σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ.

(ἐκφώνως) Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Χορός: Ἀμήν.

Β΄ Ἀντίφωνον καὶ ἐφύμνιον

Χορός: Αἶνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούϊα.

(Σε καθημερινές γιορτές ἁγίων, ἀντὶ τὸ «ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν» λέμε, «ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός». σε δεσποτικές γιορτές, τὸ χαρακτηριστικὸ τῆς γιορτῆς.)

Μακάριος οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς...

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σῶσον ἡμᾶς...

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἰς ὦν τῆς Ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Διάκονος: Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Διάκονος: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Διάκονος: Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Χορός: Σοί, Κύριε.

Εὐχὴ Ἀντιφώνου Γ΄

Ἱερεύς: Ὁ τὰς κοινὰς ταύτας καὶ συμφώνους ἡμῖν χαρισάμενος προσευχάς, ὁ καὶ δυοὶ καὶ τρισὶ συμφωνοῦσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου τὰς αἰτήσεις παρέχειν ἐπαγγειλάμενος, αὐτὸς καὶ νῦν τῶν δούλων σου τὰ αἰτήματα πρὸς τὸ συμφέρον πλήρωσον, χορηγῶν ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ζωὴν αἰώνιον χαριζόμενος.

(ἐκφώνως) Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Χορός: Ἀμήν.

Η ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Ἐνῶ ψάλλεται τὸ Γ΄ Ἀντίφωνο καὶ τὸ Ἀπολυτίκιο, γίνεται ἡ Εἵσοδος τοῦ Εὐαγγελίου.

Χορός: Αὕτη ἡ ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Αἰνεσάτωσαν τὸν Θεὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ.

Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταστήσας ἐν οὐρανοῖς τάγματα καὶ στρατιάς ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγέλων εἰς λειτουργίαν τῆς σῆς δόξης, ποιήσον σὺν τῇ εἰσόδῳ ἡμῶν εἴσοδον ἀγίων ἀγγέλων γενέσθαι, συλλειτουργούντων ἡμῖν καὶ συνδοξολογούντων τὴν σὴν ἀγαθότητα. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Διάκονος: Εὐλόγησον, Δέσποτα, τὴν ἁγίαν εἴσοδον.

Ἱερεὺς: Εὐλογημένη ἡ εἴσοδος τῶν ἀγίων σου· πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Διάκονος: Σοφία. Ὁρθοί.

Χορός: Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι ἀλληλουῖα.

Μετὰ τὰ Ἀπολυτίκια καὶ τὸ Κοντάκιον.

Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος, ὁ ἐν ἀγίοις ἀναπαυόμενος, ὁ τρισαγίῳ φωνῇ ὑπὸ τῶν Σεραφεὶμ ἀνυμνούμενος καὶ ὑπὸ τῶν Χερουβεὶμ δοξολογούμενος καὶ ὑπὸ πάσης ἐπουρανίου δυνάμεως προσκυνούμενος· ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα· ὁ κτίσας τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν καὶ παντὶ σου χαρίσματι κατακοσμήσας· ὁ διδοὺς αἰτοῦντι σοφίαν καὶ σύνεσιν καὶ μὴ παρορῶν ἁμαρτάνοντα, ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ μετάνοιαν· ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στήναι κατενώπιον τῆς δόξης τοῦ ἁγίου σου θυσιαστηρίου καὶ τὴν ὀφειλομένην σοι προσκύνησιν καὶ δοξολογίαν προσάγειν· αὐτός, Δέσποτα, πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὸν Τρισάγιον Ὑμνον καὶ ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου. Συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον· ἁγίασον ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα· καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ὁσιότητι λατρεῦειν σοι πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν· πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἀγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων.

(ἐκφώνως) Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Χορός: Ἀμήν.

Ο ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς (γ').

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ἅγιος Ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ Ἀναγνώστης ἐκφωνεῖ τὸ προκείμενο καὶ τὸν στίχο τοῦ ἀποστολικοῦ ἀναγώσματος καὶ στὴν συνέχεια ἀναφέρει ἀπὸ ποιοῦ βιβλίου τῆς Κ. Διαθήκης προέρχεται.

Διάκονος: Σοφία. Πρόσχωμεν!

Ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει ἐμμελῶς τὴν ἀποστολικὴν περικοπὴν.

Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἱερεύς: Ἑλλαμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, φιλάνθρωπε Δέσποτα, τὸ τῆς σῆς θεογνωσίας ἀκήρατον φῶς καὶ τοὺς τῆς διανοίας ἡμῶν ὀφθαλμοὺς διάνοιξον εἰς τὴν τῶν εὐαγγελικῶν σου κηρυγμάτων κατανόησιν. Ἐνθες ἡμῖν καὶ τὸν τῶν μακαρίων σου ἐντολῶν φόβον, ἵνα τὰς σαρκικὰς ἐπιθυμίας πάσας καταπατήσαντες πνευματικὴν πολιτείαν μετέλθωμεν, πάντα τὰ πρὸς εὐαρέστησιν τὴν σὴν καὶ φρονοῦντες καὶ πράττοντες. Σὺ γὰρ εἶ ὁ φωτισμὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

(Ὅταν τελειώσει ἡ ἀνάγνωση τοῦ Ἀποστόλου, πρὸς τὸν ἀναγνώστη) Εἰρήνη σοι.

Χορός: Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

Ἱερεύς: Σοφία. Ὁρθοί. Αὐκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Διάκονος: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἱερεύς: Πρόσχωμεν!

Χορός: Δόξα σοι, Κύριε· δόξα σοι.

Ὁ Διάκονος ἀναγινώσκει ἐμμελῶς τὴν περικοπὴν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ἱερεύς: Εἰρήνη σοι.

Χορός: Δόξα σοι, Κύριε· δόξα σοι.

ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Διάκονος: Εἵπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν· εἵπωμεν.

Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Διάκονος: Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Διάκονος: Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Διάκονος: Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Διάκονος: Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (...).

Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Διάκονος: Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος

Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Διάκονος: Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει καὶ τῇ ἐνορίᾳ ταύτῃ, τῶν ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Διάκονος: Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων καὶ τῶν ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Διάκονος: Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τῶν ἀπεκδεχομένων τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ἱερεύς: Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενῆ ταύτην ἱκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν δούλων, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου· καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου κατὰπεμψον ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος.

(ἐκφώνως) Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Χορός: Ἀμήν.

ΔΕΗΣΙΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΚΑΤΗΧΟΥΜΕΝΩΝ

Διάκονος: Εὐξασθε οἱ κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.

Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Διάκονος: Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων δεηθῶμεν.

Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Διάκονος: Ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.

Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Διάκονος: Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.

Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Διάκονος: Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.

Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Διάκονος: Ἐνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.

Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Διάκονος: Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Διάκονος: Οἱ κατηχούμενοι, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Ἱερεὺς: Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ὁ τὴν σωτηρίαν τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων ἐξαποστείλας, τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν καὶ Θεόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ἐπίβλεπον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τοὺς κατηχουμένους, τοὺς ὑποκεκλικότας σοι τὸν ἑαυτῶν αὐχένα· καὶ καταξίωσον αὐτοὺς ἐν καιρῷ εὐθέτῳ τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας, τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας· ἔνωσον αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ σου καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ συγκαταριθμήσον αὐτοὺς τῇ ἐκλεκτῇ σου ποιμνῇ.

(ἐκφώνως) Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Χορός: Ἀμήν.

Διάκονος: Ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε· οἱ κατηχούμενοι, προέλθετε· ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε. Μή τις τῶν κατηχουμένων.

Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ

Διάκονος: Ὅσοι πιστοί, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεύς: Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, τῷ καταξιώσαντι ἡμᾶς παραστῆναι καὶ νῦν τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ καὶ προσπεσεῖν τοῖς οἰκτιρμοῖς σου ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων. Πρόσδεξαι ὁ Θεὸς τὴν δέησιν ἡμῶν· ποιήσον ἡμᾶς ἀξίους γενέσθαι τοῦ προσφέρειν σοι δεήσεις καὶ ἱκεσίας καὶ θυσίας ἀναιμάκτους ὑπὲρ παντὸς τοῦ λαοῦ σου καὶ ἰκάνωσον ἡμᾶς, οὓς ἔθου εἰς τὴν διακονίαν σου ταύτην ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σου τοῦ Ἁγίου, ἀκαταγνώστως καὶ ἀπροσκόπτως, ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ἐπικαλεῖσθαί σε ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ, ἵνα εἰσακούων ἡμῶν, ἕως ἡμῖν εἴης ἐν τῷ πλήθει τῆς σῆς ἀγαθότητος.

Διάκονος: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Διάκονος: Σοφία.

Ἱερεύς: Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Χορός: Ἀμήν.

Διάκονος: Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεύς: Πάλιν καὶ πολλάκις σοὶ προσπίπτομεν καὶ σοῦ δεόμεθα, ἀγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε, ὅπως ἐπιβλέψας ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν, καθάρισης ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος καὶ δόξης ἡμῖν ἀνένοχον καὶ ἀκατάκριτον τὴν παράστασιν τοῦ ἁγίου σου θυσιαστηρίου. Χάρισαι δέ, ὁ Θεός, καὶ τοῖς συνευχομένοις ἡμῖν προκοπὴν βίου καὶ πίστεως καὶ συνέσεως πνευματικῆς· δὸς αὐτοῖς πάντοτε μετὰ φόβου καὶ ἀγάπης λατρεῖν σοι, ἀνενόχως καὶ ἀκατακρίτως μετέχειν τῶν ἁγίων σου μυστηρίων καὶ τῆς ἐπουρανίου σου βασιλείας ἀξιοθῆναι.

Διάκονος: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Διάκονος: Σοφία!

Ἱερεὺς: Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Χερουβικὸς ὕμνος

Οἱ τὰ Χερουβεὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες, καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον ὕμνον προσάδοντες, πᾶσαν τὴν βιωτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν, ὡς τὸν Βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι.

Εὐχὴ Χερουβικοῦ ὕμνου

Ἱερεὺς: Οὐδεὶς ἄξιός τῶν συνδεδεμένων ταῖς σαρκικαῖς ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς προσέρχεσθαι ἢ προσεγγίζειν ἢ λειτουργεῖν σοι, βασιλεῦ τῆς δόξης· τὸ γὰρ διακονεῖν σοὶ μέγα καὶ φοβερὸν καὶ αὐταῖς ταῖς ἐπουρανίαις δυνάμεσιν. Ἀλλ' ὅμως, διὰ τὴν ἄφατον καὶ ἀμέτρητόν σου φιланθρωπίαν, ἀτρέπτως καὶ ἀναλλοιώτως γέγονας ἄνθρωπος καὶ ἀρχιερεὺς ἡμῶν ἐχρημάτισας καὶ τῆς λειτουργικῆς ταύτης καὶ ἀναιμάκτου θυσίας τὴν ἱερουργίαν παρέδωκας ἡμῖν, ὡς δεσπότης τῶν πάντων· σὺ γὰρ μόνος, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεσπάζεις τῶν ἐπουρανίων καὶ τῶν ἐπιγείων, ὁ ἐπὶ θρόνου Χερουβικοῦ ἐποχούμενος, ὁ τῶν Σεραφεὶμ Κύριος καὶ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ μόνος ἅγιος καὶ ἐν ἁγίοις ἀναπαύομενος. Σὲ τοίνυν δυσωπῶ τὸν μόνον ἀγαθὸν καὶ εὐήκοον. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ τὸν ἁμαρτωλὸν καὶ ἀχρεῖον δοῦλόν σου, καὶ καθάρισόν μου τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς· καὶ ἰκάνωσόν με τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, ἐνδεδυμένον τὴν τῆς ἱερατείας χάριν, παραστήναι τῇ ἀγίᾳ σου ταύτῃ τραπέζῃ καὶ ἱερουργῆσαι τὸ ἅγιον καὶ ἄχραντον σῶμά σου καὶ τὸ τίμιον αἶμα. Σοὶ γὰρ προσέρχομαι κλίνας τὸν ἑαυτοῦ αὐχένα καὶ δέομαί σου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, μηδὲ ἀποδοκιμάσῃς με ἐκ παίδων σου, ἀλλ' ἀξιώσον προσενηχῆναί σοι ὑπ' ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ ἀναξίου δούλου σου τὰ δῶρα ταῦτα. Σὺ γὰρ εἶ ὁ προσφέρων καὶ προσφερόμενος καὶ προσδεχόμενος καὶ διαδιδόμενος, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπωμεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ τὴν εὐχὴν λέγουσιν αὐτός καὶ ὁ διάκονος τὸν Χερουβικὸν ὕμνον. Εἶτα, λαβὼν ὁ ἱερεὺς τὸ θυμιατήριον, θυμιᾷ κύκλῳ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, τὸ ἱερατεῖον καὶ τὰς δεσποτικὰς εἰκόνας καὶ τὸν λαόν, μικρὸν προελθὼν τῶν βημοθύρων· λέγει δὲ καθ' ἑαυτόν, εἰ μὲν ἐστὶ Κυριακή, τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» καὶ τὸν ν' ψαλμόν· εἰ δὲ οὐ, λέγει τὸ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» (γ'), καὶ εἶτα τὸν ν' ψαλμόν. Εἶτα οἱ ἱεουργοῦντες, προσκυνοῦντες τρεῖς πρὸ τῆς ἀγίας Τραπέζης καὶ ἀσπαζόμενοι τὸ ἅγιον ἀντιμήνσιον λέγουσι καθ' ἑαυτοὺς τὰ κατανυκτικὰ ταῦτα τροπάρια:

Ἀδελφοί, συγχωρήσατέ μοι τῷ ἁμαρτωλῷ.

Τοῖς μισοῦσι καὶ τοῖς ἀγαπῶσιν ἡμᾶς συγχώρησον, Κύριε.

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΕΙΣΟΔΟΣ

Διάκονος: Πάντων ἡμῶν (καὶ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν) μνησθεὶς Κύριος ὁ Θεὸς ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Χορός: Ἀμήν.

Ίερεύς: Τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (...) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος. Τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ. Τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ. Τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (ἢ κόμῃ, ἢ νήσῳ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν ἐπιτρόπων, , συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τούτου καὶ πάντων ἡμῶν τῶν προσελθόντων εἰς τὴν θεῖαν Μυσταγωγίαν ταύτην.

Τῶν μακαρίων καὶ αἰοδίων κτιόρων, ἀνακαινιστῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τούτου, τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων καὶ πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου, κεκοιμημένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, μνησθεὶς Κύριος ὁ Θεὸς ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Χορός: Ἀμήν. Ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἀλληλούϊα.

Η ΣΥΝΑΠΤΗ ΤΩΝ ΤΙΜΙΩΝ ΔΩΡΩΝ

Διάκονος: Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Διάκονος: Ὑπὲρ τῶν προτεθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Διάκονος: Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Διάκονος: Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Διάκονος: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Διάκονος: Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χορός: Παράσχου, Κύριε.

Διάκονος: Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χορός: Παράσχου, Κύριε.

Διάκονος: Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χορός: Παράσχου, Κύριε.

Διάκονος: Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χορός: Παράσχου, Κύριε.

Διάκονος: Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χορός: Παράσχου, Κύριε.

Διάκονος: Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν, τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ, αἰτησώμεθα.

Χορός: Παράσχου, Κύριε.

Διάκονος: Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Χορός: Σοὶ Κύριε.

Εὐχὴ τῆς προσκομιδῆς

Ύμνος: Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ μόνος ἅγιος, ὁ δεχόμενος θυσίαν αἰνέσεως παρὰ τῶν ἐπικαλουμένων σε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὴν δέησιν καὶ προσάγαγε τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ· καὶ ἱκάνωσον ἡμᾶς προσενεγκεῖν σοι δῶρά τε καὶ θυσίας πνευματικὰς ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων. Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς εὐρεῖν χάριν ἐνώπιόν σου, τοῦ γενέσθαι σοι εὐπρόσδεκτον τὴν θυσίαν ἡμῶν, καὶ ἐπισκηνῶσαι τὸ Πνεῦμα τῆς χάριτός σου τὸ ἀγαθὸν ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ προκείμενα δῶρα ταῦτα καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου.

(ἐκφώνως) Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Χορός: Ἀμήν.

Ύμνος: Εἰρήνη πᾶσι.

Χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Διάκονος: Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ ὁμολογήσωμεν.

Χορός: Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

Διάκονος: Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως

Χορός: Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ἡ ΑΓΙΑ ΑΝΑΦΟΡΑ

Διάκονος: Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου· πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφορὰν ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Χορός: Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ἱερεὺς: Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν.

Χορός: Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ἱερεὺς: Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Χορός: Ἔχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ἱερεὺς: Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Χορός: Ἄξιον καὶ δίκαιον.

Ἱερεὺς: Ἄξιον καὶ δίκαιον σὲ ὑμνεῖν, σὲ εὐλογεῖν, σὲ αἰνεῖν, σοὶ εὐχαριστεῖν, σὲ προσκυνεῖν ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας σου. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἀνεκφραστός, ἀπερινόητος, ἀόρατος, ἀκατάληπτος, αἰὶ ὦν ὡσαύτως ὢν· σὺ καὶ ὁ μονογενὴς σου Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον. Σὺ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς παρήγαγες καὶ

παραπεσόντας ἀνέστησας πάλιν καὶ οὐκ ἀπέστης πάντα ποιῶν ἕως ἡμᾶς εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνήγαγες καὶ τὴν βασιλείαν σου ἐχαρίσω τὴν μέλλουσαν. Ὑπὲρ τούτων ἀπάντων εὐχαριστοῦμέν σοι καὶ τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ καὶ τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ· ὑπὲρ πάντων ὧν ἴσμεν καὶ ὧν οὐκ ἴσμεν, τῶν φανερῶν καὶ ἀφανῶν εὐεργεσιῶν, τῶν εἰς ἡμᾶς γεγενημένων. Εὐχαριστοῦμέν σοι καὶ ὑπὲρ τῆς λειτουργίας ταύτης, ἣν ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν δέξασθαι κατηξίωσας, καίτοι σοι παρεστήκασι χιλιάδες ἀρχαγγέλων καὶ μυριάδες ἀγγέλων, τὰ Χερουβείμ καὶ τὰ Σεραφεείμ, ἑξαπτέρυγα, πολυόμματα, μετάρσια, πτερωτά.

(ἐκφώνως) Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα, βοῶντα, κεκραγότα, καὶ λέγοντα.

Χορός: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος Σαβαώθ· πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ἱερεὺς: Μετὰ τούτων καὶ ἡμεῖς τῶν μακαρίων δυνάμεων, Δέσποτα φιλόφιλῳ, βοῶμεν καὶ λέγομεν· Ἅγιος εἶ καὶ πανάγιος, σὺ καὶ ὁ μονογενὴς σου Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον. Ἅγιος εἶ καὶ πανάγιος καὶ μεγαλοπρεπὴς ἡ δόξα σου· ὅς τὸν κόσμον σου οὕτως ἠγάπησας, ὥστε τὸν Υἱόν σου τὸν μονογενῆ δοῦναι, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον. Ὃς ἐλθὼν καὶ πᾶσαν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν οἰκονομίαν πληρώσας, τῇ νυκτὶ ἣ παρεδίδοτο, μᾶλλον δὲ ἑαυτὸν παρεδίδου, ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς, λαβὼν ἄρτον ἐν ταῖς ἀγίαις αὐτοῦ καὶ ἀχράντοις καὶ ἀμωμήτοις χερσίν, εὐχαριστήσας καὶ εὐλόγησας, ἀγιάσας, κλάσας, ἔδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις, εἰπών·

(ἐκφώνως) Λάβετε, φάγετε, τοῦτό μου ἐστὶ τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλόμενον, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Χορός: Ἀμήν.

Ἱερεὺς: Ὁμοίως καὶ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων·

(ἐκφώνως) Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες· τοῦτό ἐστὶ τὸ αἷμά μου, τὸ τῆς καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Χορός: Ἀμήν.

Ἱερεὺς: Μεμνημένοι τοίνυν τῆς σωτηρίου ταύτης ἐντολῆς, καὶ πάντων τῶν ὑπὲρ ἡμῶν γεγενημένων, τοῦ σταυροῦ, τοῦ τάφου, τῆς τριήμερου ἀναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανούς ἀναβάσεως, τῆς ἐκ δεξιῶν καθέδρας, τῆς δευτέρας καὶ ἐνδόξου πάλιν παρουσίας,

(ἐκφώνως) Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν σοὶ προσφέρομεν κατὰ πάντα καὶ διὰ πάντα.

Χορός: Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἱερεὺς: Ἔτι προσφέρομέν σοι τὴν λογικὴν ταύτην καὶ ἀναίμακτον λατρείαν, καὶ παρακαλοῦμέν σε καὶ δεόμεθα καὶ ἱκετεύομεν· κατάπεμψον τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ προκείμενα δῶρα ταῦτα. Καὶ ποιήσον τὸν μὲν ἄρτον τοῦτον τίμιον σῶμα τοῦ Χριστοῦ σου.

Διάκονος: Ἀμήν.

Ἱερεύς: Τὸ δὲ ἐν τῷ ποτηρίῳ τούτῳ τίμιον αἷμα τοῦ Χριστοῦ σου.

Διάκονος: Ἀμήν·

Ἱερεύς: Μεταβαλὼν τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ.

Διάκονος: Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν.

Ἱερεύς: Ὡστε γενέσθαι τοῖς μεταλαμβάνουσιν εἰς νῆψιν ψυχῆς, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, εἰς βασιλείας οὐρανῶν πλήρωμα, εἰς παρρησίαν τὴν πρὸς σέ, μὴ εἰς κριμα ἢ εἰς κατάκριμα. Ἔτι προσφέρομέν σοι τὴν λογικὴν ταύτην λατρείαν ὑπὲρ τῶν ἐν πίστει ἀναπαυσασμένων προπατόρων, πατέρων, πατριαρχῶν, προφητῶν, ἀποστόλων, κηρύκων, εὐαγγελιστῶν, μαρτύρων, ὁμολογητῶν, ἐγκρατευτῶν καὶ παντὸς πνεύματος δικαίου ἐν πίστει τετελειωμένου.

(ἐκφώνως) Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Χορός: Ἀξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΔΙΠΤΥΧΑ ΚΑΙ ΔΕΗΣΕΙΣ

Ἱερεύς: Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων· τοῦ ἁγίου (...) οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων, ὧν ταῖς ἱκεσίαις ἐπίσκεψαι ἡμᾶς, ὁ Θεός. Καὶ μνήσθητι πάντων τῶν κεκοιμημένων ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου (καὶ μνημονεῦει ὀνομαστί ὧν βούλεται) καὶ ἀνάπαυσον αὐτούς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅπου ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου. Ἔτι παρακαλοῦμέν σε· μνήσθητι, Κύριε, πάσης ἐπισκοπῆς ὀρθοδόξων, τῶν ὀρθοτομούντων τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας, παντὸς τοῦ πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας καὶ παντὸς ἱερατικοῦ καὶ μοναχικοῦ τάγματος. Ἔτι προσφέρομέν σοι τὴν λογικὴν ταύτην λατρείαν ὑπὲρ τῆς οἰκουμένης· ὑπὲρ τῆς ἁγίας σου, καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας· ὑπὲρ τῶν ἐν ἀγνείᾳ καὶ σεμνῇ πολιτείᾳ διαγόντων· ὑπὲρ τῶν πιστοτάτων καὶ φιλοχρίστων ἡμῶν βασιλέων, παντὸς τοῦ παλατίου καὶ τοῦ στρατοπέδου αὐτῶν. Δὸς αὐτοῖς, Κύριε, εἰρηνικὸν τὸ βασίλειον, ἵνα καὶ ἡμεῖς, ἐν τῇ γαλήνῃ αὐτῶν, ἡρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν, ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι.

(ἐκφώνως) Ἐν πρώτοις μνήσθητι, Κύριε, τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (...) ὃν χάρισαι ταῖς ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶον, ἔντιμον, ὑγιᾶ μακροημερεύοντα καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.

Διάκονος: Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει, καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Χορός: Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Ἱερεύς: Μνήσθητι, Κύριε, τῆς πόλεως, ἐν ᾗ παροικοῦμεν καὶ πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς. Μνήσθητι, Κύριε, πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν ταῖς ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις καὶ μεμνημένων τῶν πενήτων, καὶ ἐπὶ πάντας ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου ἐξαπόστειλον.

(ἐκφώνως) Καὶ δὸς ἡμῖν, ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Χορός: Ἀμήν.

Ἱερεύς: Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν.

Χορός: Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Διάκονος: Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Διάκονος: Ὑπὲρ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἁγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Διάκονος: Ὅπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θεῖαν χάριν καὶ τὴν δωρεὰν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Διάκονος: Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Διάκονος: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Διάκονος: Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χορός: Παράσχου, Κύριε.

Διάκονος: Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χορός: Παράσχου, Κύριε.

Διάκονος: Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χορός: Παράσχου, Κύριε.

Διάκονος: Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χορός: Παράσχου, Κύριε.

Διάκονος: Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χορός: Παράσχου, Κύριε.

Διάκονος: Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ, αἰτησώμεθα.

Χορός: Παράσχου, Κύριε.

Διάκονος: Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Χορός: Σοί, Κύριε.

Τερεύς: Σοὶ παρακατατιθέμεθα τὴν ζωὴν ἡμῶν ἅπασαν καὶ τὴν ἐλπίδα, Δέσποτα φιλόανθρωπε, καὶ παρακαλοῦμέν σε καὶ δεόμεθα καὶ ἱκετεύομεν· Καταξίωσον ἡμᾶς μεταλαβεῖν τῶν ἐπουρανίων σου καὶ φρικτῶν Μυστηρίων ταύτης τῆς ἱερᾶς καὶ πνευματικῆς τραπέζης μετὰ καθαροῦ συνειδότος, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς συγχώρησιν πλημμελημάτων, εἰς Πνεύματος Ἁγίου κοινωνίαν, εἰς βασιλείας οὐρανῶν κληρονομίαν, εἰς παρρησίαν τὴν πρὸς σέ, μὴ εἰς κρίμα ἢ εἰς κατάκριμα.

(ἐκφώνως) Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαί σε τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα καὶ λέγειν.

Ἡ Κυριακὴ Προσευχὴ

Χορός: Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Τερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Χορός: Ἀμήν.

Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Χορός: Σοί, Κύριε.

Ἱερεὺς: Εὐχαριστοῦμέν σοι, βασιλεῦ ἀόρατε, ὁ τῇ ἀμετρήτῳ σου δυνάμει τὰ πάντα δημιουργήσας, καὶ τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι τὰ πάντα παραγαγών. Αὐτός, Δέσποτα, οὐρανόθεν ἐπιδε ἐπὶ τοὺς ὑποκεκλικότας σοι τὰς ἐαυτῶν κεφαλὰς· οὐ γὰρ ἐκλιναν σαρκὶ καὶ αἵματι, ἀλλὰ σοὶ τῷ φοβερῷ Θεῷ. Σὺ οὖν, Δέσποτα, τὰ προκείμενα πᾶσιν ἡμῖν εἰς ἀγαθὸν ἐξομάλισον· κατὰ τὴν ἐκάστου ἰδίαν χρείαν· τοῖς πλέουσιν σύμπλευσον, τοῖς ὁδοιποροῦσι συνόδευσον, τοὺς νοσοῦντας ἴασαι ὁ ἱατρὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

(ἐκφώνως) Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Χορός: Ἀμήν.

ΥΨΩΣΙΣ ΚΑΙ ΜΕΛΙΣΜΟΣ

Ἱερεὺς: Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου καὶ ἐλθέ εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος καὶ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως συνών. Καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου Σώματός σου καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος, καὶ δι' ἡμῶν παντὶ τῷ λαῷ.

Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἱερεὺς: Τὰ Ἅγια τοῖς ἁγίοις.

Χορός: Εἷς ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Εἶτα ψάλλει τὸ κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας (εἰς τὸν ἥχον, εἰς ὃν ἐψάλη καὶ τὸ Χερουβικόν).
Τῇ μὲν Κυριακῇ τό: Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἀλληλουῖα. Εἰ δὲ τύχοι
Δεσποτικῇ ἢ Θεομητορικῇ ἑορτῇ ἢ ἀπόδοσις αὐτῆς, ψάλλεται τὸ κοινωνικὸν τῆς
ἐορτῆς.

Εὐχὴς γιὰ τὴ Θεία Κοινωνία

Διάκονος: Πιστεύω, Κύριε, καὶ ὁμολογῶ ὅτι σὺ εἶ ἀληθῶς ὁ Χριστός, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι, ὃν πρῶτος εἰμι ἐγώ. Ἔτι πιστεύω ὅτι τοῦτο αὐτό ἐστὶ τὸ ἄχραντον Σῶμά σου καὶ τοῦτο αὐτό ἐστὶ τὸ τίμιον Αἷμά σου. Δέομαι οὖν σου· Ἐλέησόν με καὶ συγχώρησόν μοι τὰ παραπτώματά μου, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν λόγῳ, τὰ ἐν ἔργῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ· καὶ ἀξιώσόν

με ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων σου μυστηρίων, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Ἰδού, βαδίζω πρὸς θεῖαν κοινωνίαν. Πλαστοργέ, μὴ φλέξης με τῇ μετουσίᾳ· πῦρ γὰρ ὑπάρχεις τοὺς ἀναξίους φλέγον. Ἀλλ' οὖν κάθαρον ἐκ πάσης με κηλίδος.

Τοῦ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ σήμερον, Υἱὲ Θεοῦ, κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ μυστήριον εἶπω· οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας· ἀλλ' ὥς ὁ Ληστής ὁμολογῶ σοι· Μνήσθητί μου, Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Θεουργὸν Αἷμα φρίζον, ἄνθρωπε, βλέπων· ἄνθραξ γάρ ἐστι τοὺς ἀναξίους φλέγων· Θεοῦ τὸ Σῶμα καὶ θεοῖ με καὶ τρέφει· θεοῖ τὸ πνεῦμα, τὸν δὲ νοῦν τρέφει ξένως.

Ἐθελξας πόθῳ με, Χριστέ, καὶ ἡλλοίωσας τῷ θείῳ σου ἔρωτι· ἀλλὰ κατάφλεξον πυρὶ αὐτῷ τὰς ἁμαρτίας μου, καὶ ἐμπλησθῆναι τῆς ἐν σοὶ τρυφῆς καταξίωσον, ἵνα τὰς δύο σκιρτῶν μεγαλύνω, Ἀγαθέ, παρουσίας σου.

Ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἀγίων σου, πῶς εἰσελεύσομαι ὁ ἀνάξιος; Ἐὰν γὰρ τολμήσω συνεισελθεῖν εἰς τὸν νυμφῶνα, ὁ χιτῶν με ἐλέγχει ὅτι οὐκ ἔστι τοῦ γάμου, καὶ δέσμιος ἐκβαλοῦμαι ὑπὸ τῶν ἀγγέλων· καθάρισον, Κύριε, τὸν ρύπον τῆς ψυχῆς μου καὶ σῶσόν με, ὥς φιλόανθρωπος.

Δέσποτα φιλόανθρωπε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός μου, μὴ εἰς κρῖμά μοι γένοιτο τὰ Ἅγια ταῦτα διὰ τὸ ἀνάξιον εἶναι με, ἀλλ' εἰς κάθαρσιν καὶ ἁγιασμόν ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ εἰς ἀρραβῶνα τῆς μελλούσης ζωῆς καὶ βασιλείας. Ἐμοὶ δὲ τῷ προσκολλᾶσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθὸν ἐστὶ· τίθεσθαι ἐν τῷ Κυρίῳ τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου.

καὶ πάλιν·

Τοῦ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ σήμερον, Υἱὲ Θεοῦ, κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ μυστήριον εἶπω· οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας· ἀλλ' ὥς ὁ Ληστής ὁμολογῶ σοι· Μνήσθητί μου, Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ

Διάκονος: Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἐν δὲ τῷ κοινωνεῖν τοὺς πιστοὺς ὁ χορὸς ψάλλει:

Τοῦ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ σήμερον, Υἱὲ Θεοῦ, κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ μυστήριον εἶπω· οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας· ἀλλ' ὥς ὁ Ληστής ὁμολογῶ σοι· Μνήσθητί μου, Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Ἱερέυς: Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Χορός: Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὔρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Διάκονος: Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ύπερβος: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Χορός: Ἀμήν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ-ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Διάκονος: Ὁρθοί. Μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων, ἀθανάτων, ἐπουρανίων καὶ ζωοποιῶν, φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ Μυστηρίων, ἀξίως εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Χορός: Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

Διάκονος: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Διάκονος: Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Χορός: Σοί, Κύριε.

Ύπερβος: Εὐχαριστοῦμέν σοι, Δέσποτα φιλόανθρωπε, εὐεργέτα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὅτι καὶ τῇ παρουσίᾳ ἡμέρᾳ κατηξίωσας ἡμᾶς τῶν ἐπουρανίων σου καὶ ἀθανάτων μυστηρίων. Ὁρθοτόμησον ἡμῶν τὴν ὁδόν, στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ φόβῳ σου πάντας, φρούρησον ἡμῶν τὴν ζωὴν, ἀσφάλισαι ἡμῶν τὰ διαβήματα· εὐχαῖς καὶ ἱκεσίαις τῆς ἐνδόξου Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου.

(ἐκφώνως) Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Χορός: Ἀμήν.

Ύπερβος: Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ύπερβος: Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε, Κύριε, καὶ ἁγιάζων τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. Τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον· ἁγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου. Σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς ἱερεῦσι, τῷ στρατῷ καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου· ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δώρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι, καταβαῖνον ἐκ σοῦ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων, καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνῃσιν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Χορός: Ἀμήν. Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (γ')

Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς, τῇ αὐτοῦ θεῖα χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Χορός: Ἀμήν.

Ἱερεὺς: Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν· δόξα σοι.

Χορός: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Κύριε, ἐλέησον (γ'). Δέσποτα ἄγιε, εὐλόγησον.

Ἱερεὺς: Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἁσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, (τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ), τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου, τῶν (ἁγίων τῆς ἡμέρας), ὧν καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Χορός: Ἀμήν.
